

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

<http://www.vlada.si/>

**PREDLOG
NUJNI POSTOPEK
EVA 2012-2030-0053**

**ZAKON
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O FINANČNEM POSLOVANJU,
POSTOPKIH ZARADI INSOLVENTNOSTI IN PRISILNEM PRENEHANJU**

I. UVOD

1. Ocena stanja na področju urejanja in razlogi za sprejem

1.1 Normativno urejanje postopkov zaradi insolventnosti

Nova pravila Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (v nadaljnjem besedilu: ZFPPIPP) so se za postopke zaradi insolventnosti začela uporabljati 1. oktobra 2008. Zakon je bil do sedaj štirikrat noveliran; enkrat obširneje, v ostalih primerih pa je šlo za spremembe z ožje zastavljenimi cilji. Državni zbor Republike Slovenije je sprejel tudi dve avtentični razlagi 21. člena ZFPPIPP, natančneje 3. točke prvega odstavka 21. člena in 1. točke prvega odstavka 21. člena ZFPPIPP.

Prva novela, ZFPPIPP-A je bila sprejeta predvsem zaradi potrebe po celoviti uskladitvi s stališči Ustavnega sodišča Republike Slovenije in Informacijskega pooblaščenca glede varstva osebnih podatkov in tako po zagotovitvi varnosti pravnega prometa.

Druga novela, ZFPPIPP-B je bila sprejeta predvsem zaradi večjega zavarovanja pravic delavcev bodočih stečajnih dolžnikov, dopolnjena pa je bila tudi ureditev nagrad upraviteljev.

Že v oktobru 2009 je bila zaradi spremembe gospodarskih razmer in socialnih odnosov, ki so narekovale učinkovit normativni odziv, v okviru Ministrstva za pravosodje imenovana široka delovna skupina za pripravo predloga novele ZFPPIPP-C kot strokovni (svetovalni) organ ministra za pravosodje z nalogo, da prouči izvajanje novega ZFPPIPP v praksi, zlasti glede naslednjih vprašanj, ki so bila v tistem obdobju aktualna v javnosti:

- možnosti za večjo učinkovitost postopkov zaradi insolventnosti,
- problematika reševanja zdravih jeder,
- ustreznost ureditve glede položaja upnikov in
- ustreznost ureditve položaja upraviteljev v postopkih zaradi insolventnosti.

Ministrstvo za pravosodje je v začetku novembra 2009 pozvalo vsa sodišča, da ga obvestijo o izkušnjah pri vodenju postopkov zaradi insolventnosti in morebitnih težavah, na katere so naletela pri izvajanju ZFPPIPP, ter dajo morebitne pobude za dopolnitev ureditve v ZFPPIPP.

V začetku decembra 2009 je Ministrstvo za pravosodje sodelovalo pri organizaciji strokovnega posveta, ki se ga je udeležilo več kot 100 sodnikov, upraviteljev in drugih strokovnjakov in na katerem so bila obravnavana aktualna vprašanja in problemi v zvezi s postopki zaradi insolventnosti. Ministrstvo za pravosodje je takrat prejelo obvestila o težavah oziroma pobude od sodišč, Društva upraviteljev Slovenije in posameznih upraviteljev, Davčne uprave RS, Gospodarske zbornice Slovenije, Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije in Združenja bank Slovenije, bank in drugih finančnih organizacij ter civilnih združenj in drugih posameznikov.

Delovna skupina je preučila vse pobude in o njih oblikovala stališča. V zvezi s pobudami, ki so bile po presoji delovne skupine utemeljene, je hkrati z njihovo obravnavo oblikovala predloge sprememb in dopolnitev ZFPPIPP. Navedene pobude ter stališča in predlogi delovne skupine so bili strokovna izhodišča, na podlagi katerih je predlagatelj ocenil takratno stanje izvajanja pravil ZFPPIPP v praksi in oblikoval predlog ZFPPIPP-C.

Temeljne rešitve tretje novele zakona – ZFPPIPP-C so tako bile:

1. Določitev ukrepov za povečanje učinkovitosti postopkov zaradi insolventnosti in z njimi povezanih izvršilnih postopkov:

- a) določitev enotne stvarne pristojnosti okrožnih sodišč za vse postopke zaradi insolventnosti;
- b) enotna krajevna pristojnost Višjega sodišča v Ljubljani za vse pritožbene insolvenčne postopke;
- c) uvedba pristojnosti sodniških pomočnikov pri enostavnejših procesnih dejanjih v postopkih zaradi insolventnosti;
- č) določitev in širitev pravil za elektronsko poslovanje sodišč z upravitelji in odvetniki;
- d) po začetku stečajnega postopka se prodaja (unovčenje) celotnega premoženja stečajnega dolžnika izvede v stečajnem postopku, zato se morebitni izvršilni postopki, ki tečejo proti stečajnemu dolžniku, ustavijo;
- e) pospešitev in racionalizacija postopka preizkusa terjatev v stečajnem postopku;
- f) pospešitev in povečanje učinkovitosti prodaje premoženja stečajnega dolžnika.

2. Določitev pravnih pravil, ki poštenemu podjetniku ali zasebniku, nad katerim je začel postopek osebnega stečaja, omogočajo ponoven začetek poslovanja kot podjetnik ali zasebnik (ponovno samozaposlitev) ob ustreznem nadzoru upravitelja in sodišča in ob izpolnjevanju določenih pogojev.

3. Položaj upnikov in upniškega odbora v postopkih zaradi insolventnosti se izboljša tako, da se omogoči, da je mesto zasedanja upniškega odbora tudi v kraju zunaj sedeža sodišča, če s tem soglašajo vsi upniki, in da se upravitelju in upniškemu odboru podeli pravica do pritožbe proti odločitvi sodišča o ugovoru upravitelja proti zahtevi upniškega odbora za izredno poročilo.

4. Zaradi večje profesionalizacije in strokovne usposobljenosti upraviteljev ter ureditve nadzora nad upravitelji se je:

- uvedla Zbornica upraviteljev, ki zagotavlja stalno izobraževanje upraviteljev, sprejema kodeks dobre poslovne prakse upraviteljev in daje upraviteljem priporočila za uveljavljanje dobre poslovne prakse ter poleg ministrstva, pristojnega za pravosodje, opravlja nadzor nad upravitelji;
- določilo natančna pravila o disciplinski odgovornosti upraviteljev (organa disciplinskega postopka sta disciplinska komisija 1. in 2. stopnje, ki sta sestavljeni iz dveh sodnikov, ki sodijo v postopkih zaradi insolventnosti, in enega upravitelja);
- ohranila veljavna ureditev imenovanja upraviteljev v konkretnih postopkih zaradi insolventnosti po vrstnem redu ob novem kriteriju dveletnih izkušenj za vodenje stečajnih postopkov velikih družb;
- jasno določilo, katere storitve upravitelja so vključene v nagrado in katere storitve niso vključene v nagradi upravitelja in se plačilo teh storitev opravi kot strošek stečajnega postopka. Pri storitvah, za katere je predpisana ali v poslovni praksi uveljavljena tarifa, kot strošek stečajnega postopka ni dovoljeno plačati cene v zneskih, ki so višji od zneskov, določenih s tarifo;
- določilo začasni suspenz upravitelja, če je nad njim začet kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, storjenega v zvezi z opravljanjem njegove funkcije upravitelja. V takih primerih sodišče upravitelja razreši tudi v vseh postopkih zaradi insolventnosti, v katerih že opravlja to funkcijo.

5. Dodatna možnost dotoka svežega kapitala v insolventna podjetja v postopkih prisilne poravnave v primeru, da lastniki insolventne družbe niso izvedli povečanja osnovnega kapitala družbe z novimi vložki, čeprav bi to odpravilo vzroke insolventnosti, in sicer lahko poslovodstvo družbe ali upniški odbor sprejme sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventne družbe z novimi denarnimi vložki, ki jih lahko vplačajo tudi novi investitorji.

6. Ureditev učinkov postopka zaradi insolventnosti za izravnavo kvalificiranih finančnih pogodb in zožitev prepovedi pobota terjatev, pridobljenih s cesijo.

7. Neplačani davki za zadnje leto pred začetkom postopka zaradi insolventnosti niso več določeni kot prednostna terjatev – v tem delu država nima več privilegiranega položaja nasproti drugim navadnim upnikom, ki imajo tudi svoje zaposlene, za katere zagotavljajo in ohranjajo delavna mesta.

Četrta novela, ZFPPIPP-D je na pobudo slovenskega (predvsem malega) gospodarstva v naš pravni red ponovno vnesla obvezni pogoj, ki mora biti izpolnjen, da se lahko postopek prisilne poravnave sploh začne, in sicer pogoj minimalnega poplačila upnikov (najmanj 50% poplačilo navadnih terjatev) in najdaljšega obdobja poplačila upnikom (v največ 4 letih). Podobno ureditev je Slovenija v 90-ih letih že imela, in sicer jo je urejal prej veljavni Zakon o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji (ZPPSL). ZFPPIPP-D je izrecno določil tudi dodatno upravičenje upniškega odbora v stečajnem postopku, in sicer lahko pregleda poslovne knjige in celotno dokumentacijo, ki jo je prevzel stečajni upravitelj. ZFPPIPP-D je določil tudi omejitev oddaje storitev za potrebe stečajnega postopka določenim gospodarskim subjektom, ki so povezani z upraviteljem oziroma z njegovimi ožje povezanimi osebami (po vzoru Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije – določbe o omejitvi poslovanja naročnika), globe za prekrške po 489.a členu ZFPPIPP so se povišale.

Aprila 2011 je bila v okviru Ministrstva za pravosodje ponovno oblikovana široka strokovna delovna skupina z nalogo, da prouči izvajanje veljavnega zakona v praksi in vse prejele

pobude oziroma predloge za njegove nadaljnje spremembe, saj so se s strani različnih združenj (poslovnih subjektov) pojavljala stališča, da so postopki zaradi insolventnosti premalo učinkoviti, da omogočajo zlorabe s strani lastnikov, da so (manjšinski) upniki premalo zaščiteni. Zato je Ministrstvo za pravosodje v juniju 2011 pozvalo vsa okrožna in višja sodišča ter Vrhovno sodišče RS, ki se v praksi vsakodnevno srečujejo s postopki zaradi insolventnosti, da mu posredujejo morebitne pobude za spremembe ZFPPIPP. Ministrstvo za pravosodje je pobude oblikovalo v gradivo, ki ga je delovna skupina prednostno obravnavala. Delovna skupina je glede teh prednostnih predlogov oblikovala strokovna izhodišča, na podlagi katerih je predlagatelj ocenil stanje izvajanja pravil ZFPPIPP v praksi in pripravil predlog ZFPPIPP-E. Del slovenskega gospodarstva, ki predstavlja večje in velike gospodarske subjekte, je opozoril na to, da so pogoji, ki so bili predpisani z novelo ZFPPIPP-D za vložitev predloga prisilne poravnave glede na stanje, v katerem je naše gospodarstvo danes, v praksi nerealni, saj pod takimi pogoji veliko dolžnikov ne more izvesti finančnega prestrukturiranja, čeprav bi sicer za tako prestrukturiranje bili izpolnjeni pogoji. Glede na navedeno in z namenom reševanja zdravih jeder se je v predlogu novele ZFPPIPP-E predlagalo znižanje deleža poplačila navadnih terjatev (na najmanj 30 odstotkov) v enakem najdaljšem možnem roku poplačila teh terjatev, če pa dolžnik ponudi višji odstotek poplačila (najmanj 40 odstotkov), pa je obdobje poplačila največ osem let. Predlog novele ZFPPIPP-E je bil predmet obravnave zakonodajnega postopka. Razprava v Državnem zboru Republike Slovenije v javni predstavitvi mnenj in prvi obravnavi zakonodajnega postopka k predlogu ZFPPIPP-E je pokazala, da večji del javnosti in zakonodajnega telesa takemu nižanju odstotka poplačila upnikov ni naklonjen. Navkljub preostalim rešitvam, ki so jih poslanci in zainteresirana strokovna javnost ocenili kot dobre, predlog novele ZFPPIPP-E v Državnem zboru Republike Slovenije ni bil sprejet.

1.2 Podatki in ocena stanja na področju postopkov zaradi insolventnosti

Nova pravila postopkov zaradi insolventnosti se uporabljajo šele od 1. oktobra 2008 dalje. Zato je možno meriti učinke glede trajanja postopkov po novi ureditvi šele po tem trenutku.

Sodna statistika za leta 2009, 2010 in 2011 izkazuje naslednje število in obravnavanje zadev v postopkih zaradi insolventnosti in prisilne likvidacije pred okrožnimi sodišči.

– podatki za leto 2009:

		Število			
		INS-01	INS-02	INS-03	INS-05
		postopek prisilne poravnave	stečajni postopek nad pravno osebo	postopek osebnega stečaja (skupaj z okrajnimi sodišči)	postopek prisilne likvidacije
1.	Nerešene zadeve na začetku poročevalnega obdobja	22	570	267	15
2.	Prejete zadeve skupaj	26	448	687	11
3.	Rešene zadeve skupaj	33	370	265	20
4.	Nerešene zadeve na koncu poročevalnega obdobja	15	648	689	6

– podatki za leto 2010:

		Število			
		INS-01	INS-02	INS-03	INS-05
		postopek prisilne poravnave	stečajni postopek nad pravno osebo	postopek osebnega stečaja (skupaj z okrajnimi sodišči)	postopek prisilne likvidacije
1.	Nerešene zadeve na začetku poročevalnega obdobja	15	648	677	6
2.	Prejete zadeve skupaj	49	743	1204	20
3.	Rešene zadeve skupaj	34	445	389	15
4.	Nerešene zadeve na koncu poročevalnega obdobja	30	936	1492	11

– podatki za leto 2011:

		Število			
		INS-01	INS-02	INS-03	INS-05
		postopek prisilne poravnave	stečajni postopek nad pravno osebo	postopek osebnega stečaja	postopek prisilne likvidacije
1.	Nerešene zadeve na začetku poročevalnega obdobja	30	932	1492	11
2.	Prejete zadeve skupaj	47	1065	1541	19
3.	Rešene zadeve skupaj	51	758	671	26
4.	Nerešene zadeve na koncu poročevalnega obdobja	24	1236	2360	4

Iz gornjega pregleda je razvidno, da se pripad v stečajnih postopkih iz leta v leto veča in da sodišča vsako leto rešijo več zadev.

V preglednicah v nadaljevanju so prikazani podatki o trajanju postopkov zaradi insolventnosti v letih 2009, 2010 in 2011 pred okrožnimi sodišči:

– leto 2009

Tabela 72 Trajanje postopka

		TRAJANJE POSTOPKA V %								
vrsta zadeve		do 1 mesec	nad 1-3 mesecev	nad 3-6 mesecev	nad 6-9 mesecev	nad 9-12 mesecev	nad 1-2 leti	nad 2-3 leta	nad 3 leta	SKUPAJ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
INS-01	postopek prisilne poravnave.	12,12%	24,24%	21,21%	24,24%	12,12%	6,06%	0,00%	0,00%	100,00%
INS-02	stečajni postopek nad pravno osebo	10,27%	22,97%	10,00%	13,51%	8,38%	14,32%	4,86%	15,68%	100,00%
INS-03	postopek osebnega stečaja	11,25%	10,00%	16,25%	13,75%	12,50%	20,00%	6,25%	10,00%	100,00%
INS-05	postopek prisilne likvidacije.	5,00%	30,00%	25,00%	15,00%	0,00%	15,00%	10,00%	0,00%	100,00%

Sodna statistika 2009

– leto 2010

Tabela 72 Trajanje postopka v %

		TRAJANJE POSTOPKA V %								
vrsta zadeve		do 1 mesec	nad 1-3 mesecev	nad 3-6 mesecev	nad 6-9 mesecev	nad 9-12 mesecev	nad 1-2 leti	nad 2-3 leta	nad 3 leta	SKUPAJ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
INS-01	postopek prisilne poravnave.	8,82%	5,88%	23,53%	50,00%	5,88%	5,88%	0,00%	0,00%	100,00%
INS-02	stečajni postopek nad pravno osebo	8,79%	27,03%	12,31%	11,65%	8,79%	15,38%	4,40%	11,65%	100,00%
INS-03	postopek osebnega stečaja	10,33%	26,94%	20,66%	9,96%	10,33%	12,18%	3,69%	5,90%	100,00%
INS-05	postopek prisilne likvidacije.	6,67%	46,67%	26,67%	0,00%	0,00%	13,33%	6,67%	0,00%	100,00%

Sodna statistika 2010

– 2011

Tabela 394 TRAJANJE POSTOPKA V %

		TRAJANJE POSTOPKA V %								
vrsta zadeve		do 1 mes	nad 1-3 mes	nad 3-6 mes	nad 6-9 mes	nad 9-12 mes	nad 1-2 leti	nad 2-3 leta	nad 3 leta	SKUPAJ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
K	kazenske	1,05%	12,17%	15,72%	10,26%	9,08%	24,76%	11,28%	15,69%	100,00%
Kpr	preiskava	5,77%	15,87%	23,41%	20,56%	14,88%	15,26%	2,68%	1,57%	100,00%
Km	kazenske zoper mladoletnike	8,51%	35,84%	23,56%	12,08%	8,71%	11,29%	0,00%	0,00%	100,00%
Kmp	kazenske zoper mladoletnike v priprav. postopku	6,84%	23,54%	32,66%	24,05%	7,59%	4,81%	0,51%	0,00%	100,00%
P	pravdne	4,03%	13,22%	17,47%	12,76%	8,34%	21,41%	11,58%	11,17%	100,00%
Pg	gospodarske pravdne	2,49%	15,86%	18,57%	11,72%	9,65%	28,68%	9,22%	3,82%	100,00%
N	nepravdne zadeve	33,87%	39,55%	15,59%	5,66%	2,42%	2,64%	0,17%	0,10%	100,00%
INS-01	postopek prisilne poravnave	5,88%	11,76%	31,37%	33,33%	13,73%	3,92%	0,00%	0,00%	100,00%
INS-02	stečajni postopek nad pravno osebo	11,21%	35,88%	12,80%	10,03%	8,05%	12,01%	3,30%	6,73%	100,00%
INS-03	postopek osebnega stečaja	12,37%	37,41%	19,08%	8,05%	3,13%	8,20%	9,54%	2,24%	100,00%
INS-04	postopek stečaja zapuščine	16,67%	8,33%	0,00%	8,33%	0,00%	50,00%	16,67%	0,00%	100,00%
INS-05	postopek prisilne likvidacije	15,38%	30,77%	15,38%	23,08%	7,69%	7,69%	0,00%	0,00%	100,00%

Sodna statistika 2011

Iz prikazanih podatkov sodne statistike izhaja, da po novi ureditvi večina postopkov zaradi insolventnosti traja manj kot eno leto, z izjemo postopka osebnega stečaja, kjer je že v zakonu predvideno, da bo zaradi večletnega preizkusnega obdobja (2 do 5 let), trajal več let. Opozoriti je treba, da se prva razdelitev razdelitvene mase – torej plačila terjatev upnikov – kar je z vidika položaja upnikov najpomembnejše, ne more opraviti dokler postopek preizkusa terjatev, skupaj z njihovo prijavo, in sočasna priprava otvoritvenega poročila upravitelja, nista v celoti izvedena, le-ta pa zaradi nujnega pravnega varstva vseh udeleženih v stečajnem postopku traja daljši čas.

Prvi in drugi odstavek 48. člena ZFPPIPP določata pravno načelo hitrosti postopka. Sodišča morajo svoja procesna dejanja v postopku zaradi insolventnosti izvajati v rokih, določenih s tem zakonom, in si z izvajanjem svojih pristojnosti nadzora nad upraviteljem prizadevati, da upravitelj vsa dejanja v postopku zaradi insolventnosti opravi v rokih, določenih v tem zakonu.

Stečaj pa ne predstavlja le likvidacije podjetja s hkratnim in sorazmernih poplačilom upnikov glede nespornih terjatev. Stečaj sočasno vključuje tudi rešitev vseh spornih vprašanj (terjatev) med dolžnikom in njegovim upniki, ki bi se sicer reševala oziroma se že rešujejo v pravnih. Zaradi začetka stečajnega postopka se pravdni postopki prekinejo. Stečajni postopek se ne more končati, preden se ne končajo tudi vsi morebitni pravdni postopki (pravde zaradi izpodbijanja pravnih dejanj, pravde na ugotovitev terjatev upnikov), saj bi v takem primeru v stečajnem postopku pravna oseba brez pravnih naslednikov prenehala, s tem pa bi se ustavile tudi že začete pravde. Posledično ravno zaradi teka pravnih postopkov trajajo stečajni postopki daljši čas. Vzrokov za daljši tek postopkov zaradi insolventnosti ne gre toliko pripisovati normativni pomanjkljivosti in neučinkovitosti ZFPPIPP, temveč tudi predvsem dejstvu, da stečaj predstavlja prenehanje številnih pravnih razmerij in pravnih položajev.

Stečajnemu sodišču veljavni zakon že določa roke za sprejem njihovih odločitev v postopku zaradi insolventnosti. Tudi sodišča v drugih postopkih in drugi državni organi morajo prednostno obravnavati zadeve, v katerih je kot stranka postopka udeležen stečajni dolžnik ali katerih izid vpliva na potek stečajnega postopka. Z novelo ZFPPIPP-C se je z novim tretjim odstavkom 48. člena v zakon dodalo pravno pravilo, po katerem mora sodišče v pravnih postopkih izpodbijanja pravnih dejanj stečajnega dolžnika in pravnih postopkih v zvezi s preizkusom terjatev ter ločitvenih in izločitvenih pravic opraviti poravnalni narok, oziroma, če ni poravnalnega naroka, prvi narok za glavno obravnavo najpozneje v dveh mesecih od prejema odgovora na tožbo.

Kljub temu pa predlagatelj ocenjuje, da tudi pri postopkih zaradi insolventnosti obstajajo določene dodatne možnosti za povečanje njihove učinkovitosti in skrajšanje njihovega trajanja zaradi čimprejšnjega poplačila upnikov, kar bo s konkretnimi rešitvami predstavljeno v nadaljevanju.

1.3 Priprava normativnih izhodišč v tem predlogu zakona

Ministrstvo za pravosodje in javno upravo je v sodelovanju z Ministrstvom za gospodarski razvoj in tehnologijo ter Ministrstvom za finance konec meseca maja 2012 pristopilo k pripravi nove novele ZFPPIPP. Strokovna zainteresirana in druga javnost je bila zaprosena, naj glede na rešitve, ki so se v dosednji javni obravnavi predlogov za spremembo postopkov zaradi insolventnosti pri noveli ZFPPIPP-E že pokazale kot dobre, opozori na njihove pomanjkljivosti in poda dodatne predloge za spremembe veljavnega zakona z namenom učinkovitejših postopkov zaradi insolventnosti. Sočasno so usklajevanja možnih sprememb potekala tudi s socialnimi partnerji v okviru priprave novega Socialnega sporazuma. Dodatne predloge je strokovna javnost podala tudi v okviru strokovne obravnave osnutka predloga zakona konec leta 2012.

Velikokrat je v javnosti slišati, da so spremembe insolvenčne zakonodaje z namenom pospešitve postopkov nujne, saj so le-ti dolgotrajni, neučinkoviti predragi, za razliko od podobnih postopkov v drugih državah. Poročilo Svetovne banke »Doing Business za leto 2012« kaže drugačno stanje od očitane. Po poročilu je v Republiki Sloveniji stanje na področju postopkov zaradi insolventnosti primerljivo evropskemu poprečju (glede trajanja in odstotka poplačila), ki bi ga bilo treba izboljšati, kar zadeva stroškovno obremenitev, pa so postopki zaradi insolventnosti v Republiki Slovenije med najcenejšimi.

Marca 2012 je bilo v okviru Svetovne banke, Mednarodnega denarnega sklada ob sodelovanju z drugimi institucijami objavljeno poročilo »Vienna Initiative«, ki je bilo pripravljeno s strani delovne skupine za preučevanje problematike slabih posojil v državah srednje, vzhodne in jugovzhodne Evrope (Working Group on NPLs in Central, Eastern and South-Eastern Europe). Delovna skupina je kot temeljno priporočilo, ki se nanaša na postopke zaradi insolventnosti, za ohranjanje podjetij predlagala zunajsodno (finančno) prestrukturiranje s potrditvijo sodišča po hitrem postopku.

Če družba postane insolventna, morajo njeni organi hitro ukrepati. Z ustreznimi ukrepi mora zagotoviti, da ponovno postane kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobna. Ker odlašanje z ustreznimi ukrepi zmanjšuje možnosti uspešnega finančnega prestrukturiranja, mora poslovodstvo že po veljavnem zakonu v enem mesecu od nastanka insolventnosti izdelati poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja. Finančno prestrukturiranje je celota ukrepov, ki se izvedejo, da bi dolžnik postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben, in lahko vključujejo:

1. zmanjšanje in odložitev zapadlosti dolžnikovih obveznosti,
2. pri kapitalski družbi: izvedbo povečanja osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do dolžnika, ali z novimi denarnimi vložki in
3. druge ukrepe, katerih izvedba v skladu s pravili poslovnofinančne stroke omogoča odpravo vzrokov dolžnikove insolventnosti in zagotavlja, da dolžnik postane kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben.

Ukrepi finančnega prestrukturiranja so primeroma opredeljeni v 15. členu ZFPPIPP. V nekaterih primerih za zagotovitev obratnega kapitala in s tem odpravo vzrokov insolventnosti zadoščajo že ukrepi, ki jih samostojno lahko izvede poslovodstvo (npr. vpoklic nevplačanih vložkov v osnovni kapital, izvedba povečanja osnovnega kapitala z novimi vložki na podlagi odobrenega kapitala, prodaja poslovno nepotrebnega premoženja; 2. točka tretjega odstavka 35. člena ZFPPIPP). Če s temi ukrepi ni možno zagotoviti kapitalske ustreznosti (kratkoročne in dolgoročne plačilne sposobnosti) družbe, so najprimernejši dodatni dolgoročni viri financiranja z dodatnimi plačili lastnikov. Zato že veljavni ZFPPIPP v 35. do 37. členu ZFPPIPP ureja ukrepe zunajsodnega finančnega prestrukturiranja v obliki povečanja osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki.

Po tem pregledu normativne ureditve predlagatelj ugotavlja, da veljavna ureditev že sledi ciljem zunajsodnega finančnega prestrukturiranja. Kljub temu pa meni, da obstajajo dodatne možnosti za urejanje zunajsodnega dogovarjanja o delnem odpustu in odložitvi dolgov ter drugih ukrepov finančnega prestrukturiranja (po možnosti s potrditvijo s strani sodišča po hitrem postopku).

Podatki iz sodne statistike kažejo na to, da je število postopkov prisilnih poravnav bistveno nižje od števila stečajnih postopkov. Še posebej malo gospodarstvo opozarja, da je postopek prisilne poravnave po veljavnem zakonu predrag in prezapleten ter zanje posledično nezanimiv. Zato je treba izvedbo postopka prisilne poravnave omogočiti tudi najmanjšim subjektom. Tako se sprva s tem predlogom zakona za mikro gospodarske družbe in »male« samostojne podjetnike posameznike uvaja poenostavljen postopek prisilne poravnave, ki bo izpogajana in sklenjena zunajsodno pred notarjem, a hkrati pod minimalnim sodnim nadzorom s potrditvijo sodišča.

Nadalje pa se namerava s posebnim zakonom urediti pospešeni postopek zaradi insolventnosti v primeru, ko dolжник in večina upnikov sklenejo poseben dogovor o ureditvi medsebojnih razmerij, katerega pravne posledice veljajo tudi za tiste upnike, ki takšnega dogovora niso sklenili. Na ta način bodo upoštevana tudi priporočila dobrih praks, kot so navedena v prej omenjenem poročilu »Vienna Initiative« iz marca 2012.

Od uveljavitve v letu 2008 je bil ZFPPIPP že kar štirikrat spremenjen in dopolnjen. Po eni strani je to zaradi dejstva gospodarske in finančne krize ter posledične spremembe gospodarskih in socialnih razmer razumljivo, saj se je zaradi krize povečalo tudi število postopkov zaradi insolventnosti. Glede na podatke sodne statistike sodišča obravnavajo in rešijo vedno več postopkov zaradi insolventnosti. Zato je po drugi strani zaradi rednega reševanja primerov pred sodišči in vzpostavitve sodne prakse treba zagotoviti konstantno in stabilno ureditev, saj gre za razmeroma nov zakon, ki je prinesel tudi nekatere nove rešitve. Zato predlagatelj ocenjuje, da je treba v okviru sistemsko uveljavljenih rešitev spreminjati in dopolnjevati tiste, glede katerih se v praksi pokaže taka potreba.

Praksa kot še vedno aktualna vprašanja izpostavlja predvsem vprašanja o možnosti prestrukturiranja oziroma ohranjanja zdrave ekonomske podlage insolventnih dolžnikov in v tej povezavi možnosti prenosa vodenja poslov insolventnega dolžnika na (nove) investitorje, zaradi boljšega varstva upnikov pa tudi potrebo po dodatni omejitvi organov insolventnega dolžnika v postopku prisilne poravnave ter druge možnosti za njihovo boljšo zaščito. Glede na izkušnje zadnjih let mora biti posebna pozornost namenjena tudi izboljšanju zaščite delavcev insolventnega dolžnika kot ene najbolj občutljivih skupin upnikov. Nenazadnje je praksa, predvsem upniki, opozorila na to, da sistem potrebuje učinkovit nadzor nad delom upraviteljev z možnostjo hitrega ukrepanja z ukrepi, ki bodo sorazmerni teži kršitvam, in bo primerljiv nadzoru nad delom drugih oseb, za katere prav tako velja, da so vredne javnega zaupanja za opravljanje svoje funkcije (7. točka drugega odstavka 108. člena ZFPPIPP in glej tudi 6. točko 8. člena Zakona o notariatu in 7. točko prvega odstavka 281. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju).

Poleg že prej navedenih opozoril upnikov društvo Združenje stečajnih upnikov meni, da procesni položaj upniškega odbora po veljavni ureditvi ne omogoča učinkovitega opravljanja procesnih dejanj, zato predlaga, da bi bilo treba njegove pristojnosti povečati ali okrepiti, najmanj v smeri:

- njegove celovite informiranosti z možnostjo dostopa do dokumentacije stečajnega dolžnika iz časa rednega poslovanja in dokumentacije, s katero razpolaga upravitelj ali od njega pooblaščen osebe (računovodja, administrator, arhivar, pooblaščen odvetnik, banka) ter da mu za to ne bi bilo treba izkazovati konkretnega pravnega interesa ali koristi za vsako zahtevano listino;
- pristojnosti dajanju soglasja k izpolnitvam obveznosti, ki se plača kot strošek stečajnega postopka s strani upniškega odbora namesto po veljavni ureditvi sklepa o soglasju sodišča;
- sprejemanja svojih odločitev na korespondenčnih sejah;
- možnosti zahtevati razrešitev upravitelja, če je izgubil njihovo zaupanje, če s tem soglašajo tudi upniki.

Združenje stečajnih upnikov je opozorilo še na pomanjkljivost določbe drugega odstavka 143. člena ZFPPIPP, ki določa, da mora s predlogom prisilne poravnave dolжник upnikom ponuditi najmanj 50 odstotno poplačilo v obdobju, ki ne sme biti daljše od štirih let. V skrajni možnosti določba v praksi dolžniku omogoča štiriletno odložitev plačila obveznosti, pri

čemer upniki nimajo nikakršnega indica, ali bodo po koncu tega moratorija dobili poplačan kakršnikoli delež terjatve. Združenje zato predlaga, da bi se poleg 50 odstotnega poplačilnega praga, določila tudi vmesna dinamika plačila terjatve, in sicer tako da bi dolžnik moral od celotne višine navadne terjatve poplačati najmanj 1/8 (12,5 odstotka) v prvem letu, najmanj 1/4 (25 odstotkov) v drugem letu in najmanj 3/8 (37,5 odstotkov) v tretjem letu od potrjene prisilne poravnave. Taka določba dolžniku daje možnost enega leta, da izkaže vsaj minimalno mero (12,5 odstotkov) likvidnosti in če je ni sposoben izkazati, že v prvem letu, je zato verjetnost, da jo bo zmozel izpolniti do konca štiriletnega obdobja, tudi zelo majhna.

Zaradi krepitve položaja upnikov je Združenje stečajnih upnikov predlagalo spremembo veljavne ureditve z vidika kritja začetnih sredstev za vodenje stečajnega postopka. Veljavna ureditev stečajnemu dolžniku nalaga založitev predujma začetnih stroškov stečajnega postopka, četudi jih ta ne more zaradi nelikvidnosti zagotoviti. Sodišča so preobremenjena s t.i. praznimi stečaji. Po podatkih sodne statistike se je v letu 2009 133 stečajev nad pravno osebo končalo brez razdelitve in 82 z razdelitvijo upnikom. V letu 2010 se je brez razdelitve upnikom končalo 171 stečajev nad pravno osebo (z razdelitvijo 84), v letu 2011 pa je bilo takih stečajev že 241 (z razdelitvijo upnikom, se je končalo 90 stečajev). V stečajih nad pravno osebo brez razdelitve upnikom je praktično ves predujem namenjen upraviteljevemu delu, upniki pa ne prejmejo plačila svoje terjatve, ker dolžnik premoženja nima. Pravna oseba, ki nima sredstev, lahko po veljavni ureditvi tudi zaprosi za brezplačno pravno pomoč v obliki oprostitve začetnih stroškov stečajnega postopka. V okviru brezplačne pravne pomoči je proračun tako nepotrebno obremenjen, četudi za upnike, ker ne bodo poplačani, ne bo nobene koristi. Ker tudi postopek pridobitve brezplačne pravne pomoči traja v praksi 3 mesece, dokler je denar v proračunu, praviloma pa ga v drugi polovici leta zmanjka in v tem primeru traja postopek 6 do 9 mesecev, se predlaga sprememba ureditve. Če bo dolžnik vložil predlog za začetek stečajnega postopka, mu za to ne bo treba zagotoviti predujem za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka, temveč bodo upniki na poziv upravitelja morali sami poskrbeti za nadaljnje vodenje postopka in ga tudi financirati. Če nihče od upnikov ne bo založil predujma se bo stečajni dolžnik izbrisal iz sodnega registra. Vsak upnik pa bo lahko v bodoče kadarkoli zahteval uvedbo stečaja kot nad naknadno najdenim premoženjem in za vodenje takega stečaja založi potrebne stroške.

ZFPPIPP v členih od 414 do 418 ureja postopek stečaja zapuščine, ki ga je dovoljeno voditi po vsaki umrli fizični osebi. Postopek stečaja zapuščine se vodi z namenom, da bi vsi upniki iz stečajne mase prejeli plačilo svojih navadnih terjatev do zapustnika hkrati in v enakih deležih. Stranka glavnega postopka zapuščine je lahko tudi Republika Slovenija. Gre za prenos zapuščine v okviru ediktalnega postopka po Zakonu o dedovanju (v nadaljevanju ZD). Če so dediči neznani ali neznanega prebivališča, jih sodišče povabi s posebnim oklicem v okviru ediktalnega postopka. Če se po preteku enoletnega roka po objavi oklica ne zgodi noben dedič, se zapuščina razglasi za lastnino Republike Slovenije in izroči pristojnemu organu Republike Slovenije.

Državno pravobranilstvo kot zakoniti zastopnik Republike Slovenije pred sodišči v praksi ugotavlja, da se je v zadnjih letih, desetletju, število primerov, ko je zapuščina ostala brez dediča, enormno povečalo. Po podatkih iz Poročil o delu Državnega pravobranilstva Republike Slovenije za leto 2010 in 2011 izhaja, da je Državno pravobranilstvo v letu 2010 obravnavalo 168 kaducitet, v letu 2011 pa 246 kaducitet. Glavni razlog za vse večje število kaducitet je ta, da dediči nočejo prevzeti dediščine oziroma se ji odpovejo, ker je bil zapustnik prezadolžen. ZFPPIPP Republiko Slovenijo kot stranko postopka določa le, če je premoženje

prešlo na Republiko Slovenijo na podlagi določbe drugega odstavka 130. člena ZD (kadar so dediči neznani ali jih ni), ne pa tudi v primeru, ko se dediči (iz razloga prezadolženosti zapuščine) odpovejo dedovanju. Ker v skladu z drugim odstavkom 417. člena ZFPPIPP Republika Slovenija vstopi v položaj dediča le, če so dediči neznani ali jih ni, takšna rešitev s stališča poplačila dolgov zapustnika sistemsko ni ustrezna. Republika Slovenija namreč ni dedič v zapuščinskem postopku in v njem ne nastopa kot udeleženec oziroma stranka in se dedovanju oziroma prenosu zapuščine nanjo, ne more odpovedati. Namen stečajnega postopka je poplačilo terjatev upnikov, zato bi bil stečaj zapuščine smiseln vselej, kadar je zapuščina prezadolžena.

Gospodarstvo opozarja, da bi bilo treba določbe o prodaji premoženja dopolniti v smeri, da bi bilo tudi pri prodaji na javni dražbi možno doseči čimprejšnjo prodajo, saj so trenutni postopki prodaje dolgotrajni. Kot primer dobre prakse je Gospodarska zbornica Slovenija opozorila na javno dražbo v sistemu draženja na podlagi padajoče cene, kjer je pogodba sklenjena s tistim dražiteljem, ki prvi poda ponudbo. Gospodarska zbornica Slovenije je opozorila, da bi bilo z normativnimi spremembami treba predlogom za začetek postopka prisilne poravnave zagotoviti večjo verodostojnost. Po njenih izkušnjah iz prakse bi bilo treba predlogom za začetek postopka prisilne poravnave oziroma načrtom finančnega prestrukturiranja poleg ocene in opisa določenih dejstev in okoliščin ter ukrepov priložiti tudi dokazila, iz katerih bi izhajalo, da bo dolжник sposoben izpolniti vse svoje obveznosti v skladu s predlagano prisilno poravnavo. Na podlagi konkretnih dejstev, ki bi bila dokazana tudi z listinami, bi se upniki lažje odločali o potrditvi in glasovanju za potrditev prisilne poravnave.

Konkretno predloge za večjo uravnoteženje položaja posameznih skupin upnikov ter izboljšanje postopkov zaradi insolventnosti je predlagatelju posredovala tudi Zbornica upraviteljev Slovenije. Predvsem je opozorila na možnosti dodatne zaščite delavcev, za upnike pravičnejše ureditve možnosti odstopa od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe, bolj uravnotežene ureditve glede porazdelitve stroškov med navadnimi in ločitvenimi upniki v zvezi s premoženjem, ki je predmet ločitvene pravice. Meni tudi, da bi bilo zaradi izplačil v obdobju do priprave otvoritvenega poročila in priprave predračuna stroškov stečajnega postopka, normativno dati upravitelju možnost, da sodišču predloži začasni predračun stroškov (predvsem zaradi zagotavljanja plačil delavcem, katerih delo je zaradi dokončanja nujnih poslov potrebno tudi po začetku stečajnega postopka). Tako kot Gospodarska zbornica Slovenije je tudi Zbornica upraviteljev Slovenije opozorila, da bi bilo treba obdobje izpodbojnosti dolžnikovih (neodplačnih) pravnih dejanj podaljšati.

V okviru dolge strokovne razprave pri pripravi predloga zakona sta svoje predloge za izboljšavo postopkov zaradi insolventnosti posredovali tudi Banka Slovenije in Združenje bank Slovenije. Po njunem mnenju je veljavna ureditev pomanjkljiva predvsem glede omejitve poslovanja insolventnega dolžnika v obdobju od uvedbe do začetka postopka prisilne poravnave. V tem obdobju, ki lahko traja tudi dva meseca, bi bilo treba okrepiti nadzor nad njegovim poslovanjem.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji zakonskega predloga

Cilji tega predloga zakona so:

- zagotovitev večjih možnosti učinkovitega in realnega prestrukturiranja insolventnih podjetij (ohranjanja zdravih jeder gospodarstva),
- preprečitev in omejevanje vpliva organov insolventnega dolžnika na njegove odločitve, ki bi bile v postopku prisilne poravnave v nasprotju s cilji postopka, zaščito upnikov in novih investorjev;
- izboljšanje položaja upniškega odbora in posameznega upnika,
- izboljšanje položaja upnikov-delavcev insolventnega dolžnika,
- preprečitev pristranskega vpliva na postopke zaradi insolventnosti s strani subjektov, ki so interesno in statusno povezani z dolžnikom,
- zagotovitev večje učinkovitosti postopkov prodaje premoženja na javnih dražbah in posledično hitrejše poplačilo upnikov ter skrajšanje trajanja stečajnih postopkov,
- zagotovitev učinkovitega nadzora nad delom upraviteljev s strani ministrstva, pristojnega za pravosodje, in zaostritev položaja upraviteljev za začasno ustavitev imenovanja upravitelja v novih zadevah,
- zagotovitev bolj učinkovitega poslovanja državnega pravobranilstva za uveljavljanje pravic države v postopkih zaradi insolventnosti,
- odprava v praksi ugotovljenih nedoslednosti.

2.2 Načela v predlogu zakona

Predlagane zakonske spremembe ostajajo znotraj veljavne zasnove ZFPPIPP. S predlogom zakona se ne spreminjajo temeljna načela postopkov zaradi insolventnosti, med katerimi so najpomembnejša:

1. načelo enakega obravnavanja upnikov (46. člen ZFPPIPP), ki zahteva, da je treba vse upnike, ki so v razmerju do insolventnega dolžnika v enakem položaju, obravnavati enako,
2. načelo zagotavljanja najboljših pogojev za plačilo upnikov (47. člen ZFPPIPP), po katerem je treba postopek zaradi insolventnosti voditi tako, da se zagotovijo najugodnejši pogoji glede višine plačila in rokov za plačilo terjatev upnikov, in
3. načelo hitrosti postopka, ki zahteva, da postopek poteka hitro in brez nepotrebnega zavlačevanja.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

1. za zagotovitev večjih možnosti učinkovitega in realnega prestrukturiranja insolventnih podjetij (ohranjanja zdravih jeder gospodarstva) se predlaga:

- uzakonitev poenostavljene prisilne poravnave za s.p.-je in mikro podjetja, ki bo pomenila bistveno cenejši in hitrejši postopek finančnega prestrukturiranja za te subjekte (nov oddelek 4.7 »Postopek poenostavljene prisilne poravnave«),
- dopolnitev ureditve glede povečanja osnovnega kapitala insolventnega dolžnika na podlagi sklepa upniškega odbora, in sicer tudi na primer konverzije terjatev v lastniške deleže (nov 199.b člen); če pa upniški odbor v roku ne sprejme sklepa, lahko tak sklep sprejmejo ločitveni upniki z navadno večino;
- določitev možnosti prenosa vodenja poslov insolventnega dolžnika po 199.c členu na vplačnika novih delnic po 199.a členu ali po 199.b členu (slednje na pobudo Združenja bank Slovenije),
- dopolnitev pravil o glasovanju o prisilni poravnavi, in sicer se s predlagano novo 2. točko drugega odstavka 201. člena ZFPPIPP določa višji količnik za glasovanje o prisilni poravnavi glede terjatve, ki jo upnik prenese na dolžnika v postopku povečanja osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki, če upnik hkrati vplača tudi nov denarni vložek;

2. za preprečitev in omejevanje vpliva organov insolventnega dolžnika na njegove odločitve, ki bi bile v postopku prisilne poravnave v nasprotju s cilji postopka, in zato, da se zagotovi boljša zaščita upnikov in novih investitorjev, se predlaga omejitev pristojnosti organa nadzora in skupščine insolventnega dolžnika (novi 151.a člen ZFPPIPP) in možnosti prenosa vodenja poslov po novem 199.c členu;

3. za izboljšanje položaja upniškega odbora, vseh upnikov in posameznega upnika:

- se širi pravica upniškega odbora do vpogleda v dokumentacijo (sprememba drugega odstavka 87. člena ZFPPIPP);
- se zakonsko ureja sprejemanje odločitev upniškega odbora na dopisnih sejah (nov 96.a člen ZFPPIPP);
- se določa nova pristojnost upniškega odbora, da z glasovi vseh svojih članov brez obrazložitve zahteva, da upniki glasujejo o razrešitvi imenovanega upravitelja, če upravitelj ne uživa več njihovega zaupanja, in sočasnem glasovanju o imenovanju katerega koli konkretnega novega upravitelja (dopolnitev 87. in 118. člena ter nov 119.a člen ZFPPIPP);
- pri dokazovanju pogojev za začetek stečajnega postopka se določajo dodatne izpodbojne domneve insolventnosti oziroma trajnejše nelikvidnosti (sprememba in dopolnitev 14. člena ZFPPIPP);
- pri poplačilu v prisilni poravnavi se določa vmesna plačilna dinamika terjatev (dopolnitev drugega odstavka 143. člena);

- vsakemu upniku se dopušča ugovor zaradi kršitve pravice do enakega obravnavanja upnikov (nov 128.a člen ZFPPIPP), po katerem bo, če bo le-ta uspešen, sodišče odredilo potrebne ukrepe za odpravo neenakopravne obravnave upnikov, običajno tako, da bo upravitelju izdalo navodilo za njegovo delo;

- se določa oprostitev plačila sodne takse, kadar bo odškodninski zahtev po 42. in 43. členu ZFPPIPP uveljavljal stečajni upravitelj v imenu družbe kot stečajnega dolžnika, s čimer se želi doseči, da bodo upravitelji lažje, brez začetnih ovir (iskanje sredstev za plačilo sodne takse), vlagali odškodninske zahteve proti članom posloводства in nadzornega sveta. V primeru uspešnega uveljavljanja odškodninskih zahtevkov proti članom posloводства in nadzornega sveta bo to posledično povzročilo, da bo posloводство in nadzorni svet skrbneje izvajali svoje naloge, ki jih nalaga zakon za primer insolventnosti podjetja;

- se v stečajnem postopku pravne osebe podaljšuje obdobje izpodbojnosti pri neodplačnih pravnih poslih z 12 mesecev na 36 mesecev, s čimer se ureditev uskladi z že veljavno ureditvijo v osebnem stečaju in Obligacijskem zakoniku;

4. za izboljšanje položaja upnikov-delavcev insolventnega dolžnika se predlaga:

- določitev oprostitev založitve predujma za plačilo začetnih stroškov stečajnega postopka;

- določitev novega razloga za ugovor proti vodenju prisilne poravnave, in sicer če insolventni dolžnik za več kot 15 dni zamudi s plačilom plač delavcem do višine minimalne plače ali s plačilom davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcem, (sprememba 172. člena);

- določitev nove prednostne terjatve: nadomestilo za neizkoriščen dopust za tekoče leto;

5. za preprečitev pristranskega vpliva na postopke zaradi insolventnosti s strani subjektov, ki so (interesno) povezani z dolžnikom, se predlaga:

- določitev novih ovir za imenovanje člana upniškega odbora (dopolnitev 2. in 5. točke drugega odstavka 78. člena ZFPPIPP), in sicer se kot ovira za imenovanje za člana upniškega odbora dodata:

- položaj osebe, ki je v zadnjih dveh letih pred uvedbo postopka zaradi insolventnosti imela položaj družbenika insolventnega dolžnika (sprememba 2. točke drugega odstavka 78. člena ZFPPIPP) in

- položaj osebe, ki ima v razmerju do insolventnega dolžnika (kadar je ta fizična oseba) položaj ožje povezane osebe (sprememba 5. točke drugega odstavka 78. člena ZFPPIPP, glej tudi 18. člen ZFPPIPP);

- ker sodišče v postopku prisilne poravnave imenuje upniški odbor na podlagi dolžnikovega seznama navadnih terjatev (1. točka tretjega odstavka 80. člena ZFPPIPP), se s spremembo 3. točke prvega odstavka 142. člena ZFPPIPP vsebina tega seznama

dopolni tako, da mora vključevati tudi podatke o morebitnih ovirah za imenovanje za člana upniškega odbora;

– določitev omejitve glasovanja o prisilni poravnavi za upnika (nov četrti odstavek 200. člena ZFPPIPP);

6. za zagotovitev večje učinkovitosti postopkov prodaje premoženja na javnih dražbah se določa dodatno možnost javne prodaje premoženja, in sicer tudi po sistemu zniževanja izklicne cene (spremembe in dopolnitve 329., 332., 334., 341. in 345. člena ZFPPIPP);

7. za zagotovitev učinkovitega nadzora nad delom upraviteljev s strani ministrstva, pristojnega za pravosodje, se predlaga sprememba glede opravljanja pregleda dokumentacije insolventnega dolžnika, pogojev za izdajo in odvzem dovoljenja, začasne ustavitve imenovanja upravitelja v novih zadevah, spremembe sestave disciplinskih organov in krepitve sodelovanja med sodišči in ministrstvom, pristojnim za pravosodje (spremembe in dopolnitve 106., 108., 109., 112., 119., 120.k, 120.l, 120.m in 492. člena ZFPPIPP);

8. za zagotovitev bolj učinkovitega poslovanja državnega pravobranilstva za uveljavljanje pravic države v postopkih zaradi insolventnosti:

– se državnemu pravobranilstvu zaradi izvajanja njegovih zakonskih pristojnosti zastopanja države in uveljavljanja njenih pravic ter drugih nalog omogoča brezplačno pridobivanje podatkov v informatizirani obliki, ki so še pomembni za ažurno seznanitev, da se je zoper posameznika začel stečajni postopek (dopolnitev 122.a člena ZFPPIPP),

– se v postopku stečaja zapuščine določajo pravila v skladu s katerimi bo državno pravobranilstvo v vseh primerih, ko bo zapuščinsko sodišče ugotovilo, da je zapuščina brez dedičev, lahko vložilo predlog za začetek stečaja zapuščine brez dedičev; v tem primeru se bo zapuščina brez dedičev prenesla v stečajno maso zapuščine brez dedičev.

b) Način reševanja:

Vsa navedena vprašanja oziroma rešitve, ki izhajajo iz predloga zakona, se bodo reševala s predlaganim zakonom.

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z obstoječim pravnim redom, s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

č) Usklajenost predloga predpisa:

/

d) Povzetek Poročila o sodelovanju javnosti pri pripravi predloga zakona:

/

/

/

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ima finančne posledice za državni proračun, ki so ocenjene v višini 35.000 evrov, saj bo zaradi uvedbe novega postopka poenostavljene prisilne poravnave potrebno nadgraditi aplikacijo Vrhovnega sodišča Republike Slovenije eINS, Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve pa bo svoje dodatne informacijske rešitve financirala v breme stroškov tekočega vzdrževanja.

Predlog zakona nima finančnih posledic za druga javno finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje zakona v višini 35.000 evrov so zagotovljena na Ministrstvu za pravosodje na evropskih postavkah in v okviru slovenske udeležbe, in sicer na postavkah PP 9233 (evropska sredstva 85%) in PP 9245 (slovenska udeležba 15%).

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravnim redom EU.

Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih:

1. Nemčija

Nemški Insolvenzordnung - InsO pozna enoten postopek zaradi insolventnosti, ki se lahko izvede in zaključi kot:

1. Klasični stečajni postopek, v katerem dolžnik preneha poslovati, upravitelj izvede unovčenje (prodajo oziroma izterjavo) vsega njegovega premoženja in poplačilo upnikov (razdelitev). Enake institute ureja ZFPPIPP v 5. poglavju, v katerem je urejen stečajni postopek nad pravno osebo in ki se (smiselno) uporabljajo tudi za postopek osebnega stečaja.

2. Postopek finančnega prestrukturiranja (*Insolvenzplanverfahren*), ki je urejen v 6. delu InsO.

Temeljne značilnosti postopka finančnega prestrukturiranja so:

- Dolžnik lahko predlaga izvedbo tega postopka, če predlogu za začetek postopka priloži načrt finančnega prestrukturiranja (§217 InsO). Enako pravilo je določeno v drugem odstavku 141. člena ZFPPIPP.
- V načrtu finančnega prestrukturiranja mora dolžnik opisati ukrepe, ki jih bo izvedel (§220 InsO) in predlog zmanjšanja oziroma odložitve dospelosti terjatev za posamezne skupine (§221–228 InsO).
- Načrtu mora dolžnik priložiti poročilo o svojem finančnem položaju in poslovanju (§229 InsO).
- Sodišče zavrne načrt finančnega prestrukturiranja in nadaljuje s stečajnim postopkom:
 - če načrt ne vsebuje vseh sestavin in teh pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti oziroma jih dolžnik v roku, ki mu ga določi sodišče ne odpravi (1. točka prvega odstavka §231 InsO); enaka pravila so določena v 147. členu ZFPPIPP;
 - če ni stvarnih možnosti za izpolnitev obveznosti v skladu s predlaganim načrtom prestrukturiranja (3. točka prvega odstavka §231 InsO); enak učinek imajo pravila, določena v 4. točki drugega odstavka 141. člena v zvezi s četrtem odstavkom 146. člena ZFPPIPP, po katerem je predpostavka za vodenje postopka prisilne poravnave, da je pooblaščen ocenjevalec dal pritrdilno mnenje, da obstaja zadostna stopnja verjetnosti, da bo izvedba načrta finančnega prestrukturiranja omogočila ustrezno finančno prestrukturiranje (torej, da je načrt realno izvedljiv);
 - če upnik verjetno izkaže, da prejmejo upniki na podlagi načrta manj ugodne pogoje plačila, kot bi jih dosegli v stečajnem postopku (§251 InsO); enak učinek imajo pravila, določena v 4. točki drugega odstavka 141. člena v zvezi s četrtem odstavkom 146. člena ZFPPIPP, po katerem je predpostavka za vodenje postopka prisilne poravnave, da je pooblaščen ocenjevalec dal pritrdilno mnenje, da obstaja zadostna stopnja verjetnosti, da bodo upnikom s potrditvijo prisilne poravnave, ki jo predlaga dolžnik, zagotovljeni ugodnejši pogoji plačila, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek.
- Sodišče na zahtevo dolžnika dovoli nadaljevanje poslovanja (*Eigenverwaltung*), če to ne povzroči zamude postopka ali drugih negativnih posledic za upnike (§270 InsO). Za slovensko ureditev je značilno, da začetek postopka prisilne poravnave ne povzroči prekinitve poslovanja dolžnika, zato za nadaljevanje poslovanja med postopkom prisilne poravnave ni potrebno posebno soglasje (sklep) sodišča. Za nadaljevanje poslovanja v stečajnem postopku pa so v 317. členu ZFPPIPP določene enake predpostavke kot v §270 InsO. Če dolžnik nadaljuje poslovanje, nadzor nad njegovim poslovanjem opravlja upravitelj. Dolžnik mora za vsak posel, ki ne spada v okvir rednega poslovanja, dobiti dovoljenje upravitelja (§§274 in 275 InsO). Smiselno enaka pravila so določena v 171. členu ZFPPIPP.
- Pogoj, da sodišče potrdi dolžnikov načrt je, da zanj glasuje večina vseh upnikov (po številu) in upniki, katerih terjatve predstavljajo večino terjatev vseh upnikov (§240 InsO). Po 205. členu ZFPPIPP je prisilna poravnava sprejeta (izglasovana), če zanjo glasujejo upniki, katerih skupni ponderirani znesek terjatev je najmanj enak $\frac{6}{10}$ vsote vseh ponderiranih zneskov terjatev. Nemški InsO ne pozna količnikov za ponderiranje terjatev pri ugotavljanju izida glasovanja, ki jih določa 201. člen ZFPPIPP.

– Učinki pravnomočno potrjenega načrta po §§254–257 InsO so enaki kot učinki pravnomočno potrjene prisilne poravnave po pravilih, določenih v oddelku 4.5. (212. do 218. člen) ZFPPIPP.

– Po §260 InsO se opravlja nadzor nad izvajanjem načrta finančnega prestrukturiranja, če je tako določeno v načrtu. Opravlja ga upravitelj, ki mora sodišču letno poročati o izpolnjevanju obveznosti po načrtu (prvi odstavek §261 InsO). Po drugem odstavku §261 InsO lahko upniki zahtevajo vmesna poročila o izvajanju načrta. Enake učinke (možnost upnikom seznaniti se z izvajanjem načrta finančnega prestrukturiranja) zagotavlja ureditev v 40. členu ZFPPIPP, po kateri mora dolžnik po potrditvi prisilne poravnave za vsako koledarsko trimesečje sestaviti poročilo o izvajanju ukrepov finančnega prestrukturiranja in ga predloži sodišču, ki poročila objavlja na javnem portalu AJPES.

Pogoj za uvedbo postopka insolventnosti je obstoj insolventnega razloga, ki je lahko:

- plačilna nesposobnost (§17 InsO),
- grozeča plačilna nesposobnost (če uvedbo tega postopka predlaga dolžnik) -§18 InsO,
- pri pravni osebi tudi prezadolženost (§19 InsO).

Drugi odstavek §17 InsO določa, da je dolžnik plačilno nesposoben, ko ne zmore izpolnjevati dospelih plačilnih obveznosti, in da gre za plačilno nesposobnost praviloma takrat, ko dolžnik ustavi svoja plačila. Plačilna nesposobnost dolžniku grozi tedaj, ko ta svojih plačilnih obveznosti predvidoma ne bo zmožel izpolnjevati ob njihovi dospelosti (drugi odstavek §18 InsO). Za prezadolženost gre tedaj, ko dolžnikovo premoženje ne pokriva več obstoječih obveznosti (drugi odstavek §19 InsO).

2. Avstrija

Z veljavnim avstrijskim zakonom o spremembi insolvenčne ureditve (Insolvenzrechtsänderungsgesetz 2010 – IRÄG 2010)¹ se je v Avstriji poenotila ureditev postopkov zaradi insolventnosti in olajšali so se pogoji za sanacijo gospodarskih subjektov v postopkih zaradi insolventnosti. Za uresničitev teh ciljev se je spremenila ureditev prisilne poravnave (*Ausgleichsverfahren*) tako:

– Postopek se izvede na podlagi načrta finančnega prestrukturiranja (*Sanierungsplan*).

– Dolžnik mora upnikom ponuditi najmanj 20-odstotno poplačilo v največ dveh letih od dneva sprejetja sanacijskega načrta (prvi odstavek §141 IO). V primerih, ko dolžnik sam obdrži upravljanje nad insolventnim podjetjem pod nadzorom upravitelja, pa mora upnikom ponuditi najmanj 30-odstotno poplačilo v največ dveh letih (prvi odstavek §169 IO).

– Namesto sedanje 75% večine, ki je potrebna za potrditev prisilne poravnave (sprejetje načrta finančnega prestrukturiranja) se z IRÄG 2010 določa navadna večina (podobno kot v InsO).

Avstrijski IO pozna dva razloga za uvedbo insolventnega postopka:

- plačilna nesposobnost,

¹ Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, št. 29/2010, z dne 20. 5. 2010.

– prezadolženost.

3. Španija

Španski insolvenčni zakon (*Concurso*, Ley 22/2003) ureja enoten postopek, imenovan »*concurso*«, ki nadomešča v prejšnji ureditvi zajeto razlikovanje med stečajem (*quiebra*) in odlogom plačila (*suspension de pagos*). Enoten postopek se lahko zaključi kot klasični stečajni postopek ali kot reorganizacija-prisilna poravnava med insolventnim dolžnikom in upniki.

Vlogo za uvedbo postopka zaradi insolventnosti lahko vloži dolžnik in z njo sproži prostovoljni postopek zaradi insolventnosti. V tem primeru je predvideno, da lahko dolžnik še naprej sam, vendar pod nadzorstvom, vodi posle in razpolaga s svojim premoženjem (podobno kakor prej v postopku odloga plačila). Novi zakon dolžniku dovoljuje, da sproži postopek zaradi insolventnosti že takrat, ko še ni v stanju insolventnosti, vendar jo pričakuje – neizogibna, preteča insolventnost. Vlogo za uvedbo postopka zaradi insolventnosti lahko v primeru plačilne nesposobnosti dolžnika predloži tudi upnik in z njo sproži prisilni postopek zaradi insolventnosti, in v takem primeru se vodenje poslov in razpolaganje s premoženjem prenese na upravitelje.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona predvideva uzakonitev novega postopka prisilne poravnave, t.i. postopek poenostavljene prisilne poravnave, ki pomeni cenejši in hitrejši postopek prestrukturiranja za mikro podjetja in s.p.-je.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika, ki ga pripravi dolžnik, revidira revizor, dolžnik pa ga priloži predlogu za začetek postopka prisilne poravnave, mora po predlogu zakona vsebovati tudi podatke o morebitnih ovirah za imenovanje za člana upniškega odbora. To je potrebno zato, ker sodišče v postopku prisilne poravnave zaradi načela pospešitve tega postopka imenuje upniški odbor s sklepom o začetku tega postopka le na podlagi dolžnikovega seznama navadnih terjatev (1. točka tretjega odstavka 80. člena ZFPPIPP). Dopolnitev navedenega poročila dolžnikom ne bo povzročala stroškov.

Predlog zakona predvideva uzakonitev novega postopka poenostavljene prisilne poravnave za mikro družbe in s.p.-je, kar zanje pomeni pocenitev in hitrejši postopek prestrukturiranja. Dolžnik mora predlogu za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave priložiti računovodske izkaze (ki ni treba da so revidirani – pri (redni) prisilni poravnavi morajo biti revidirani), seznam upnikov in njihovih terjatev ter notarsko overjeno izjavo, da so podatki v izkazih resnični. V postopku poenostavljene prisilne poravnave je dolžnik razbremenjen tudi

stroška plačila pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja. Prav tako se ne uporabljajo pravila o prijavah terjatev upnikov.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike:

Predlog zakona nima posledic na okolje.

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo:

Predlog zakona bo imel pozitivne posledice na podjetništvo pri nas, saj zagotavlja učinkovite in realne možnosti prestrukturiranja insolventnih podjetij, kar je izjemnega pomena za ohranitev zdravega dela gospodarstva pri nas in delovnih mest. Ta cilj se zagotavlja z razširitvijo možnosti dokapitalizacije insolventnega dolžnika s strani upniškega odbora tudi za primer konverzije terjatev v lastniške deleže (novi 199.b člen), z omejitvijo organov insolventnega dolžnika v postopku prisilne poravnave (novi 151.a člen), z možnostjo prenosa vodenja poslov insolventnega dolžnika na vplačnika novih delnic po 199.a členu in 199.b členu ZFPPIPP (novi 199.c člen) in z uzakonitvijo male oziroma poenostavljene prisilne poravnave za s.p.-je in mikro podjetja, kar v praksi pomeni bistveno cenejši, hitrejši in pogostejši postopek finančnega prestrukturiranja za te subjekte. Postopek prisilne poravnave je namenjen ohranitvi gospodarskih subjektov, po drugi strani pa stečajni postopek pomeni njihov konec oziroma prenehanje, tudi ukinitve delovnih mest. Z navedenimi rešitvami se izboljšujejo možnosti za ohranitev gospodarskih subjektov, s tem pa omogočajo tudi pogoji za stabilnejše delovanje gospodarskega sistema.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju:

Predlog zakona ima posledice tudi na zaposlenost, saj bo posledica večjih možnosti za ohranitev zdravih jeder gospodarstva tudi ohranitev delovnih mest.

Predlog zakona izboljšuje položaj upnikov-delavcev, saj določa nov razlog za ugovor proti vodenju prisilne poravnave, in sicer če insolventni dolжник delavcem tekoče ne plačuje plač do višine minimalne plače ali s tem povezanih davkov ali prispevkov. Predlog zakona izboljšuje položaj upnikov-delavcev tudi tako, da bodo delavci oproščeni založitve predujma za plačilo začetnih stroškov stečajnega postopka.

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja:

Predlog zakona nima posledic na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Izvajanje sprejetega predpisa

Vlada oziroma resorno ministrstvo bo predstavilo zakon širši javnosti z javno oziroma spletno predstavitvijo sprejetega zakona.

Ministrstvo za pravosodje bo spremljalo izvajanje sprejetega zakona.

6.7 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona
/

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 126/07, 40/09, 59/09, 52/10, 106/10 – ORZFPPIPP21, 26/11, 47/11 – ORZFPPIPP21-1, 87/11 – ZPUOOD, 23/12 – odl. US in 48/12 Odl.US) se za 1. členom doda nov 1.a člen, ki se glasi:

»1.a člen (posebna ureditev)

Poseben zakon ureja pospešeni postopek zaradi insolventnosti v primeru, ko dolžnik in večina upnikov sklenejo poseben dogovor o ureditvi medsebojnih razmerij, katerega pravne posledice veljajo tudi za tiste upnike, ki takšnega dogovora niso sklenili.«.

2. člen

V prvem odstavku 5. člena se v 1. točki črta beseda »in« ter na koncu doda vejica.

Za 1. točko se doda nova 2. točka, ki se glasi:

»2. postopek poenostavljene prisilne poravnave in«.

Dosedanja 2. točka postane 3. točka.

3. člen

V drugem odstavku 14. člena se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. pri dolžniku, ki je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik:

– če za več kot dva meseca zamuja z izpolnitvijo ene ali več obveznosti v skupnem znesku, ki presega 20 odstotkov zneska njegovih obveznosti, izkazanih v zadnjem javno objavljenem letnem poročilu, ali

– če sredstva na njegovih računih ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali poplačilo izvršnice in tako stanje traja neprekinjeno zadnjih 60 dni ali s prekinitvami več kot 60 dni v obdobju zadnjih 90 dni, in takšno stanje traja na dan pred vložitvijo predloga za začetek stečajnega postopka,«.

Za 1. točko se doda nova 2. točka, ki se glasi:

»2. pri dolžniku, nad katerim je tekel postopek prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, ki je bil končan s pravnomočno potrditvijo prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, če za več kot dva meseca zamuja:

– s plačilom svojih obveznosti na podlagi potrjene prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave ali

– s plačilom svojih obveznosti do ločitvenih upnikov, ki so nastale pred začetkom postopka prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, ali

– z izvedbo drugih ukrepov finančnega prestrukturiranja, določenih v načrtu finančnega prestrukturiranja,«.

Dosedanja 2. točka postane 3. točka.

V četrtem odstavku se v 2. točki za besedo »delavcem« črta vejica in besedilo »razen če je bilo plačilo teh davkov in prispevkov odloženo v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek«.

4. člen

V 18. členu se dodajo nova 3. do 6. točka, ki se glasijo:

- »3. polnoletni otrok ali posvojenec,
- 4. starši ali posvojitelji,
- 5. bratje in sestre,
- 6. oseba, ki z njo živi v skupnem gospodinjstvu,«.

Dosedanja 3. točka postane 7. točka.

5. člen

V prvem odstavku 21. člena se v 6. točki pika na koncu nadomesti z vejico in doda nova 7. točka, ki se glasi:

»7. nadomestilo za neizkoriščen dopust za tekoče leto.«.

6. člen

Za 24. a členom se doda nov 24.b člen, ki se glasi:

»24.b člen (druga kvalificirana pogodba)

(1) Druga kvalificirana pogodba je posamezna ali okvirna odplačna pogodba, katere predmet je trgovanje z električno energijo ali drugimi energenti, in pri kateri je dogovor o izravnavi iz drugega odstavka 24.a člena tega zakona običajen za tako vrsto trgovanja.

(2) Za pogodbe iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo pravila tega zakona, ki veljajo za kvalificirane finančne pogodbe in dogovor o izravnavi.«.

7. člen

Za 44. členom se doda nov 44.a člen, ki se glasi:

»44.a člen (taksna oprostitvev)

Kadar odškodninski zahtevak po 42. in 43. členu tega zakona uveljavlja stečajni upravitelj v imenu družbe kot stečajnega dolžnika, je stečajni dolžnik oproščen plačila sodne takse.«.

8. člen

Za 48. členom se dodata nova 48.a in 48.b člen, ki se glasita:

»48.a člen
(obvezna mediacija v postopkih zaradi insolventnosti)

- (1) Sodišče, ki vodi postopek zaradi insolventnosti, napoti stranke postopka in upravitelja v postopek mediacije, kadar oceni, da je to glede na okoliščine zadeve primerno za rešitev spornega vprašanja ali interesnega nasprotja, ki izvira iz postopka zaradi insolventnosti ali je v neposredni zvezi z njim.
- (2) Postopek mediacije se začne z izdajo sklepa o napotitvi strank v mediacijo.
- (3) Če sodišče ne odloči drugače, sklep o napotitvi strank v mediacijo ni ovira za nadaljevanje postopka zaradi insolventnosti.
- (4) Stranke mediacijskega postopka so dolžne dobroverno sodelovati v postopku mediacije.
- (5) Glede napotitve v mediacijo se smiselno uporabljajo določbe drugega do šestega odstavka 19. člena Zakona o alternativnem reševanju sodnih sporov.
- (6) Šteje se, da je bil postopek mediacije neuspešno zaključen, če ni bil dosežen dogovor o rešitvi spornega vprašanja ali interesnega nasprotja v roku 30 dni od začetka postopka mediacije.

48.b člen
(sporazumna mediacija pred vložitvijo tožbe)

- (1) V primerih, ko ta zakon določa, da so stranke glavnega postopka zaradi insolventnosti ali upravitelj v zvezi s svojimi zahtevki upravičeni vložiti tožbo, se stranke postopka in upravitelj lahko sporazumejo za mediacijo pred vložitvijo tožbe.
- (2) Postopek mediacije se začne z dnem, ko stranke sklenejo sporazum o reševanju spora z mediacijo.
- (3) Sporazum je treba skleniti v roku, ki ga za vložitev tožbe določa ta zakon.
- (4) O sklenitvi sporazuma morajo stranke mediacijskega postopka v treh dneh od sklenitve sporazuma obvestiti sodišče, ki vodi postopek zaradi insolventnosti.
- (5) Stranke mediacijskega postopka so dolžne dobroverno sodelovati v postopku mediacije.
- (6) Glede očitno nerazumne zavrnitve sklenitve sporazuma o mediaciji se smiselno uporabljajo določbe petega in šestega odstavka 19. člena Zakona o alternativnem reševanju sporov.
- (7) Šteje se, da je bil postopek mediacije neuspešno zaključen, če ni bil dosežen dogovor o rešitvi spora v roku 30 dni od začetka postopka mediacije.
- (8) Med postopkom mediacije rok za vložitev tožbe ne teče.«.

9. člen

V petem odstavku 59. člena se za besedilom »iz petega odstavka 268. člena tega zakona« doda besedilo »ali terjatev za plačilo razlike iz četrtega odstavka 268. člena tega zakona«.

10. člen

V drugem odstavku 78. člena se v 2. točki za besedo »dolžnika« doda besedilo »ali imel v insolventnem dolžniku položaj družbenika z najmanj 0,5 odstotnim kapitalskim deležem«. V 4. točki se za besedo »prokurista« doda besedilo »ali imel položaj družbenika z najmanj 0,5 odstotnim kapitalskim deležem«. V 5. točki se za besedilom »v razmerju do« doda besedilo »insolventnega dolžnika ali«.

11. člen

Drugi odstavek 87. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Upniški odbor ima zaradi uresničevanja svojih pravic in izvajanja svojih pristojnosti pravico pregledati poslovne knjige in celotno dokumentacijo, ki jo je prevzel upravitelj v stečajnem postopku ter pregledati dokumentacijo, ki jo mora upravitelj voditi v zvezi s tem postopkom.«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Upniški odbor ima pod pogoji in v skladu s pravili po tem zakonu pravico zahtevati glasovanje o razrešitvi imenovanega upravitelja in imenovanju novega upravitelja.«.

12. člen

Za 96. členom se doda nov 96.a člen, ki se glasi:

»96.a člen

(dopisna seja upniškega odbora)

(1) Upniški odbor lahko odloči na dopisni seji, če noben član upniškega odbora ne nasprotuje takemu načinu odločanja v petih delovnih dneh, odkar je imel možnost seznaniti se s sklicem seje.

(2) Glede odločanja upniškega odbora na dopisni seji veljata drugi in peti odstavek 90. člena tega zakona. Član upniškega odbora na dopisni seji glasuje tako, da poda svojo pisno izjavo o glasovanju. Izjava se upošteva, če jo predsednik upniškega odbora prejme pred iztekom dopisne seje. Glede zastopanja pri glasovanju velja 92. člen tega zakona, glede poteka seje pa 96. člen tega zakona.

(3) Način sklica dopisne seje, pošiljanja gradiva in posredovanja pisne izjave o glasovanju na dopisni seji se določi s poslovníkom o delu upniškega odbora.«.

13. člen

V osmem odstavku 103. člena se besedilo »2. točke 114. člena« nadomesti z besedilom »2. točke prvega odstavka 114. člena«.

14. člen

Peti odstavek 106. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Pregled, iz 1. točke četrtega odstavka tega člena, ki ga opravi ministrstvo, pristojno za pravosodje, se opravi po vnaprejšnjem obvestilu upravitelju ali brez njega. Pregled opravijo sodniki, ki so v skladu z določbami zakona, ki ureja sodniško službo, dodeljeni v ministrstvo, pristojno za pravosodje, za opravljanje zahtevnejših strokovnih nalog in imajo izkušnje na področju postopkov zaradi insolventnosti, gospodarskih sporov ali izvršbe, ali univerzitetni diplomirani pravniki z najmanj petimi leti praktičnih izkušenj na pravniških delih s področja postopkov zaradi insolventnosti po opravljenem pravniškem državnem izpitu ali revizorji, ki jih imenuje minister, pristojen za pravosodje. O opravljenem pregledu pregledovalci sestavijo poročilo, katerega en izvod se posreduje upravitelju. Ugotovitve iz poročila se lahko uporabijo za izvrševanje zakonitih pristojnosti ministrstva, pristojnega za pravosodje.«.

15. člen

V drugem odstavku 108. člena se v 3. točki »enakovredno izobrazbo v tujini, priznано v skladu z zakonom, ki ureja priznavanje in vrednotenje izobraževanja« nadomesti z besedilom »primerljivo izobrazbo, pridobljeno v tujini, nostrificirano, priznано ali ovrednoteno v skladu z zakonom, ki ureja vrednotenje in priznavanje izobraževanja«.

V četrtem odstavku se v 2. točki pika na koncu črta in doda beseda »ali« ter dodata nova 3. in 4. točka, ki se glasita:

»3. če je vlagatelju zahteve že prenehalo veljati dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja po 5. točki četrtega odstavka 109. člena tega zakona ali

4. če zoper vlagatelja teče kazenski postopek zaradi suma storitve kaznivega dejanja iz tretjega odstavka tega člena.«.

16. člen

Prvi odstavek 109. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Minister, pristojen za pravosodje, upravitelju odvzame dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja, če se ugotovi, da ne izpolnjuje pogoja iz 3., 4., 5., 6. ali 7. točke drugega odstavka 108. člena tega zakona.«.

V četrtem odstavku se v 2. točki za besedo »sposobnosti« doda besedilo »ali če ne izpolnjuje več pogoja splošne zdravstvene zmožnosti«.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Kazensko sodišče mora ministra, pristojnega za pravosodje, obvestiti o pravnomočni obsodbi za kaznivo dejanje iz tretjega odstavka 108. člena tega zakona v treh delovnih dneh po nastanku tega dejstva.«.

17. člen

Drugi do osmi odstavek 112. člena se spremenijo tako, da se glasijo:

»(2) Minister, pristojen za pravosodje, mora začasno ustaviti imenovanje posamezne osebe za upravitelja v novih zadevah tudi:

1. če je proti njej uveden kazenski postopek zaradi suma storitve kaznivega dejanja iz tretjega odstavka 108. člena tega zakona in je v tem postopku:

– obtožnica postala pravnomočna ali na podlagi obtožnega predloga razpisana glavna obravnava,

– ne glede na prvo alinejo te točke, če je zoper osebo pravnomočno odrejen pripor,

2. ne glede na 1. točko tega odstavka pa tudi v primeru, če je proti njej uveden kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, storjenega z naklepom, zoper premoženje ali zoper gospodarstvo, ki se preganja po uradni dolžnosti, z dnem uvedbe kazenskega postopka.

(3) Začasna ustavitev imenovanja iz drugega odstavka tega člena traja:

1. če je kazenski postopek pravnomočno ustavljen ali izdana zavrnilna oziroma oprostilna sodba: do pravnomočnosti te odločitve v kazenskem postopku,

2. če je v kazenskem postopku oseba pravnomočno obsojena: do pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja,

3. če je pripor odpravljen in niso izpolnjeni pogoji iz 1. točke drugega odstavka tega člena: do pravnomočnosti odločbe o odpravi pripora.

(4) Minister, pristojen za pravosodje, mora začasno ustaviti imenovanje posamezne osebe za upravitelja v novih zadevah, tudi če je bila proti njej v zvezi z uvedenim disciplinskim postopkom izrečena začasna prepoved opravljanja funkcije upravitelja po šestem odstavku 120.1 člena tega zakona.

(5) Minister, pristojen za pravosodje, v seznam upraviteljev vpiše obdobje začasne ustavitve imenovanja za upravitelja v novih zadevah iz 6. točke drugega odstavka 110. člena tega zakona.

(6) Minister, pristojen za pravosodje, mora odločiti:

1. o zahtevi iz prvega odstavka tega člena v osmih dneh po prejemu te zahteve,

2. o začasni ustavitvi imenovanja po drugem odstavku tega člena v treh delovnih dneh po dnevu, ko izve za razlog iz drugega odstavka tega člena,

3. o začasni ustavitvi imenovanja po četrtem odstavku tega člena v treh delovnih dneh po dnevu, ko izve za razlog iz četrtega odstavka tega člena; če je ukrep začasnega odvzema pravice opravljanja funkcije upravitelja izrekel sam, hkrati tudi začasno ustavi imenovanje.

(7) Ministra, pristojnega za pravosodje, mora naslednji delovni dan po nastanku dejstva obvestiti:

1. kazensko sodišče o pravnem dejstvu iz drugega in tretjega odstavka tega člena,

2. zbornica o pravnem dejstvu iz četrtega odstavka tega člena.

(8) Obdobje začasne zaustavitve imenovanja za upravitelja v novih zadevah začne teči z vpisom tega pravnega dejstva v seznam upraviteljev.«

Za osmim odstavkom se doda nov deveti odstavek, ki se glasi:

»(9) Upravitelja, katerega imenovanje v novih postopkih je začasno ustavljeno po drugem ali četrtem odstavku tega člena, mora sodišče razrešiti v vseh postopkih zaradi insolventnosti, v

katerih je bil imenovan za upravitelja, v treh delovnih dneh po prejemu obvestila o vpisu tega pravnega dejstva v evidenco upraviteljev. Za razrešitev iz prejšnjega stavka se smiselno uporabljajo peti in šesti odstavek 119. člena ter prvi in drugi odstavek 120. člena tega zakona.«.

18. člen

V prvem odstavku 114. člena se v 3. točki besedilo »3. točke 233. člena« nadomesti z besedilom »3. točke prvega odstavka 233. člena«.

V drugem odstavku se besedilo »3. točke 233. člena« nadomesti z besedilom »3. točke prvega odstavka 233. člena«.

19. člen

V prvem odstavku 116. člena se na koncu doda nov stavek, ki se glasi: »Če je vložen predlog za začetek postopka prisilne poravnave nad gospodarsko družbo, ki se po 55. členu ZGD-1 razvršča med velike, srednje ali male družbe, sodišče imenuje upravitelja s posebnim sklepom naslednji delovni dan od uvedbe postopka prisilne poravnave. Če sodišče nad dolžnikom začne postopek prisilne poravnave ali stečajni postopek, upravitelj, ki je bil imenovan s sklepom iz prejšnjega stavka, nadaljuje z delom kot upravitelj v teh postopkih.«.

20. člen

V 118. členu se v 4. točki pika nadomesti z vejico in doda nova 5. točka, ki se glasi: »5. če v skladu z 119.a členom tega zakona tako odloči večina upnikov.«.

21. člen

V prvem odstavku 119. člena se za besedama »razrešitvi upravitelja« doda besedilo »iz razlogov po 1. do 4. točki 118. člena tega zakona«.

V petem odstavku se na koncu doda nov stavek, ki se glasi: »O pravnomočnosti sklepa, s katerim sodišče razreši upravitelja po 1. točki 118. člena tega zakona, sodišče obvesti ministrstvo, pristojno za pravosodje.«.

22. člen

Za 119. členom se doda nov 119.a člen, ki se glasi:

»119.a člen
(razrešitev imenovanega upravitelja in imenovanje novega upravitelja
na podlagi odločitve večine upnikov)

»(1) Če upravitelj po presoji upniškega odbora ne uživa več zaupanja upnikov, lahko upniški odbor kadarkoli po objavi sklepa o preizkusu terjatev z večino glasov vseh svojih članov brez obrazložitve zahteva glasovanje upnikov o razrešitvi imenovanega upravitelja. Upniški odbor mora hkrati z zahtevo za glasovanje o razrešitvi imenovanega upravitelja zahtevati glasovanje

o imenovanju novega upravitelja. V zahtevi za imenovanje novega upravitelja lahko upniški odbor izbere katerokoli osebo, ki izpolnjuje pogoje za imenovanje iz 115. člena tega zakona.

(2) Sodišče mora v treh delovnih dneh po prejemu zahteve upniškega odbora iz prvega odstavka tega člena objaviti poziv upnikom, da v 15 dneh po objavi poziva oddajo glasovnice za glasovanje o zahtevi upniškega odbora za razrešitev imenovanega upravitelja in imenovanje novega upravitelja.

(3) O razrešitvi imenovanega upravitelja in imenovanju novega upravitelja ima pravico glasovati vsak upnik, katerega terjatev je v postopku zaradi insolventnosti priznana ali verjetno izkazana.

(4) Odločitev o razrešitvi imenovanega upravitelja in imenovanju novega upravitelja je sprejeta, če zanjo glasujejo upniki, katerih skupni znesek terjatev iz 73. člena tega zakona presega polovico osnove za izračun deleža glasovalnih pravic iz 74. člena tega zakona.

(5) Sodišče imenovanega upravitelja razreši in imenuje novega upravitelja, če je dosežena večina iz prejšnjega odstavka. Sklep o razrešitvi imenovanega upravitelja in imenovanju novega upravitelja se vroči upraviteljema.

(6) S pritožbo proti sklepu iz petega odstavka tega člena je dovoljeno izpodbijati samo način izračunavanja večine in da je bila za upravitelja imenovana oseba, ki ne izpolnjuje pogojev za imenovanje iz 115. člena tega zakona. Pritožbo lahko vložita tudi razrešeni in novo imenovani upravitelj.«.

23. člen

Tretji do peti odstavek 120.k člena se spremenijo tako, da se glasijo:

»(3) Predsednika in enega člana disciplinske komisije prve stopnje imenuje minister, pristojen za pravosodje; predsednika imenuje izmed okrožnih sodnikov, ki sodijo v postopkih zaradi insolventnosti, člana pa izmed univerzitetnih diplomiranih pravnikov z najmanj tremi leti praktičnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu ali izmed revizorjev. Enega člana izvoli skupščina zbornice iz vrst upraviteljev.

(4) Predsednika in enega člana disciplinske komisije druge stopnje imenuje minister, pristojen za pravosodje; predsednika imenuje izmed višjih oziroma vrhovnih sodnikov, ki sodijo v postopkih zaradi insolventnosti, člana pa izmed univerzitetnih diplomiranih pravnikov z najmanj petimi leti praktičnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu ali izmed revizorjev. Enega člana izvoli skupščina zbornice iz vrst upraviteljev.

(5) Predsednik in člani komisije disciplinske komisije prve in druge stopnje imajo namestnike, ki se izvolijo oziroma imenujejo na enak način kot člani disciplinskih komisij. Imenovani oziroma izvoljeni so za dobo štirih let in so lahko po poteku tega obdobja ponovno imenovani oziroma izvoljeni.«.

24. člen

Za petim odstavkom 120.l člena se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Če je uveden disciplinski postopek zaradi kršitev, zaradi katerih se sme izreči ukrep trajnega odvzema pravice opravljati funkcijo upravitelja, lahko organ disciplinskega postopka ali minister, pristojen za pravosodje, upravitelju izreči začasno prepoved opravljati funkcijo upravitelja. Začasna prepoved lahko traja do konca disciplinskega postopka, vendar največ eno leto.«.

25. člen

V prvem odstavku 120.m člena se za besedo »kršitvi« doda vejica in besedilo »in o uvedbi disciplinskega postopka obvesti ministra, pristojnega za pravosodje«.

26. člen

V drugem odstavku 122.a člena se v 3. točki črta beseda »in«, v 4. točki pa se pika na koncu nadomesti z vejico in doda beseda »in«, ter doda nova 5. točka, ki se glasi:

»5. Državnemu pravobranilstvu Republike Slovenije, ki te podatke potrebuje za izvajanje svoje pristojnosti zastopanja države pri uveljavljanju njenih pravic v postopku zaradi insolventnosti in varstva njenega pravnega položaja ali organov in organizacij, ki jih je Državno pravobranilstvo Republike Slovenije po zakonu pristojno zastopati, pred sodišči in drugimi državnimi organi.«.

V šestem odstavku se besedilo »3. ali 4. točke drugega odstavka« nadomesti z besedilom »3., 4. ali 5. točke drugega odstavka«.

27. člen

Za 128. členom se doda nov 128.a člen, ki se glasi:

»128.a člen

(ugovor zaradi kršitve pravice do enakega obravnavanja upnikov)

(1) Upnik, ki meni, da ravnanje upravitelja, drugega upnika ali upniškega odbora posega v njegovo pravico do enakega obravnavanja upnikov, lahko pri sodišču vloži ugovor in poda obrazložen predlog, kako naj upravitelj v konkretnem primeru ravna.

(2) Sodišče mora v treh delovnih dneh po prejemu obrazloženega ugovora upnika ugovor vročiti upravitelju in članom upniškega odbora, ki se lahko o njem izjavijo v osmih dneh od prejema. Sodišče izjavo vroči vlagatelju ugovora v treh delovnih dneh po njenem prejemu.

(3) Če sodišče po prejemu ugovora ali izjave iz drugega odstavka tega člena oceni, da je to smotno, razpiše narok za obravnavo ugovora, na katerega povabi vlagatelja ugovora in upravitelja, objavi pa tudi oklic o naroku. Narok mora razpisati na dan, ki ni prej kot 15 dni po objavi oklica o naroku in ne pozneje kot en mesec od prejema ugovora.

(4) Če se vlagatelj ugovora ne udeleži naroka, velja, da je umaknil ugovor, na kar mora sodišče vlagatelja ugovora v vabilu na narok posebej opozoriti.

(5) Če se upravitelj ne udeleži naroka, sodišče opravi narok v njegovi nenavzočnosti, na kar ga mora sodišče v vabilu opozoriti.

(6) Sodišče mora izdati sklep, s katerim odloči o ugovoru, v osmih dneh:

- od konca naroka, če ga je sodišče opravilo,
- od izteka osem dnevnega roka iz drugega odstavka tega člena, če naroka ni razpisalo.

(7) Če sodišče ugotovi, da je ugovor utemeljen, odredi vse potrebne ukrepe za odpravo neenakopravne obravnave upnika.«.

28. člen

V prvem odstavku 142. člena se 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. seznam navadnih terjatev do dolžnika, ki je razvrščen po velikosti skupnega zneska terjatev posameznega upnika in za vsakega od njih vključuje:

- identifikacijske podatke o upniku,
- skupni znesek upnikovih terjatev po stanju na bilančni presečni dan bilance stanja iz 1. točke tega odstavka in
- opis okoliščin za imenovanje za člana upniškega odbora iz 1. do 5. točke drugega odstavka 78. člena tega zakona, če za upnika taka ovira obstaja.«.

V 4. in 5. točki se besedilo »iz 3. točke« nadomesti z besedilom »iz prve in druge alineje 3. točke«.

29. člen

V drugem odstavku 143. člena se za besedo »let« doda besedilo »tako, da upniki v prvem letu prejmejo najmanj eno osmino plačila, v drugem letu dve osmini plačila, v tretjem letu tri osmine plačila in v četrtem letu preostanek plačila.«.

30. člen

Za petim odstavkom 149. člena se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Umik predloga za začetek postopka prisilne poravnave ni dovoljen v času trajanja odložnega pogoja, določenega v sklepu o povečanju osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki po 199.a členu tega zakona ali sklepu o povečanju osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki po 199.b členu tega zakona.«.

31. člen

V drugem odstavku 151. člena se v 4. točki za besedo »upnikov« doda besedilo »ali onemogočanje izvedbe finančnega prestrukturiranja«.

Za petim odstavkom se dodajo novi šesti do osmi odstavki, ki se glasijo:

»(6) Upravitelj, ki je bil imenovan ob uvedbi postopka prisilne poravnave, nadzoruje poslovanje dolžnika po prvem in drugem odstavku tega člena. V ta namen mu mora insolventni dolžnik dati vse informacije, potrebne za nadzor, in mu omogočiti pregled njegovih poslovnih knjig in dokumentacije.

(7) Na predlog upravitelja lahko sodišče do začetka postopka prisilne poravnave prepove posel ali dejanje, ki bi pomenilo kršitev prvega in drugega odstavka tega člena. O predlogu iz prejšnjega stavka mora sodišče odločiti v treh delovnih dneh.

(8) Za nagrado upravitelja za nadzor po tem členu se smiselno uporabljajo pravila o nadomestilu iz 4. točke drugega odstavka 103. člena tega zakona.«.

32. člen

Za 151. členom se doda nov 151.a člen, ki se glasi:

»151.a člen

(omejitev pristojnosti organa nadzora in skupščine insolventnega dolžnika)

(1) Organ nadzora ali skupščina insolventnega dolžnika sta ne glede na splošna pravila o pristojnosti organov insolventnega dolžnika pristojna sprejeti samo:

1. sklep o odpoklicu ali razrešitvi člana in imenovanju novega člana posloводства ali člana organa nadzora insolventnega dolžnika, če za tako odločitev dobi soglasje sodišča,
2. sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja iz 191. člena tega zakona,
3. sklep o povečanju osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki, če je insolventni dolжник v načrtu finančnega prestrukturiranja kot ukrep finančnega prestrukturiranja predvidel povečanje osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki,
4. drug sklep, ki je potreben za izvedbo ukrepov finančnega prestrukturiranja, določenih v načrtu finančnega prestrukturiranja, če za tako odločitev dobi soglasje sodišča.

(2) Sodišče odloči o soglasju iz 1. in 4. točke prvega odstavka tega člena na podlagi mnenja upravitelja in upniškega odbora v osmih dneh od prejema zadnjega od obeh mnenj.

(3) Če je prisilna poravnava potrjena, trajajo omejitve pristojnosti organa nadzora in skupščine insolventnega dolžnika iz prvega odstavka tega člena, ne glede na 150. člen tega zakona, do:

1. če je bila v postopku prisilne poravnave izvedena sprememba osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja: poteka 15 dni po vpisu spremembe osnovnega kapitala v sodni register po 199. členu tega zakona,
2. v drugih primerih: pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave.«.

33. člen

V 172. členu se 5. točka spremeni tako, da se glasi:

»5. če insolventni dolжник ravna v nasprotju s 151. členom, 151.a členom ali pododdelkom 4.4.1 tega zakona ali če za več kot 15 dni zamudi s plačilom plač delavcem do višine minimalne plače ali s plačilom davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcem.«.

34. člen

V drugem odstavku 182. člena se beseda »štirih« nadomesti z besedo »treh«.

35. člen

V prvem odstavku 186. člena se v 2. točki za besedilom »zaradi pokrivanja nepokrite izgube« doda vejica in besedilo »izkazane v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona«.

36. člen

V drugem odstavku 192. člena se beseda »štirih« nadomesti z besedo »treh«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Sodišče ustavi postopek prisilne poravnave in izda sklep o začetku stečajnega postopka:

1. če:

- skupščina insolventnega dolžnika v roku iz drugega odstavka tega člena ne sprejme sklepa o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja z vsebino, določeno v načrtu finančnega prestrukturiranja in skladno s 191. členom tega zakona, ali
- insolventni dolžnik v treh delovnih dneh po sprejetju sklepa o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja sodišču ne predloži listin iz tretjega odstavka tega člena, ali

2. če upniški odbor v roku iz 2. točke tretjega odstavka 199.b člena ne sprejme sklepa iz 2. točke drugega odstavka 199.b člena tega zakona.«.

Za četrtim odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Sodišče mora v treh delovnih dneh po nastanku okoliščin iz 1. točke četrtega odstavka tega člena o teh okoliščinah obvestiti upniški odbor.«.

37. člen

V šestem odstavku 199.a člena se pika na koncu nadomesti z vejico in doda besedilo »izkazane v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona.«.

38. člen

Za 199.a členom se dodata nova 199.b in 199.c člen, ki se glasita:

»199.b člen

(posebna pravila o povečanju osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo tudi, če ni izpolnjen pogoj iz 2. točke drugega odstavka 186. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek 333. člena ZGD-1 lahko po začetku postopka prisilne poravnave sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do insolventnega dolžnika, sprejme upniški odbor: 1. če insolventni dolžnik ni dal alternativne ponudbe iz prvega odstavka 144. člena tega zakona ali ponudbe iz drugega odstavka 144. člena tega zakona, ali

2. če je insolventni dolжник dal alternativno ponudbo iz prvega odstavka 144. člena tega zakona ali ponudbo iz drugega odstavka 144. člena tega zakona in nastanejo okoliščine iz 1. točke četrtega odstavka 192. člena tega zakona.

(3) S sklepom iz drugega odstavka tega člena mora biti dana tudi možnost kot stvarni vložek vložiti zavarovano terjatev po razmerju enota terjatve za eno delnico, ki je za 25 odstotkov ugodnejše od razmerja za navadne terjatve.

(4) Sklep iz drugega odstavka tega člena mora upniški odbor sprejeti:

1. v primeru iz 1. točke drugega odstavka tega člena: v štirih mesecih po začetku postopka prisilne poravnave,

2. v primeru iz 2. točke drugega odstavka tega člena: v enem mesecu po objavi obvestila iz petega odstavka 192. člena tega zakona.

(5) Če upniški odbor v roku iz četrtega odstavka tega člena ne sprejme sklepa iz drugega odstavka tega člena, lahko tak sklep sprejmejo ločitveni upniki. Sklep iz prejšnjega stavka je sprejet, če zanj glasujejo ločitveni upniki, ki so skupaj imetniki priznanih ali verjetno izkazanih zavarovanih terjatev, katerih višina presega polovico vsote vseh priznanih ali verjetno izkazanih zavarovanih terjatev.

(6) Ne glede na prvi odstavek 372. člena ZGD-1 lahko upniški odbor s sklepom iz drugega odstavka tega člena ali ločitveni upniki s sklepom iz petega odstavka tega člena odloči tudi o zmanjšanju osnovnega kapitala zaradi pokrivanja nepokrite izgube, izkazane v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona.

(7) Za postopek spremembe osnovnega kapitala iz drugega in šestega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 190. člen, 191. člen, tretji odstavek 192. člena in 193. do 199. člen tega zakona.

(8) Pri smiselni uporabi pravil iz petega odstavka tega člena se besedilo »insolventni dolжник« ali »skupščina insolventnega dolžnika« nadomesti z besedilom »upniški odbor.

199.c člen

(prenos vodenja poslov insolventnega dolžnika na vplačnika novih delnic)

(1) Pravila, določena v tem členu se uporabljajo:

1. če je poslovodstvo insolventnega dolžnika ali upniški odbor sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi denarnimi vložki iz drugega odstavka 199.a člena tega zakona ali

2. če je upniški odbor sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki iz drugega odstavka 199.b člena tega zakona.

(2) Vsak upnik ali oseba iz petega odstavka 199.a člena tega zakona, ki je vpisala in vplačala nove delnice z novimi denarnimi vložki po 199.a členu tega zakona, ali upnik, ki je vpisal in vplačal nove delnice s prenosom svojih terjatev po 199.b členu tega zakona (v nadaljnjem besedilu: vplačnik novih delnic), lahko najkasneje do izteka 60 dni po pravnomočno potrjeni prisilni poravnavi zahteva, da ga sodišče pooblasti za vodenje poslov insolventnega dolžnika.

(3) Sodišče mora v 15 dneh po prejemu zahteve iz drugega odstavka tega člena izdati sklep, s katerim odloči, da se upravičenje za vodenje poslov insolventnega dolžnika prenese na vplačnika novih delnic.

(4) Če zahtevo iz drugega odstavka tega člena vloži več vplačnikov novih delnic in se ti sporazumejo o skupnem vodenju poslov, sodišče upravičenje za vodenje poslov insolventnega dolžnika prenese na vse vplačnike.

(5) Če zahtevo iz drugega odstavka tega člena vloži več vplačnikov novih delnic in se ti ne sporazumejo o skupnem vodenju poslov, sodišče prenese upravičenje za vodenje poslov insolventnega dolžnika na tistega med njimi, ki pristane, da insolventnemu dolžniku odobri posojilo za financiranje tekočih poslov v času trajanja prisilne poravnave in se hkrati za primer, če bo nad insolventnim dolžnikom začel stečajni postopek, odpove pravici zahtevati povrnitev posojila po pravilih o stroških stečajnega postopka iz drugega odstavka 289. člena tega zakona.

(6) Če je na odobritev posojila pod pogoji iz petega odstavka tega člena pristalo več vplačnikov, ali če nihče med njimi ni pristal na odobritev takega posojila, sodišče prenese upravičenje za vodenje poslov insolventnega dolžnika na tistega med njimi, ki je vplačal najvišji denarni vložek. Če nihče med njimi ni vplačal denarnega vložka, sodišče prenese upravičenje za vodenje poslov insolventnega dolžnika na tistega med njimi, ki je kot stvarni vložek prenesel najvišji skupni znesek terjatev. Pri izračunu po prejšnjem stavku se nominalni znesek terjatve, ki je predmet stvarnega vložka, pomnoži s količnikom iz 1. točke drugega odstavka 201. člena tega zakona.

(7) Pritožbo proti sklepu iz tretjega odstavka tega člena lahko vloži samo vplačnik novih delnic, ki je vložil zahtevo iz drugega odstavka tega člena.

(8) Z izdajo sklepa iz tretjega odstavka tega člena, vplačnik, na katerega je sodišče preneslo upravičenje za vodenje, pridobi upravičenje odpoklicati ali razrešiti sedanje člane in imenovati nove člane posloводства in organa nadzora insolventnega dolžnika, ne da bi za to odločitev potreboval soglasje sodišča iz 1. točke prvega odstavka 151.a člena tega zakona.«.

39. člen

V drugem odstavku 200. člena se za besedo »tretjem« doda besedilo »ali četrtem«.

Za tretjim odstavkom se dodajo nov četrti do šesti odstavek, ki se glasijo:

»(4) Upnik nima pravice glasovati o prisilni poravnavi, če ima v razmerju do insolventnega dolžnika položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1 ali položaj ožje povezane osebe.

(5) Ne glede na 1. točko tretjega odstavka tega člena, ima upnik pravico glasovati o prisilni poravnavi glede zavarovane terjatve, če je z dolžnikom sklenil dogovor, po katerem se dospelost te terjatve odloži v skladu s potrebami izvedbe načrta finančnega prestrukturiranja dolžnika. Dogovor je lahko sklenjen pod odložnim pogojem, da bo prisilna poravnava pravnomočno potrjena, in pod razveznim pogojem, ki se uresniči, če je potrjena prisilna poravnava pozneje razveljavljena.

(6) Upnik uveljavi glasovalno pravico glede terjatve iz petega odstavka tega člena tako, da glasovnici o glasovanju o sprejetju prisilne poravnave priloži:

1. dogovor iz petega odstavka tega člena in
2. poročilo pooblaščenega ocenjevalca podjetij, s pozitivnim mnenjem, da je odložitev dospelosti zavarovane terjatve v skladu s potrebami izvedbe načrta finančnega prestrukturiranja.«.

40. člen

V drugem odstavku 201. člena se za 1. točko dodata novi 2. in 3. točka, ki se glasita:

»2. pri terjatvi, ki jo je upnik prenesel na insolventnega dolžnika v postopku spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja v skladu s pododdelkom 4.4.4 tega zakona, če je upnik hkrati v postopku povečanja osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki iz 199.a člena tega zakona vpisal in vplačal nove delnice za skupno emisijsko ceno, ki je večja od 10 odstotkov zneska terjatve, ki jo je upnik prenesel na insolventnega dolžnika:

– če je predmet prenosa zavarovana terjatev: 5,

– če je predmet prenosa navadna terjatev: 4,

3. pri zavarovani terjatvi iz petega odstavka 200. člena tega zakona: 0,75,«.

V dosedanji 2. točki, ki postane 4. točka, se besedilo »1. točke« nadomesti z besedilom »1. in 2. točke«. V dosedanji 3. točki, ki postane 5. točka, se besedilo »1. točke« nadomesti z besedilom »1. in 2. točke«.

41. člen

V 203. členu se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. hkrati z objavo poziva za vpis in vplačilo novih delnic po 194. členu tega zakona v naslednjih primerih:

– če je skupščina insolventnega dolžnika v skladu z drugim odstavkom 192. člena tega zakona sprejela sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja, ali

– če je poslovodstvo insolventnega dolžnika ali upniški odbor sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi denarnimi vložki iz drugega odstavka 199.a člena tega zakona, ali

– če je upniški odbor sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki iz drugega odstavka 199.b člena tega zakona,«.

42. člen

V 216. členu se v 1. točki besedilo »je bila v tem postopku ločitvena pravica pridobljena v zadnjih dveh mesecih pred uvedbo postopka prisilne poravnave« nadomesti z besedilom »upnik v tem postopku do začetka postopka prisilne poravnave še ni pridobil ločitvene pravice«.

43. člen

Za 221. členom se doda nov oddelek 4.7. z naslovom »Postopek poenostavljene prisilne poravnave« in novi 221.a do 221.g členi, ki se glasijo:

»Oddelek 4.7: Postopek poenostavljene prisilne poravnave

221.a člen

(dolžnik v postopku poenostavljene prisilne poravnave)

Postopek poenostavljene prisilne poravnave je dovoljeno voditi:

1. nad gospodarsko družbo, ki se po drugem odstavku 55. člena ZGD-1 razvršča med mikro družbe in
2. nad podjetnikom, ki ustreza merilom iz prve in druge alineje drugega odstavka 55. člena ZGD-1.

221.b člen

(uporaba pravil o prisilni poravnavi)

(1) V postopku poenostavljene prisilne poravnave se ne uporabljajo:

- oddelek 3.4,
- oddelek 3.5 in
- oddelek 3.6 tega zakona.

(2) Če ni v oddelku 4.7 drugače določeno, se za postopek poenostavljene prisilne poravnave smiselno uporabljajo:

- prvi odstavek 132. člena,
- 133. do 138. člen,
- 139. člen,
- 140. člen,
- prvi odstavek, 1., 3. in 5. točka drugega odstavka in 1. točka petega odstavka 141. člena,
- prvi in drugi odstavek 142. člena,
- 143. člen,
- 145. člen,
- prvi do tretji odstavek 147. člena,
- prvi in drugi odstavek, 1. in 2. točka četrtega odstavka ter peti in šesti odstavek 153. člena,
- 154. člen,
- prvi odstavek, 1., 2., 3. in 5. točka drugega odstavka in tretji odstavek 155. člena,
- 157. člen,
- 160. do 164.a člen,
- tretji in četrti odstavek 200. člena,
- 1. in 2. točka prvega odstavka 210. člena,
- 212. do 218. člen in
- 219. do 221. člen tega zakona.

(3) Za obveznosti posloводства dolžnika glede poenostavljene prisilne poravnave se smiselno uporablja pododdelek 2.2.2 tega zakona.

221.c člen

(procesne ovire za vodenje postopka poenostavljene prisilne poravnave)

Poleg procesnih ovir iz 1. točke prvega odstavka in drugega odstavka 140. člena tega zakona, predlog za poenostavljeno prisilno poravnavo ni dovoljen, če je vložen pred potekom roka iz sedmega odstavka 221.f člena tega zakona.

221.d člen
(odločanje o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave)

(1) Predlogu za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave je treba poleg listin iz 1., 3. in 5. točke drugega odstavka 141. člena tega zakona priložiti izjavo dolžnika, da poročilo iz 1. točke drugega odstavka 141. člena tega zakona resnično in pošteno prikazuje njegov finančni položaj in poslovanje. Izjava mora biti sestavljena v obliki notarskega zapisa.

(2) Če predlagatelj v roku iz prvega odstavka 147. člena tega zakona predloga za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave ne dopolni tako, kot mu je bilo naloženo s sklepom o dopolnitvi, sodišče v osmih dneh po poteku tega roka zavrže predlog za poenostavljeno prisilno poravnavo, ne da bi hkrati začelo stečajni postopek.

(3) Sodišče hkrati z objavo sklepa o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave objavi tudi predlog za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave z vsemi prilogami.

221.e člen
(večina, potrebna za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave)

(1) O poenostavljeni prisilni poravnavi ima pravico glasovati vsak upnik, katerega terjatev do dolžnika je navedena v seznamu iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona.

(2) Osnova za izračun deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju poenostavljene prisilne poravnave je vsota zneskov vseh navadnih terjatev upnikov, navedenih v seznamu iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona.

(3) Poenostavljena prisilna poravnava je sprejeta:

1. če za njeno sprejetje glasujejo upniki, katerih skupni znesek terjatev je najmanj 6/10 zneska osnove iz drugega odstavka tega člena, in
2. če za njeno sprejetje glasuje več kot polovica vseh upnikov, katerih terjatve so navedene v seznamu iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona.

(4) Upnik za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave glasuje tako, da z dolžnikom sklene pogodbo o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave. Kadar je upnik Republika Slovenija, sklene pogodbo o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave v njenem imenu Državno pravobranilstvo Republike Slovenije.

(5) Pogodba o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave mora biti sestavljena v obliki notarskega zapisa in mora vsebovati:

1. podatke o upniku in njegovi terjatvi,
2. vsebino poenostavljene prisilne poravnave, ki jo je dolžnik priložil predlogu za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave,
3. izjavo upnika, da soglaša, da se njegova terjatev zmanjša oziroma odloži njena dospelost v skladu z vsebino poenostavljene prisilne poravnave in
4. izjavo dolžnika, da soglaša, da je notarski zapis izvršilni naslov za izterjavo njegove obveznosti do upnika v skladu z vsebino poenostavljene prisilne poravnave.

(6) Pogodba o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave učinkuje pod odložnim pogojem, da bo poenostavljena prisilna poravnava pravnomočno potrjena.

221.f člen

(zahteva za potrditev poenostavljene prisilne poravnave)

(1) Predlagatelj mora v štirih mesecih od objave oklica o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave vložiti zahtevo za potrditev prisilne poravnave.

(2) Zahtevi za potrditev poenostavljene prisilne poravnave mora priložiti odpravke notarskih zapisov pogodb o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave, na podlagi katerih je dosežena večina za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave iz tretjega odstavka 221.e člena tega zakona.

(3) Če zahtevi za potrditev prisilne poravnave niso priložene listine iz drugega odstavka tega člena, sodišče predlagatelju naloži, da v osmih dneh po prejemu sklepa o dopolnitvi predloži ustrezne listine.

(4) Sklep o dopolnitvi mora sodišče izdati v osmih dneh po vložitvi zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave.

(5) Roka za dopolnitev nepopolne zahteve iz tretjega odstavka tega člena ni dovoljeno podaljšati.

(6) Sodišče zavrne predlog za poenostavljeno prisilno poravnavo:

1. če predlagatelj v roku iz prvega odstavka tega člena ne vloži zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave ali
2. če predlagatelj v roku iz tretjega odstavka tega člena ne dopolni nepopolne zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave.

(7) Dolžnik dve leti po izdaji sklepa iz šestega odstavka tega člena ne more vložiti novega predloga za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave.

221.g člen

(sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave)

(1) Sodišče izda sklep, s katerim potrdi poenostavljeno prisilno poravnavo:

1. če je bila zahteva za potrditev poenostavljene prisilne poravnave vložena v roku iz prvega odstavka 221.f člena tega zakona in
2. če je dosežena večina, potrebna za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave.«.

44. člen

V četrtem odstavku 226. člena se v 1. točki črta besedilo »in stroški izvedbe njegove prodaje,«. V 5. točki se v zadnji alineji pika na koncu nadomesti z vejico in doda nova 6. točka, ki se glasi:

»6. stroški izvedbe prodaje premoženja, ki spada v posebno stečajno maso, in stroški, nastali z upravljanjem tega premoženja od začetka stečaja do njegove prodaje (elektrika, stavbno

zemljišče, komunalni prispevki, voda, parkirnina in podobno), zmanjšani za morebitne prejete najemnine v zvezi s predmetnim premoženjem.«.

45. člen

V 231. členu se v 4. točki besedilo »Javni jamstveni in preživninski sklad« nadomesti z besedilom »Javni jamstveni, preživninski in invalidski sklad«.

46. člen

V drugem odstavku 232. člena se v 2. točki za besedo »postopka« doda vejica in besedilo »razen če je predlagatelj po tem zakonu založitve predujma oproščen«.

47. člen

V prvem odstavku 233. člena se v 3. točki besedilo »3. točke 114. člen« nadomesti z besedilom »3. točke prvega odstavka 114. člena«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Delavec, ki vloži predlog za začetek stečajnega postopka iz razloga po četrtem odstavku 14. člena tega zakona, je oproščen založitve predujma iz prvega odstavka tega člena.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

(7) Če predlog za začetek stečajnega postopka vloži dolžnik, ni dolžan založiti predujma za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka iz prvega odstavka tega člena. Če sredstva na dolžnikovem računu ne zadoščajo za plačilo predujma, in upravitelj oceni, da njemu poznano dolžnikovo premoženje ne zadošča niti za poplačilo stroškov stečajnega postopka, lahko pozove upnike, da znesek predujma iz prvega odstavka tega člena plačajo sami. Če zneska predujma nihče ne plača in je dolžnik pravna oseba, sodišče na predlog upravitelja izda sklep o izbrisu dolžnika iz sodnega registra. Za izbris se smiselno uporabljajo določbe 441. do 444.a člena tega zakona.«.

V sedmem odstavku, ki postane osmi odstavek, se v napovednem stavku za besedo »člena« doda besedilo »ali v primeru iz šestega odstavka tega člena«.

V osmem odstavku, ki postane deveti odstavek, se beseda »sedmega« nadomesti z besedo »osmega«, za besedo »postopka« pa se doda besedilo »in v skladu zakonom, ki ureja javne finance«.

48. člen

Četrty odstavek 268. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Če zahtevek druge pogodbene stranke za vračilo delne izpolnitve zaradi pobota po drugem odstavku tega člena ne preneha v celoti, mora druga pogodbena stranka terjatev za plačilo razlike prijaviti v stečajnem postopku in se ta terjatev plača iz razdelitvene mase po pravilih tega zakona o plačilu terjatev upnikov.«.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Četrty odstavek tega člena se uporablja tudi, če stečajni dolžnik ali njegov sopogodbenik po začetku stečaja uresniči pravico odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe, ki jo ima po splošnih pravilih obligacijskega prava.«.

49. člen

269. člen se spremeni tako, da se glasi:

»269. člen (obdobje izpodbojnosti)

Pododdelek 5.3.4 tega zakona se uporablja za vse pravne posle in druga pravna dejanja, ki jih je stečajni dolžnik sklenil ali izvedel v obdobju od začetka zadnjih 12 mesecev pred uvedbo stečajnega postopka do začetka stečajnega postopka, če gre za pravna dejanja iz drugega odstavka 271. člena tega zakona, pa v obdobju od začetka zadnjih 36 mesecev pred uvedbo stečajnega postopka do začetka stečajnega postopka (v nadaljnjem besedilu: obdobje izpodbojnosti).«.

50. člen

286. člen se spremeni tako, da se glasi:

»286. člen (posebno pravilo o nedovoljenem pobotu terjatev ob začetku stečajnega postopka)

Prepoved pobota iz 263. člena tega zakona velja tudi v primeru, če je novi upnik pridobil terjatev na podlagi cesije prejšnjega upnika po začetku postopka prisilne poravnave.«.

51. člen

288. člen se črta.

52. člen

V prvem odstavku 322. člena se v 2. točki pika na koncu nadomesti z vejico in doda nova 3. točka, ki se glasi:

»3. sklenitev sodne ali izvensodne poravnave oziroma izvedba drugega pravnega posla oziroma dejanja s smiselno enakim učinkom, v postopkih oziroma glede zahtevkov iz pododdelkov 2.2.3. in 5.3.4. tega zakona ter iz oddelka 5.6. tega zakona.«.

V drugem odstavku se pika nadomesti z vejico in doda besedilo »za posel iz 3. točke prvega odstavka tega člena pa tudi mnenje upniškega odbora.«.

Za četrtrim odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Pritožba zoper sklep sodišča o soglasju za posel iz 3. točke prvega odstavka tega člena zadrži izvršitev sklepa.«.

53. člen

Drugi odstavek 329. člena spremeni tako, da se glasi:

»(2) Javna dražba se lahko izvede kot javna dražba z zviševanjem izklicne cene ali kot javna dražba z zniževanjem izklicne cene. Javna dražba je javno povabilo k dajanju ponudb, s katerim se stečajni dolžnik zaveže, da bo sklenil prodajno pogodbo s tistim dražiteljem, ki bo na dražbi glede na vrsto javne dražbe:

1. pri javni dražbi z zviševanjem izklicne cene: ponudil najvišjo ceno ali
2. pri javni dražbi z zniževanjem izklicne cene: prvi dal ponudbo za ceno v posameznem koraku dražbe.«.

54. člen

V drugem odstavku 332. člena se za četrtem odstavkom doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena pri javni dražbi z zniževanjem izklicne cene pri prvem sklepu o prodaji izklicna cena ne sme biti nižja od vrednosti, ocenjene na podlagi likvidacijske vrednosti, povečane za 25 odstotkov.«.

55. člen

V drugem odstavku 334. člena se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. vrsto javne dražbe, izklicno ceno in znesek, za katerega se ta v posameznem koraku dražbe glede na vrsto javne dražbe:

- pri dražbi z zviševanjem izklicne cene: zvišuje ali
- pri dražbi z zniževanjem izklicne cene: znižuje,«.

Za 2. točko se doda nova 3. točka, ki se glasi:

»3. pri dražbi z zniževanjem izklicne cene tudi pravilo, da sme razpisnik dražbe odstopiti od nadaljnje dražbe v kateremkoli koraku dražbe,«.

Dosedanje 3. do 6. točka postanejo 4. do 7. točka.

56. člen

Za četrtem odstavkom 341. člena se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Če je bila pogodba sklenjena na podlagi javne dražbe z zniževanjem izklicne cene in je bila prodajna cena nižja od polovice vrednosti premoženja, ocenjene po likvidacijski vrednosti, sodišče odloči o soglasju na podlagi soglasja upniškega odbora.

V petem odstavku, ki postane šesti odstavek, se besedilo »prvi do četrti odstavek« nadomesti z besedilom »prvi do peti odstavek«.

V šestem odstavku, ki postane sedmi odstavek, se v 3. točki pred dvopičjem doda besedilo »ali iz petega odstavka tega člena«.

57. člen

V drugem odstavku 345. člena se v 2. točki za besedo »četrtga« dodata besedi »ali petega«.

58. člen

V prvem odstavku 356. člena se na koncu doda nov stavek, ki se glasi: »Sodišče lahko na predlog upravitelja določi tudi začasni predračun stroškov od začetka stečajnega postopka do objave otvoritvenega poročila, če je to potrebno za nemoten potek stečajnega postopka.«.

59. člen

V drugem odstavku 363. člena se v 4. točki za prvo alinejo doda nova druga alineja, ki se glasi:
»– identifikacijske podatke o upniku terjatve,«.

60. člen

V drugem odstavku 374. člena se v 1. točki pred besedo »onesnažena« doda besedilo »nepremičnina, ki ne leži na območju Republike Slovenije,«.

61. člen

V prvem odstavku 391. člena se v 1. točki besedilo »svojih polnoletnih otrok ali posvojencev, staršev ali posvojiteljev, bratov ali sester, ter« nadomesti z besedo »in«.

62. člen

Drugi odstavek 408. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Odpust obveznosti ne učinkuje za prednostno terjatev iz prvega odstavka 21. člena in prvega odstavka 390. člena tega zakona in tudi ne za terjatev iz naslova:

1. denarne kazni ali odvzema premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, izrečenih v kazenskem postopku,
2. globe ali odvzema premoženjske koristi, pridobljene s prekrškom, izrečenih v postopku o prekršku, in
3. odvzema premoženja nezakonitega izvora.«.

63. člen

Peti odstavek 413. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Minister, pristojen za pravosodje, predpiše podrobnejša pravila o:

1. vodenju evidence sklepov o odpustu obveznosti,
2. vsebini in načinu pošiljanja obvestil iz tretjega odstavka tega člena in
3. vsebini ter načinu posredovanja zahteve in podatkov po prvem odstavku 400. člena tega zakona iz evidence sklepov o odpustu obveznosti.«.

64. člen

V drugem odstavku 417. člena se besedilo »po drugem odstavku 130. člena ZD« črta.

65. člen

Za 417. členom se dodajo nov 417.a do 417.d člen, ki se glasijo:

»417.a člen

(obvestitev Republike Slovenije o zapuščini brez dedičev)

(1) Preden zapuščinsko sodišče izda sklep po 219. členu ZD, obvesti Republiko Slovenijo o zapuščini brez dedičev.

(2) Obvestilo o zapuščini brez dedičev mora vsebovati:

1. podatke o zapustniku (osebno ime, datum rojstva, EMŠO, zadnje stalno in začasno prebivališče, datum smrti ali razglasitve za mrtvega),
2. pravilno številko zapuščinske zadeve,
3. podatke o premoženju, ki sestavlja zapuščino, in zapustnikovih obveznostih,
4. opozorilo, da bo zapuščina brez dedičev prešla na Republiko Slovenijo, če ta v treh mesecih od prejema obvestila ne bo vložila zahteve za prenos te zapuščine v stečajno maso zapuščine brez dediča.

417.b člen

(zahteva za prenos zapuščine v stečajno maso zapuščine brez dedičev)

(1) Republika Slovenija lahko zahteva, da se zapuščina brez dedičev prenese v stečajno maso zapuščine brez dedičev, če v treh mesecih po prejemu obvestila o zapuščini brez dedičev:

1. prijavi to zahtevo v zapuščinskem postopku in
2. vloži predlog za začetek stečaja zapuščine brez dedičev.

(2) Prijavi zahteve za prenos zapuščine v stečajno maso zapuščine brez dedičev mora Republika Slovenija priložiti potrdilo o vložitvi predloga za začetek stečaja zapuščine brez dedičev.

417.c člen

(posebna pravila o postopku stečaja zapuščine brez dedičev)

(1) Predlog za začetek stečaja zapuščine brez dedičev lahko vloži samo Republika Slovenija. Vložiti ga mora v roku iz prvega odstavka 417.b člena tega zakona.

(2) Če Republika Slovenije predlaga začetek stečaja zapuščine brez dedičev velja, da je bil zapustnik insolventen.

(3) Sklep, s katerim je sodišče odločilo o začetku stečaja zapuščine brez dedičev, sodišče posreduje zapuščinskemu sodišču, da prenese zapuščino v stečajno maso zapuščine brez dedičev in odpravek sklepa vroči tudi upravitelju, imenovanem v postopku stečaja zapuščine brez dedičev.

(4) Če vrednost unovčene stečajne mase po tretjem odstavku 418. člena tega zakona presega znesek stroškov iz prvega odstavka 233. člena tega zakona, ima Republika Slovenija pravico do vrnitve založenega zneska predujma po pravilih o plačilu stroškov stečajnega postopka.

417.d člen
(posledice začetka stečaja zapuščine brez dedičev)

Če je začet stečaj zapuščine brez dedičev:

1. ta zapuščina preide v stečajno maso, in velja da je ta posledica nastala z uvedbo dedovanja,
2. Republika Slovenija ne odgovarja za zapustnikove obveznosti,
3. lahko novi zakoniti ali oporočni dediči svoje pravice do preostanka stečajne mase po poplačilu upnikov uveljavijo v postopku stečaja zapuščine brez dedičev.

66. člen

Za drugim odstavkom 418. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) V stečajno maso v postopku stečaja zapuščine brez dedičev začetem na podlagi 417.c člena tega zakona spadajo:

1. vse stvari, katerih lastnik je bil zapustnik ob svoji smrti, in druge premoženjske pravice, katerih imetnik je bil zapustnik ob svoji smrti in
2. vse premoženje, doseženo z:
 - unovčenjem premoženja iz prejšnje točke,
 - upravljanjem stečajne mase in
 - izpodbijanjem pravnih dejanj zapustnika.«.

67. člen

V petem odstavku 442. člena besedilo »Javni jamstveni in preživitinski sklad« nadomesti z besedilom »Javni jamstveni, preživitinski in invalidski sklad«.

68. člen

V 489. členu se v 3. točki doda nova prva alineja, ki se glasi:

»– članom upniškega odbora ne omogoči pregledati listin iz drugega odstavka 87. člena tega zakona,«.

69. člen

Za prvim odstavkom 492. člena se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Če sodišče pri opravljanju pristojnosti v postopku zaradi insolventnosti ugotovi, da obstaja utemeljen sum, da je bil storjen prekršek iz 489. člena tega zakona, mora o tem obvestiti ministrstvo, pristojno za pravosodje, in obvestilu priložiti dokaze, ki so podlaga za tako presojo.«.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

Prehodne in končna določba

70. člen

Določbe spremenjenega drugega in tretjega odstavka 112. člena zakona se uporabljajo v zvezi z upravitelji, zoper katere je kazenski postopek uveden po uveljavitvi tega zakona.

71. člen

Določbe spremenjenega četrtega odstavka 112. člena, 120.k, 120.l in 120.m zakona se začnejo uporabljati dva meseca po uveljavitvi tega zakona.

Minister, pristojen za pravosodje in Zbornica upraviteljev Slovenije morata do začetka uporabe določbe iz prejšnjega odstavka imenovati oziroma izvoliti nove člane in namestnike disciplinskih komisij.

Disciplinski postopki, ki bili uvedeni do začetka uporabe določb iz prvega odstavka tega člena, se dokončajo pred organi in po določbah do sedaj veljavnega zakona.

72. člen

Določbe spremenjenega 59. in 268. člena zakona se uporabljajo za stečajne postopke, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona.

Določbe spremenjenega prvega odstavka 142. člena, dopolnjenega drugega odstavka 143. člena, spremenjenega drugega odstavka 182. člena, spremenjenega drugega odstavka, novega četrtega odstavka in novega petega odstavka 192. člena, novega 199.b člena in novega 199.c člena ter novega četrtega, petega in šestega odstavka 200. člena zakona se uporabljajo za postopke, ki se uvedejo po uveljavitvi tega zakona.

Če na dan uveljavitve tega zakona sredstva na dolžnikovemu računu ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali izplačilo izvršnice, začne rok iz druge alineje 1. točke 14. člena zakona teči z uveljavitvijo tega zakona.

Določbe spremenjenega 233. člena zakona se uporabljajo za predlog za začetek stečajnega postopka, vložen po uveljavitvi tega zakona.

73. člen

Določbe spremenjenega prvega odstavka 5. člena ter novi 221.a do 221.g člani zakona se začnejo uporabljati šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

Določbe dopolnjenega prvega odstavka 116. člena zakona se začnejo uporabljati 30 dni po uveljavitvi tega zakona. Na ta dan se v vseh že uvedenih postopkih prisilne poravnave imenuje upravitelj, če ni bil imenovan že prej.

74. člen

Do spremembe Zakona o prevzemih (Uradni list RS, št. 79/06, 67/07-ZTFL, 1/08, 68/08, 35/11-ORZPre75, 55/11 – skl. US, 105/11 – odl. US, 10/12, 22/12 – odl. US in 38/12; v nadaljnjem besedilu: ZPre-1) v delu, ki se nanaša na izjeme pri obveznosti dati prevzemno ponudbo, se uporabljajo določbe drugega do desetega odstavka tega člena.

Poleg primerov, določenih v zakonu, ki ureja prevzeme, obvezne prevzemne ponudbe za obdobje nadaljnjih dveh let od pridobitve vrednostnih papirjev, ni zavezan dati imetnik, ki je

dosegel prevzemni prag v ciljni družbi zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja ciljne družbe z namenom zagotovitve kapitalske ustreznosti oziroma (dolgoročne) plačilne sposobnosti ciljne družbe izven postopkov zaradi insolventnosti po tem zakonu in ki je za takšno pridobitev pridobil predhodno dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: agencija).

Pojmi ciljna družba, usklajeno delovanje, prevzemni prag in obvezna prevzemna ponudba, imajo enak pomen kot v zakonu, ki ureja prevzeme.

Obveznost dati prevzemno ponudbo za imetnika iz drugega odstavka tega člena nastane pred potekom dveh let od pridobitve vrednostnih papirjev v skladu z drugim odstavkom tega člena, in sicer ob prvi naslednji pridobitvi vrednostnih papirjev ciljne družbe, če v ciljni družbi še presega prevzemni prag, razen, če so pri nadaljnji pridobitvi izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena.

Soglasje iz drugega odstavka tega člena izda agencija na obrazložen predlog osebe oziroma oseb, ki imajo namen izvesti finančno prestrukturiranje ciljne družbe. Ob tem agencija uporablja določbe zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov glede postopka za izdajo odločb agencije. Predlogu mora biti priloženo pozitivno mnenje izvedenca poslovno finančne stroke ali stroke upravljanja podjetij glede potrebnosti ukrepov in možnosti njihovega uspeha.

Če oseba oziroma osebe, ki delujejo usklajeno in ki jim je bilo z odločbo agencije prepovedano izvrševanje glasovalnih pravic izvedejo finančno prestrukturiranje ciljne družbe in tako zagotovijo njeno kapitalsko ustreznost oziroma (dolgoročno) plačilno sposobnost še pred začetkom postopkov zaradi insolventnosti, prepoved izvrševanja glasovalnih pravic preneha z dokončnostjo odločbe agencije iz devetega odstavka tega člena.

Če je za realizacijo ukrepa iz šestega odstavka tega člena potrebno izvrševanje glasovalnih pravic, lahko oseba oziroma osebe iz šestega odstavka tega člena na skupščini ciljne družbe o predlogih sklepov, ki so potrebni za realizacijo ukrepov ob predhodni pridobitvi soglasja agencije, izvršujejo glasovalne pravice iz vseh delnic, katerih imetnice so.

Soglasje za izvrševanje glasovalnih pravic na skupščini iz sedmega odstavka tega člena na podlagi obrazloženega predloga osebe oziroma oseb, ki nameravajo izvesti finančno prestrukturiranje ciljne družbe in ki mora biti vložen najmanj deset delovnih dni pred skupščino, na kateri želi vlagatelj uresničevati glasovalne pravice, izda agencija.

V primeru, da so izpolnjeni pogoji iz šestega odstavka tega člena, agencija na obrazložen predlog osebe oziroma oseb, ki so izvedle finančno prestrukturiranje ciljne družbe, po postopku, ki ga za izdajo odločb agencije določa zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov, izda odločbo, s katero odloči, da je prepoved izvrševanja glasovalnih pravic za te osebe prenehala. Agencija o predlogu, ki mu mora biti priloženo pozitivno mnenje izvedenca poslovno finančne stroke ali stroke upravljanja podjetij glede potrebnosti ukrepov in možnosti njihovega uspeha in ki mora biti vložen najmanj deset delovnih dni pred skupščino, na kateri želi oseba glasovati, izda odločbo najkasneje do skupščine, na kateri želi oseba izvrševati glasovalne pravice.

Prenehanje prepovedi izvrševanja glasovalnih pravic traja dve leti od dokončnosti odločbe iz devetega odstavka tega člena. Če v dveh letih od izdaje odločbe oseba oziroma osebe iz

drugega odstavka tega člena ne ravnaajo v skladu s 63. členom ZPre-1 izgubijo glasovalne pravice iz vseh delnic, katerih imetnice so.

75. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda predpis iz 63. člena tega zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

76. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu (nov 1.a člen ZFPPIPP)

S predlaganim novim členom se določa, da poseben zakon ureja pospešeni postopek zaradi insolventnosti v primeru, ko dolžnik in večina upnikov sklenejo poseben dogovor o ureditvi medsebojnih razmerij, katerega pravne posledice veljajo tudi za tiste upnike, ki takšnega dogovora niso sklenili.

K 2. členu (dopolnitev prvega odstavka 5. člena ZFPPIPP)

Sprememba prvega odstavka 5. člena ZFPPIPP je potrebna zaradi uskladitve s predlaganim novim oddelkom 4.7, v katerem je urejen postopek poenostavljene prisilne poravnave.

K 3. členu (sprememba in dopolnitev 14. člena ZFPPIPP)

Z dopolnitvijo 14. člena se določijo dodatne domneve insolventnosti, ki olajšujejo položaj upnikov, kadar predlagajo začetek stečajnega postopka. Prvi in drugi odstavek 58. člena Zakona o gospodarskih družbah (ZGD-1) zaradi javnega razkritja podatkov o premoženjskem položaju in finančnem poslovanju družb in podjetnikov določata obveznost objave letnih poročil. Če je družba zavezana k revidiranju, je rok za predložitev letnega poročila osem mesecev po koncu poslovnega leta, če k revidiranju družba ni zavezana, pa je rok tri mesece po koncu poslovnega leta. Po veljavnem 14. členu se dejansko stanje domneve trajnejše nelikvidnosti po 1. točki drugega odstavka 14. člena nanaša na podatke iz letnega poročila (bilance stanja) za zadnje poslovno leto pred zapadlostjo obveznosti. Glede na to, da se javna objava podatkov letnih poročil izvede šele daljši čas po kocu poslovnega leta, je zaradi ažurnosti podatkov bolj primerno, da ne gre nujno za letno poročilo za zadnje poslovno leto pred zapadlostjo obveznosti, temveč tudi za letno poročilo po zapadlosti obveznosti. Dolžnik ima lahko zaradi sklepa o izvršbi ali zavarovanju blokiran račun pri organizaciji za plačilni promet. Z dopolnitvijo 14. člena se določa dodatna domneva o nastopu insolventnosti za primer, če sredstva na računih (dolžnika, ki je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik) ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali poplačila izvršnice in tako stanje traja neprekinjeno zadnjih 60 dni ali s prekinitvami več kot 60 dni v obdobju zadnjih 90 dni. Dolžnikov račun je lahko blokiran bodisi zaradi sklepa o izvršbi, bodisi zaradi sklepa o zavarovanju (predhodne ali začasne odredbe). Primeri blokad zaradi zavarovanja so v teh primerih še posebej sporni, saj gre namreč za blokade zaradi predhodnih in začasnih odredb. Terjatve, zavarovane na takšen način, so praviloma sporne in ni nujno, da resnično obstajajo. V primeru, da bo uveljavljena predlagana domneva, obstaja visoka stopnja verjetnosti, da bodo upniki ali tretji (sploh ni nujno, da upniki), takšno zakonsko določbo zlorabili (upnik izpolni in unovči dolžnikovo *bianco menico*, *menica* ni plačana, predlaga izvršbo na podlagi te menice, dolžnik sicer ugovarja, vendar lahko upnik predlaga izdajo predhodne odredbe, na podlagi katere je račun blokiran celotno obdobje teka pravde). Predlagatelj ob opozorilih strokovne javnosti (Združenje bank Slovenije) tako predlaga, da bi dejanski stan domneve obsegal le tiste primere, ko je dolžnikov račun blokiran zaradi izdanega sklepa o izvršbi (ne pa tudi na podlagi sklepa o zavarovanju).

Z novo 2. točko pa se dodajajo dodatne domneve trajnejše nelikvidnosti, ki bodo upnikom olajšale položaj glede predlaganja začetka stečaja postopka zaradi neizpolnjevanja obveznosti

po pravnomočni potrditvi prisilne ali poenostavljene prisilne poravnave. Ta bo izpolnjena v primeru, če bo dolžnik za več kot dva meseca zamujal:

- s plačilom svojih obveznosti na podlagi potrjene prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave ali
- s plačilom svojih obveznosti do ločitvenih upnikov, ki so nastale pred začetkom postopka prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, ali
- z izvedbo drugih ukrepov finančnega prestrukturiranja, določenih v načrtu finančnega prestrukturiranja.

S spremembo četrtega odstavka se črta sklic na možnost odloga plačila davkov in prispevkov. Po veljavni zakonodaji plačila davkov, ki se obračunajo ob izplačilu plače in plačajo v obliki davčnega odtegljaja, ni mogoče odložiti, ravno tako prispevkov po ZPIZ in ZZVZZ. Ne glede na navedeno pojasnjujemo, da v primeru dovolitve odloga plačila ne moremo govoriti o zamudi v zvezi z izpolnitvijo obveznosti, saj se v tem primeru zavezancu rok za izpolnitev njegove obveznosti podaljša.

K 4. členu (sprememba 18. člena ZFPPIPP)

Na predlog strokovne javnosti (Komisija za preprečevanje korupcije) se širi pojem ožje povezane osebe zaradi zagotavljanja neodvisnosti in integritete subjektov v postopku zaradi insolventnosti ter zagotavljanja nepristranskosti pri drugih procesnih dejanjih. Konkretnije se bo ta širitev pojma odražala v procesnih ovirah pri imenovanju članov upniškega odbora in upravitelja, pri prodaji premoženja stečajnega dolžnika ter v lažjem izpodbijanju dolžnikovih pravnih dejanj v postopku osebnega stečaja, če je bilo izpodbojno pravno dejanje opravljeno v korist osebe, ki živi z dolžnikom v skupnem gospodinjstvu.

K 5. členu (dopolnitev 21. člena ZFPPIPP)

Javni jamstveni, preživninski in invalidski sklad Republike Slovenije v primeru stečaja poplača zaposlenim na podlagi Zakona o Javnem jamstvenem, preživninskem in invalidskem skladu Republike Slovenije nadomestila za tri minimalne plače pred odpovedjo pogodbe o zaposlitvi, odpravnino v višini največ minimalne plače ter nadomestilo za neizkoriščen dopust za tekoče leto. V ZFPPIPP nadomestilo za neizkoriščen dopust ni določeno kot prednostna terjatev in zato upravitelji v nekaterih primerih to poplačajo kot prednostno, v nekaterih pa ne. S predlagano dopolnitvijo se tako izrecno določa, da je nadomestilo za neizkoriščen dopust za tekoče leto prednostna terjatev.

K 6. členu (nov 24.b člen ZFPPIPP)

V predlaganem novem členu je določeno, da se pravila tega zakona, ki veljajo za kvalificirane finančne pogodbe in dogovor o izravnavi smiselno uporabljajo tudi za posamezne ali okvirne odplačne pogodbe, katerih predmet je trgovanje z elektriko in drugimi energenti, pri katerih je dogovor o izravnavi običajen za to vrsto trgovanja.

Predlog je skladen z ureditvijo po veljavnem 24.a členu zakona, ki je bila v zakon uvedena na pobudo združenja EFMLG (European Financial Markets Lawyers Group) in organizacije ISDA, za kvalificirane finančne pogodbe in dogovor o izravnavi, ki je običajen dogovor npr. po standardiziranih ISDA sporazumih.

Slovenski trgovci z električno energijo se pri trgovanju z električno energijo, emisijskimi kuponi in izvedenimi finančnimi instrumenti, ki so povezani s to dejavnostjo, srečujejo z omejevanjem poslovnega sodelovanja s strani obstoječih in potencialnih partnerjev. Razlog za to omejevanje je v dvomu, ali bi bil dogovor o izravnavi (netting, close-out-netting) v primeru stečaja družbe s sedežem v Republiki Sloveniji, predmet izpodbijanja po pravilih za izpodbijanje pravnih dejanj stečajnega dolžnika po ZFPPIPP. Slovenska zakonodaja ne loči izravnave od pobota, zato pod izravnavo razumemo tudi pobot (set-off) po Obligacijskem zakoniku. Z razvojem energetskega trga so razlike med trgi blaga in finančnimi trgi v pogledu instrumentov in samega delovanja že skoraj izginile, zato zahtevajo enako obravnavo.

Trgovci dnevno sklepajo prodajne in nakupne posle na podlagi standardiziranih sporazumov o sodelovanju, npr. EFET (European Federation of Energy Traders), ISDA (International Swaps and Derivatives Association) in podobnih krovnih ali splošnih sporazumov. Po teh sporazumih se sam sporazum in vsi posli sklenjeni v njihovem okviru štejejo za eno pogodbo. Takšni sporazumi določajo, da je izravnavna medsebojnih terjatev in obveznosti (ki ima enake učinke kot pobot), tako tekoče kot v primeru predčasnega prenehanja veljavnosti pogodbe, običajen in nujen način poravnavanja medsebojnih obveznosti pogodbenih strank. Tako pobotane obveznosti znižujejo neto izpostavljenost do posameznega partnerja, medtem ko lahko nepobotane posamične pogodbene vrednosti prodaj in nakupov dosegajo izjemno visoke vrednosti. Po podatkih Banke za mednarodne poravnave (Bank for International Settlements) poboti med strankama prodajnih pogodb znižujejo kreditno tveganje v povprečju tudi do 85%, s tem pa se zniža tudi potreben obseg kapitala, bančni stroški, stroški zavarovanj in sistematično tveganje. Razpoložljivost tega instrumenta obvladovanja kreditnega tveganja je ključnega pomena v zaostrenih razmerah na finančnih trgih, s katerimi se srečujejo slovenski trgovci z energenti. Gre posebej za omejeno razpoložljivost in visoke stroške pridobivanja drugih instrumentov zavarovanja plačil (npr. bančne garancije, nepreklicni dokumentarni akreditivi), kakor tudi omejeno razpoložljivost virov financiranja. Po drugi strani je opaziti, da energetske družbe locirajo sedeže svojih trgovalnih družb v državah, kjer veljajo predlagana pravila. Spmemba bo približala pogoje poslovanja in konkurenčnosti v Sloveniji drugim evropskim državam.

Ker zakon nima izrecnih določb o tem, da plačila stečajnega dolžnika, poravnana s pobotanjem oziroma izravnavo v obdobju 12 mesecev pred uvedbo stečajnega postopka, niso izpodbojna, poslovni partnerji slovenskih trgovcev ocenjujejo, da je poslovanje s slovenskimi partnerji rizično. Zavedajo se namreč, da lahko v primeru stečaja slovenskega kupca, kljub temu da obe stranki pravilno izpolnita svojo obveznost po pogodbi, stečajni upravitelj slovenske družbe s tožbo zahteva vračilo kupnine, ki jo je slovenska družba s pobotanjem oziroma izravnavo plačala prodajalcu. Po drugi strani pa Zakon o finančnem zavarovanju (ZFZ) npr. za pogodbe o finančnem zavarovanju izrecno določa, da takšna pogodba v primeru stečaja ni izpodbojna. Glede na pomanjkanje zagotovil, da po ZFPPIPP pogodbeni obveznosti poravnana s pobotom oz. z izravnavo v stečajnem postopku ni izpodbojna, tuji partnerji vrednotijo svojo izpostavljenost do slovenskih partnerjev po nepobotani vrednosti terjatev. Zato so trgovalni limiti za slovenske družbe znatno nižji, kot bi bili v primeru, če bi bil pobot/izravnavna zakonsko nedvoumno urejen. Poleg tega ključni evropski partnerji na trgu z električno energijo omejujejo ali zavračajo sodelovanje s slovenskimi trgovci z elektriko, ali pa sodelovanje pogojujejo s predložitvijo npr. bančnih garancij, ki glede na možne vrednosti poslov dosegajo izjemne vrednosti. Zaradi takšnih pogojev poslovanja slovenski trgovci z elektriko in drugimi energenti ne morejo ekonomsko optimalno izkoristiti tržnih priložnosti in so prisiljeni sklepati posle pod manj ugodnimi pogoji.

Iztožljivost izravnave/pobota medsebojnih terjatev in obveznosti upnika in insolvenčnega dolžnika, nastalih v času pred uvedbo insolvenčnega postopka, velja v nekaterih drugih državah Evropske Unije. Predlagana ureditev, v povezavi z 264.a členom zakona, po katerem začetek stečajnega postopka ne učinkuje na dogovor o izravnavi, je na primer primerljiva ureditvi po nemškem insolvenčnem zakonu (Insolvenzordnung – InsO, 5. oktober 1994 (BGBl. I S. 2866)). 94. člen InsO določa: »Če je imel na osnovi zakona ali sporazuma upnik v insolvenčnem postopku na dan začetka insolvenčnega postopka pravico pobotati svojo terjatev, uvedba stečajnega postopka ne vpliva na takšno pravico upnika.«

K 7. členu (nov 44.a člen ZFPPIPP)

S predlaganim novim 44.a členom se določa oprostitev plačila sodne takse, kadar bo odškodninski zahtevek po 42. in 43. členu ZFPPIPP uveljavljal stečajni upravitelj v imenu družbe kot stečajnega dolžnika, s čimer se želi doseči, da bodo upravitelji lažje, brez začetnih ovir (iskanje sredstev za plačilo sodne takse), vlagali odškodninske zahtevke proti članom posloводства in nadzornega sveta. V primeru uspešnega uveljavljanja odškodninskih zahtevkov proti članom posloводства in nadzornega sveta bo to posledično povzročilo, da bo posloводство in nadzorni svet skrbneje izvajali svoje naloge, ki jih nalaga zakon za primer insolventnosti podjetja.

K 8. členu (nova 48.a in 48.b člen ZFPPIPP)

Nova 48.a in 48.b člena urejata obvezno mediacijo v postopkih zaradi insolventnosti in sporazumno mediacijo pred vložitvijo tožbe.

S predlaganim 48.a členom se uvaja diskrecijska pravica sodišča, da stranke in upravitelja v postopku zaradi insolventnosti, obvezno napoti v mediacijo, kadar oceni, da je to glede na okoliščine zadeve primerno za rešitev spornega vprašanja ali interesnega nasprotja, ki izvira iz postopka zaradi insolventnosti ali je v neposredni zvezi z njim. Diskrecija sodišča je potrebna zato, ker bo v praksi pogosto šlo za spore, ki so jih stranke predhodno že poskušale rešiti s pomočjo mediacije in ponoven poskus morda ne bo smiseln. Poleg tega bo lahko šlo za vprašanja, ko interesi hitrega zaključka postopka zaradi insolventnosti ne bodo podpirali odločitve sodišča za obvezno mediacijo. Po drugi strani pa je pooblastilo sodišču za odreditev obvezne mediacije smiselno zato, da se stranke insolvenčnega postopka in upravitelja spodbudi k iskanju vzajemno sprejemljive rešitve spora. Cilj te ureditve je občutno skrajšati čas, ki je potreben za rešitev spornega vprašanja in s tem omogočiti hitrejšo izvedbo postopka prisilne poravnave ali stečaja, znižati stroške in spodbuditi iskanje sporazumne rešitve tako v postopkih prisilne poravnave kot v stečajnih postopkih. Stranke mediacijskega postopka bodo po predlagani ureditvi dolžne dobroverno sodelovati v postopku mediacije.

Mediacija sama po sebi ne bo ovira za nadaljevanje postopka zaradi insolventnosti, razen če bo sodišče ocenilo, da nadaljevanje postopka ne bi bilo smiselno in bo postopek za čas trajanja mediacije prekinilo.

Postopek mediacije se bo po predlagani ureditvi začel z izdajo sklepa o napotitvi strank v mediacijo, glede napotitve v mediacijo pa se bodo smiselno uporabljale določbe drugega do šestega odstavka 19. člena Zakona o alternativnem reševanju sodnih sporov (ZARSS). Ker v

postopkih zaradi insolventnosti kot pooblaščenca strank in upravitelji praviloma sodelujejo osebe z ustreznim znanjem in izkušnjami s področja mediacije, ni potrebno, da bi pred obvezno napotitvijo sodišče moralo razpisati še informativni narok iz prvega odstavka 19. člena ZARSS. Kljub obvezni napotitvi v mediacijo stranke obdržijo pravico, da iz postopka mediacije izstopijo (optout), vendar ob tveganju, da če bo sodišče tako odločitev stranke štelo za nerazumno, bo tej stranki lahko naložilo plačilo vseh stroškov nadaljnjega postopka.

Zaradi potrebe po hitri rešitvi spornih vprašanj je določena zakonska domneva, da če spor ali interesna nesoglasja niso razrešena v roku 30 dni od začetka postopka mediacije, se šteje, da je bila mediacija neuspešno zaključena.

Glavni razlog za dolgotrajnost stečajnih postopkov so številne pravde zaradi izpodbijanja pravnih dejanj stečajnega dolžnika, zaradi ugotavljanja obstoja terjatev, ki jih je prerokal upravitelj ali drugi upniki, pravde v zvezi z izločitvenimi zahtevki in podobno. Dokler ni pravnomočno zaključen zadnji pravdni postopek, tudi stečajni postopek ne more biti končan. Navedene pravde tudi finančno izčrpavajo tako stečajnega dolžnika kot upnike, hkrati pa so vir negotovosti in poslovnega tveganja. ZFPPIPP ureja različne situacije, v katerih upravičenci lahko samo s tožbo uveljavljajo varstvo svojih zahtevkov. S ciljem razširitve dostopa do hitrega in stroškovno učinkovitega postopka, ki bo omogočil tudi bistveno hitrejši zaključek stečajnega postopka, se s predlaganim 48.b členom določa možnost sporazumne mediacije pred vložitvijo tožbe: v primerih, ko ZFPPIPP določa, da so stranke glavnega postopka zaradi insolventnosti ali upravitelj v zvezi s svojimi zahtevki upravičeni vložiti tožbo, se stranke postopka in upravitelj lahko sporazumejo za mediacijo pred vložitvijo tožbe. Po predlagani ureditvi se postopek mediacije začne z dnem, ko stranke sklenejo sporazum o reševanju spora z mediacijo., pri čemer se glede očitno nerazumne zavrnitve sklenitve sporazuma o mediaciji smiselno uporabljajo določbe petega in šestega odstavka 19. člena ZARSS. Sporazum bo po predlagani ureditvi treba skleniti v roku, ki ga za vložitev tožbe določa ZFPPIPP, stranke pa bodo morale o sklenitvi sporazuma v treh dneh od sklenitve sporazuma obvestiti sodišče, ki vodi postopek zaradi insolventnosti. Zaradi varovanja roka za vložitev tožbe je predlagana določba, po kateri med postopkom mediacije rok za vložitev tožbe ne teče.

Zato, da bi vse stranke mediacijskega postopka vložile napor v iskanje sporazumne rešitve spora, je predpisana dolžnost dobrovernega sodelovanja v postopku mediacije.

Da bi morebitno neuspešno iskanje sporazumne rešitve spora v mediaciji predstavljalo minimalno izgubo časa in denarja, je predpisana domneva, da se šteje, da je bila mediacija neuspešno zaključena, če stranke niso dosegle sporazumne rešitve v roku 30 dni od začetka mediacije.

K 9. členu (sprememba petega odstavka 59. člena ZFPPIPP)

Sprememba je potrebna zaradi uskladitve s spremembo četrtega odstavka 268. člena ZFPPIPP.

K 10. členu (dopolnitev 2., 4. in 5. točke drugega odstavka 78. člena ZFPPIPP)

Z dopolnitvijo drugega odstavka 78. člena ZFPPIPP se kot ovira za imenovanje za člana upniškega odbora dodajo:

- položaj osebe, ki je v zadnjih dveh letih pred uvedbo postopka zaradi insolventnosti imela položaj družbenika insolventnega dolžnika (sprememba 2. točke drugega odstavka 78. člena ZFPPIPP),
- položaj osebe, ki je družbenik dolžnika insolventnega dolžnika iz 1. točke drugega odstavka 78. člena ZFPPIPP ali družbenik povezane družbe iz 3. točke drugega odstavka 78. člena ZFPPIPP (sprememba 4. točke drugega odstavka 78. člena ZFPPIPP),
- položaj osebe, ki ima v razmerju do insolventnega dolžnika (kadar je ta fizična oseba) položaj ožje povezane osebe (sprememba 5. točke drugega odstavka 78. člena ZFPPIPP, glej 18. člen ZFPPIPP).

Glede na lastniško strukturo gospodarskih družb obstaja velika verjetnost, da bi bila delavcem insolventnega dolžnika zaradi imetništva (minimalnega) poslovnega deleža insolventnega dolžnika preprečena možnost članstva v upniškem odboru, kar pa ni *ratio* te določbe. Zato je predlagan najnižji relativni kapitalski delež, ki ne pomeni ovire za imenovanje v upniški odbor (0,5 % delež).

K 11. členu (sprememba drugega odstavka in nov četrti odstavek 87. člena ZFPPIPP)

Po predlagani spremembi bo imel upniški odbor pravico pregledati (kot že po veljavni ureditvi) poslovne knjige in dokumentacijo, ki jo je prevzel upravitelj v stečajnem postopku, poleg tega pa še dokumentacijo, ki jo mora upravitelj voditi v zvezi s tem postopkom. Poleg tega se v skladu z 38. členom Ustave RS dodaja namen pravice vpogleda, in sicer bo imel upniški odbor navedeno pravico zaradi uresničevanja svojih pravic in izvajanja svojih pristojnosti po zakonu.

S četrtim odstavkom je dodana nova pristojnost upniškega odbora zahtevati glasovanje upnikov navadnih terjatev o razrešitvi imenovanega upravitelja in imenovanju novega upravitelja, pod pogoji in po postopku iz novega 119.a člena ZFPPIPP

K 12. členu (nov 96.a člen ZFPPIPP)

S predlaganim novim 96.a členom se urejajo pravila glede dopisne seje upniškega odbora.

Upniški odbor bo lahko odločil na dopisni seji, če noben član upniškega odbora ne bo nasprotoval takemu načinu odločanja v petih delovnih dneh, odkar je imel možnost seznaniti se s sklicem seje. Predlagano je, da glede odločanja upniškega odbora na dopisni seji veljata drugi in peti odstavek 90. člena ZFPPIPP, glede zastopanja pri glasovanju 92. člen ZFPPIPP, glede poteka seje pa 96. člen ZFPPIPP. Dodana so pravila o načinu glasovanja, in sicer član upniškega odbora na dopisni seji glasuje tako, da poda svojo pisno izjavo o glasovanju. Izjava se upošteva, če jo predsednik upniškega odbora prejme pred iztekom dopisne seje. Način sklica dopisne seje, pošiljanja gradiva in posredovanja pisne izjave o glasovanju na dopisni seji bodo člani upniškega odbora določili s poslovnikom o delu upniškega odbora.

K 13. členu (sprememba osmega odstavka 103. člena ZFPPIPP)

S spremembo osmega odstavka 103. člena se popravi redakcijska nedoslednost, ki je nastala, ko sta bila z novelo ZFPPIPP-B v 114. členu ZFPPIPP dodana nova drugi in tretji odstavek.

K 14. členu (sprememba petega odstavka 106. člena ZFPPIPP)

S predlaganim členom se za zagotovitev učinkovitega nadzora nad delom upraviteljev s strani ministrstva, pristojnega za pravosodje, v praksi predlaga sprememba glede opravljanja pregleda dokumentacije insolventnega dolžnika. Ta se bo po predlagani ureditvi lahko opravila tudi po sodnikih, ki so v skladu z določbami zakona, ki ureja sodniško službo, dodeljeni na ministrstvo, pristojno za pravosodje, in imajo izkušnje na področju postopkov zaradi insolventnosti, gospodarskih sporov ali izvršbe. Za pregled bo minister za pravosodje lahko imenoval tudi revizorja. Enako kot pri nadzoru nad delom notarja se bo pregled opravil po vnaprejšnjem obvestilu upravitelju ali brez njega. O opravljenem pregledu bodo pregledovalci sestavili poročilo in z njim seznanili upravitelja. Ugotovitve iz poročila pa se bodo lahko uporabile za izvrševanje zakonitih pristojnosti ali obveznosti ministrstva, pristojnega za pravosodje.

K 15. členu (sprememba drugega in dopolnitev četrtega odstavka 108. člena ZFPPIPP)

S spremembo 3. točke drugega odstavka se predlog zakona usklajuje z veljavno zakonodajo, ki ureja področje vrednotenja in priznavanja izobraževanja v tistih primerih, ko so kandidati končali primerljivo izobraževanje v tujini.

Pravni standard za opravljanje funkcije upravitelja se s tem predlogom ne spreminja, se pa zaostreje pravni standard za izrek začasne zaustavitve imenovanja v postopkih zaradi insolventnosti (112. člen ZFPPIPP). Z dopolnitvijo člena se med razloge, zaradi katerih lahko minister za pravosodje vlagatelju zavrne izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja, dodaja tudi prenehanje veljavnosti dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja na podlagi predhodno v disciplinskem postopku izrečenega ukrepa trajnega odvzema pravice opravljati funkcijo upravitelja po 5. točki četrtega odstavka 109. člena (nova 3. točka), saj le-to glede na ozko jezikovno razlago ni vsebovano v institutu odvzema dovoljenja (že veljavna 2. točka četrtega odstavka 108. člena v zvezi z drugim odstavkom 109. člena ZFPPIPP). Z vidika tehtanja med javnim zaupanjem v opravljanje funkcijo upravitelja na eni strani in pravicami vlagatelja, zoper katerega teče kazenski postopek zaradi suma storitve kaznivega dejanja iz tretjega odstavka 108. člena, ki zahteva izdajo dovoljenja, na drugi strani, je po mnenju predlagatelja sorazmerno, da se takemu vlagatelju zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja zavrne (nova 4. točka četrtega odstavka 108. člena ZFPPIPP). Po naravi stvari bo ta ovira trajala »začasno« (do pravnomočne oprostilne ali zavrnilne sodbe kazenskega sodišča), ko bo takšna oseba lahko ponovno vložila zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja.

K 16. členu (sprememba in dopolnitev 109. člena ZFPPIPP)

Praksa izvajanja zakona je pokazala, da vsi pogoji, ki so sicer predpisani za izdajo dovoljenja, niso urejeni tudi z vidika njegovega odvzema ali prenehanja. Zato se pravno dosledneje dopolnjujejo razlogi za odvzem dovoljenja po prvem odstavku in razlogi za prenehanje veljavnosti dovoljenja po četrtem odstavku. O odvzemu dovoljenja bo ministru dala mnenje komisija iz 107. člena ZFPPIPP (glej tretji odstavek 107. člena).

Po novem sedmem odstavku bo enako kot pri začasni ustavitvi imenovanja po 112. členu ZFPPIPP kazensko sodišče ministra, pristojnega za pravosodje, obvestilo tudi o pravnem

dejstvu, da je bil upravitelj pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje iz tretjega odstavka 108. člena ZFPPIPP.

K 17. členu (sprememba 112. člena ZFPPIPP)

Glede na to, da minister, pristojen za pravosodje, izda dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja osebi, ki mora med drugim po 7. točki drugega odstavka 108. člena že veljavnega ZFPPIPP izpolnjevati pogoj (pravni standard) »osebe, vredne javnega zaupanja«, predlagatelj ocenjuje, da ni pomembno, ali je upravitelj v določeni fazi kazenskega postopka zaradi kaznivega dejanja, povezanega z opravljanjem nalog upravitelja, ali pa gre za uradno pregonljivo kaznivo dejanje, ki z njegovo funkcijo ni povezano. Zato se predlaga črtanje tega pogoja za mirovanje imenovanja v drugem odstavku predlaganega člena. Predlagatelj sočasno ocenjuje, da je opravljanje tako pomembnega dela, ki ga opravljajo upravitelji prvenstveno v interesu upnikov insolventnega dolžnika, ne daje podlage za to, da bi se v zvezi z določenimi naklepnimi uradno pregonljivimi kaznivimi dejanji pogoji za suspenz vezali šele na izdano obsodilno sodbo, četudi gre za kazniva dejanja s predpisano kaznijo zapora (samo) do treh let.

Po mnenju predlagatelja je zaradi položaja, pristojnosti in zakonskih obveznosti upravitelja ustrezno in sorazmerno, da se glede na pravni standard, ki je potreben za opravljanje te funkcije in zaščite njenega ugleda oziroma uživanja zaupanja v opravljanje funkcije vseh ostalih upraviteljev nasproti posameznemu upravitelju, ki se mu očita storitev določenega kaznivega dejanja, mirovanje veže že na trenutek, ko je:

1. obtožnica postala pravnomočna ali na podlagi obtožnega predloga razpisana glavna obravnava, oziroma
2. če je nad osebo pravnomočno odrejen pripor, ter
3. v primerih, kadar je proti upravitelju začel kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, storjenega z naklepom, zoper premoženje ali zoper gospodarstvo, ki se preganja po uradni dolžnosti, na dan uvedbe kazenskega postopka: torej na trenutek, ko se začne tudi formalni sodni kazenski postopek (sklep o preiskavi, pravnomočna neposredna obtožnica, razpisana glavna obravnava na podlagi obtožnega predloga; glej tudi 22. člena Zakona o kazenskem postopku).

K 18. členu (sprememba 114. člena ZFPPIPP)

Dopolnitev 3. točke prvega odstavka in drugega odstavka 114. člena odpravlja redakcijsko nedosledno navezavo na 3. točko prvega odstavka 233. člena ZFPPIPP.

K 19. členu (dopolnitev 116. člena ZFPPIPP)

Po predlagani dopolnitvi bo upravitelj v primeru vložitve predloga za začetek postopka prisilne poravnave nad veliko, srednjo in malo gospodarsko družbo imenovan že v trenutku uvedbe tega postopka in začel nadzorovati spoštovanje dolžnikov, ki urejajo omejitve dolžnikovega poslovanja po 151. členu (glede razlogov za predlagano ureditev glej tudi dopolnitev 151. člena ZFPPIPP).

K 20. členu (nova 5. točka 118. člena ZFPPIPP)

Po predlagani spremembi, bo upravitelj razrešen tudi v primeru, če tako odločitev sprejela večina vseh upnikov. Glasovanje bo zahteval upniški odbor po postopku po predlaganem novem 119.a členu ZFPPIPP.

K 21. členu (dopolnitev prvega in petega odstavka 119. člena ZFPPIPP)

Sprememba prvega odstavka predstavlja uskladitev v zvezi s predlagano dopolnitvijo 118. člena in predlaganim novim 119.a členom ZFPPIPP. Pravila veljavnega 119. člena ZFPPIPP bodo veljala le za razrešitev iz razlogov od 1. do 4. točke 118. člena ZFPPIPP, pravila 119.a člena pa za razrešitev po 5. točki 118. člena ZFPPIPP.

Po dopolnitvi petega odstavka 119. člena ZFPPIPP bo sodišče o pravnomočnosti sklepa, s katerim sodišče razreši upravitelja zaradi kršenja njegovih obveznosti v postopku, v katerem je bil imenovan, obvestilo ministrstvo, pristojno za pravosodje. Kršitve obveznosti upraviteljev iz 1. točke 118. člena ZFPPIPP ima praviloma za posledico tudi uvedbo prekrškovnega postopka ali predstavlja celo razlog za uvedbo disciplinskega postopka zoper upravitelja.

K 22. členu (nov 119.a člen ZFPPIPP)

Po določbi prvega odstavka 97. člena ZFPPIPP je upravitelj organ postopka zaradi insolventnosti. Svoje zakonske pristojnosti in naloge opravlja zaradi varovanja in uresničitve interesov upnikov. Če upravitelj ne bo več užival zaupanja upniškega odbora (npr. ker ne bo v zadostni meri varoval in uresničeval interesov upnikov), se predlaga, da bo lahko upniški odbor kadarkoli po objavi sklepa o preizkusu terjatev brez obrazložitve z večino glasov vseh svojih članov zahteval glasovanje upnikov o upraviteljevi razrešitvi. Upniški odbor bo moral sočasno z zahtevo za glasovanje o razrešitvi imenovanega upravitelja zahtevati tudi glasovanje o imenovanju novega upravitelja. Za novega upravitelja bo lahko izbral katerokoli osebo, ki izpolnjuje pogoje za imenovanje iz 115. člena tega zakona.

Sodišče bo o tem objavilo poziv upnikom za glasovanje o razrešitvi imenovanega upravitelja in imenovanju novega upravitelja. Pravico glasovati bodo imeli vsi upniki, katerih terjatve bodo priznane ali verjetno izkazane. Odločitev upnikov bo sprejeta, če bo zanjo glasovali upniki, ki imajo skupaj več kot 50 odstotkov vrednosti terjatev. Sodišče bo v primeru dosežene potrebne večine s sklepom dosedanjega upravitelja razrešilo in v skladu z izbiro upniškega odbora imenovalo novo izglasovanega upravitelja. Sklep bo dovoljeno izpodbijati samo v delu, ki se nanaša na način izračunavanja večine, in iz razloga, da je bila za upravitelja imenovana oseba, ki ne izpolnjuje pogojev za imenovanje iz 115. člena ZFPPIPP. Poleg strank postopka bosta lahko pritožbo vložila tudi razrešeni in novo imenovani upravitelj (glej tudi 126. člen ZFPPIPP).

K 23. členu (sprememba tretjega do petega odstavka 120.k člena ZFPPIPP)

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, ima pristojnosti z vidika izdaje in odvzema dovoljenja upravitelja ter nadzora nad delom upravitelji že po veljavnem ZFPPIPP. S predlaganimi spremembami tega člena se z vidika načela zavor in ravnovesij v okviru ministrstva, pristojnega za pravosodje, krepi vloga izvršilne veje oblasti, tako da le-ta ni vezana na to, da je tudi član disciplinske komisije, poleg njenega predsednika, imenovan iz vrst sodnikov, ki sodijo v postopkih zaradi insolventnosti. Minister, pristojen za pravosodje, bo člana

disciplinske komisije imenoval izmed univerzitetnih diplomiranih pravnikov, ki bodo imeli po opravljenem pravniškem državnem izpitu najmanj tri (disciplinska komisija prve stopnje) oziroma pet (disciplinska komisija druge stopnje) let praktičnih izkušenj na pravniških delih ali izmed revizorjev.

K 24 členu (nov šesti odstavek 120.l člena ZFPPIPP)

Upravitelj je tako kot notar oseba, vredna javnega zaupanja. Zakonodajalec je v zvezi s kršitvami notarjev, glede katerih jim je možno izreči ukrep začasne prepovedi opravljati notarsko službo, že pretehtal, da v takih primerih prevlada javni interes po zaupanju v notariat, nad interesom oziroma zaščito pravic in položaja notarja, glede katerega je ravnanje, ki ima znake težje oziroma hude kršitve zakona, obravnavano v disciplinskem postopku. Primerljivo ureditvi, ki velja za notarje v zvezi z disciplinskimi postopki, se tudi zoper upravitelja iz primerljivih razlogov kot pri spremenjeni začasni ustavitvi imenovanja po 112. členu ZFPPIPP, določa izrek ukrepa začasne prepovedi opravljati funkcijo upravitelja, in sicer v zvezi z disciplinskim postopkom, ki se vodi zaradi kršitve, ki ima lahko posledico izreka trajnega odvzema pravice opravljati funkcijo upravitelja.

K 25. členu (dopolnitev prvega odstavka 120.m člena ZFPPIPP)

Zaradi izvajanja pristojnosti nadzora nad upravitelji s strani ministrstva, pristojnega za pravosodje, po tem zakonu in zaradi krepitve sodelovanja med ministrstvom in zbornico se predsedniku zbornice določa dodatna obveznost, da ministra, pristojnega za pravosodje, seznani z uvedbo disciplinskega postopka zoper upravitelja.

K 26. členu (nova peta točka drugega odstavka in sprememba petega odstavka 122.a člena ZFPPIPP)

Državnemu pravobranilstvu Republike Slovenije se za izvajanje njegove pristojnosti zastopanja države pri uveljavljanju njenih pravic v postopku zaradi insolventnosti in varstva njenega pravnega položaja ali organov in organizacij, na primerljiv način kot Davčni upravi omogoča pridobivanje podatkov v informatizirani obliki, ki so še posebej pomembni za ažurno seznanitev, da se je zoper posameznika začel stečajni postopek (dopolnitev 122.a člena ZFPPIPP). Državno pravobranilstvo Republike Slovenije za posredovanje oziroma pridobivanje podatkov ne bo plačevalo nadomestila (primerjaj sedmi odstavek veljavnega 122.a člena ZFPPIPP). Po določbi drugega odstavka 4. člena Pravilnika o elektronskem poslovanju v postopkih zaradi insolventnosti lahko Državno pravobranilstvo Republike Slovenije v postopku zaradi insolventnosti že sedaj:

- vloži elektronski predlog za začetek postopka zaradi insolventnosti,
- vloži elektronsko prijavo terjatve v postopku zaradi insolventnosti in
- vloži druge elektronske vloge kot stranke v postopku zaradi insolventnosti,
- pregleda elektronska pisanja v posameznem postopku zaradi insolventnosti, v katerem zastopa kot zastopnik stranke (Republike Slovenije).

K 27. členu (nov 128.a člen ZFPPIPP)

Eno temeljnih načel v postopkih zaradi insolventnosti je tudi načelo enakega obravnavanja upnikov (46. člen ZFPPIPP), ki zahteva, da je treba vse upnike, ki so v razmerju do insolventnega dolžnika v enakem položaju, obravnavati enako.

S predlaganim členom se na novo ureja možnost upnika, da vloži ugovor zaradi kršitve pravice do enakega obravnavanja upnikov. Po predlagani ureditvi bo imel tako upnik, ki bo menil, da je upravitelj, drug upnik ali upniški odbor s svojim ravnanjem posegel v njegovo pravico do enakega obravnavanja upnikov, na voljo posebno pravno sredstvo – pri sodišču bo lahko vložil ugovor in podal obrazložen predlog, kako naj upravitelj v konkretnem primeru ravna.

Obrazložen ugovor bo sodišče v treh delovnih dneh po njegovem prejemu vročilo upravitelju in članom upniškega odbora, ki bodo imeli pravico, da se o njem izjavijo v osmih dneh od prejema.

Če bo sodišče ocenilo, da je to smotno, bo razpisalo narok za obravnavo ugovora, na katerega bo povabilo vlagatelja ugovora in upravitelja, objavilo pa bo tudi oklic o naroku, ki se ga bo moral nujno udeležiti vlagatelj ugovora, sicer se bo štelo, da je umaknil ugovor. Sodišče bo moralo odločiti o ugovoru v osmih dneh od konca naroka, če ga bo sodišče opravilo, sicer pa v osmih dneh od izteka osem dnevnega roka, v katerem lahko upravičene osebe vložijo svojo izjavo o ugovoru. Hkrati bo lahko sodišče, če bo ocenilo, da je to smotno, upravitelju izdalo navodilo za njegovo delo.

Takšna ureditev je še posebej pomembna, ker se s predlogom te novele povečuje moč velikih upnikov, ki bodo lahko dosegli zamenjavo upravitelja (predlagana dopolnitev 118. in novi 119.a člen ZFPPIPP). Zato je zaradi uravnoteženja primerno, da malim upnikom omogočimo ustrezno pravno varstvo.

K 28. členu (sprememba 3. točke prvega odstavka 142. člena ZFPPIPP)

Ker sodišče v postopku prisilne poravnave imenuje upniški odbor na podlagi dolžnikovega seznama navadnih terjatev (1. točka tretjega odstavka 80. člena ZFPPIPP), se s spremembo 3. točke prvega odstavka 142. člena ZFPPIPP vsebina tega seznama dopolni tako, da mora vključevati tudi podatke o morebitnih ovirah za imenovanje za člana upniškega odbora.

K 29. členu (dopolnitev drugega odstavka 143. člena ZFPPIPP)

Združenje stečajnih upnikov je opozorilo na pomanjkljivost določbe drugega odstavka 143. člena ZFPPIPP, ki določa, da mora s predlogom prisilne poravnave dolžnik upnikom ponuditi najmanj 50 odstotno poplačilo v obdobju, ki ne sme biti daljše od štirih let. V skrajni možnosti določba v praksi dolžniku omogoča štiriletno odložitev plačila obveznosti, pri čemer upniki nimajo nikakršnega indica, ali bodo po koncu tega moratorija dobili poplačan kakršnikoli delež terjatve. Glede na navedeno se s predlaganim členom poleg že veljavnega 50 odstotnega poplačilnega praga določa tudi vmesna dinamika plačila terjatve, in sicer tako da mora dolžnik od celotne višine navadne terjatve poplačati najmanj 1/8 (12,5 odstotka) v prvem letu, najmanj 1/4 (25 odstotkov) v drugem letu in najmanj 3/8 (37,5 odstotkov) v tretjem letu od potrjene prisilne poravnave. Taka določba dolžniku daje možnost enega leta, da izkaže vsaj minimalno mero (12,5 odstotkov) likvidnosti in če je ni sposoben izkazati, že v prvem letu, je zato verjetnost, da jo bo zmozel izpolniti do konca štiriletnega obdobja, tudi zelo majhna. Ureditev bo v skladu s prehodno določbo veljala za postopke, ki se bodo začeli po uveljavitvi tega zakona in ne tudi za postopke, ki so bili začeti pred uveljavitvijo tega zakona.

K 30. členu (dopolnitev 149. člena ZFPPIPP)

S predlagano ureditvijo se določa, da umik predloga za začetek postopka prisilne poravnave ni dovoljen v času trajanja odložnega pogoja, določenega v sklepu o povečanju osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki po veljavnem 199.a členu ZFPPIPP ali sklepu o povečanju osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki po predlaganem novem 199.b členu ZFPPIPP. Na ta način se onemogoča insolventnemu dolžniku, da bi zlorabil institut umika predloga za začetek postopka prisilne poravnave, v primerih, ko bi upniški odbor proti volji dolžnika sprejel sklep za njegovo dokapitalizacijo.

K 31. členu (dopolnitev 151. člena ZFPPIPP)

S predlaganim členom se na predlog Banke Slovenije v obdobju od uvedbe do začetka postopka prisilne poravnave določajo dodatna pravila o nadzoru nad poslovanjem insolventnega dolžnika, ki se po 55. členu ZGD-1 uvršča med velike, srednje in male družbe. Po veljavni ureditvi je možen nadzor le za nazaj, ko torej dejanj insolventnega dolžnika, ki bi pomenila kršitev omejitev poslovanja, ki jih določa ZFPPIPP, ni možno preprečiti. Zato je predlagano, da za izvajanje tega nadzora sodišče imenuje upravitelja (glej dopolnitev prvega odstavka 116. člena ZFPPIPP). Tak upravitelj bo do začetka postopka prisilne poravnave nadzoroval, ali dolžnik posluje v skladu z omejitvami, ki jih po uvedbi postopka prisilne poravnave glede poslovanja določata prvi in drugi odstavek 151. člena ZFPPIPP. Insolventni dolžnik mu bo dolžan dati vse informacije, potrebne za nadzor, in mu omogočiti pregled njegovih poslovnih knjig in dokumentacije. Če bo upravitelj ugotovil, da insolventni dolžnik krši omejitve, določene v tem členu, bo sodišče na njegov predlog prepovedalo tak posel ali dejanje. Nadzor upravitelja v glavnem postopku prisilne poravnave že sedaj ureja 171. člen ZFPPIPP.

K 32. členu (nov 151.a člen ZFPPIPP)

Z novim 151.a členom ZFPPIPP se omejijo pristojnosti organa nadzora in skupščine insolventnega dolžnika. S predlagano ureditvijo se preprečuje in omejuje morebiten vpliv organov insolventnega dolžnika na njegove odločitve, ki bi bile v postopku prisilne poravnave v nasprotju s cilji postopka, in zagotavljajo boljšo zaščito upnikov in novih investitorjev. Položaj upnikov in novih investitorjev se krepi tudi z možnostjo prenosa vodenja poslov po novem 199.b in 199.c členu.

K 33. členu (sprememba 5. točke 172. člena ZFPPIPP)

S spremembo 5. točke 172. člena ZFPPIPP se določita dodatna razloga za ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave, in sicer če insolventni dolžnik ravna v nasprotju s predlaganim 151.a členom zakona ali če za več kot 15 dni zamudi s plačilom plač delavcem do višine minimalne plače ali s plačilom davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcem. Glej tudi obrazložitev k spremembi četrtega odstavka 14. člena ZFPPIPP).

K 34. členu (sprememba drugega odstavka 182. člena ZFPPIPP)

S predlaganim zakonom (nov 199.b člen ZFPPIPP) se v postopku prisilne poravnave dodaja možnost, da sklep o povečanju osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do insolventnega dolžnika, sprejme tudi upniški odbor, in sicer v primerih:

1. če insolventni dolžnik ni dal alternativne ponudbe iz prvega odstavka 144. člena zakona ali ponudbe iz drugega odstavka 144. člena zakona, ali
2. če je insolventni dolžnik dal alternativno ponudbo iz prvega odstavka 144. člena zakona ali ponudbo iz drugega odstavka 144. člena zakona, pa skupščina sklepa o povečanju osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja ni sprejela.

V prvem primeru mora upniški odbor sprejeti sklep o povečanju osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki v štirih mesecih po začetku postopka prisilne poravnave, v drugem primeru pa v enem mesecu po objavi obvestila sodišča o okoliščinah, da skupščina insolventnega dolžnika ni sprejela sklepa o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja. Z namenom, da se celoten postopek prisilne poravnave zaradi dodatnih možnosti po 199.b členu ne bi podaljšal, se tudi z vidika pospešitve postopka krajša rok, v katerem lahko insolventni dolžnik od začetka postopka prisilne poravnave še vloži zahtevo za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja. Rok se s štirih mesecev krajša na tri mesece. Predlagana sprememba drugega odstavka 182. člena ZFPPIPP upošteva tudi predlagano spremembo roka v 192. členu in spremembo v povezavi s predlaganim novim 199.b členom zakona.

K 35. členu (sprememba 186. člena ZFPPIPP)

S spremembo 186. člena ZFPPIPP se zaradi jasnosti ureditve (izrecno) določi, da se v postopku prisilne poravnave zmanjšanje osnovnega kapitala lahko izvede samo za pokrivanje nepokrite izgube, izkazane v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena ZFPPIPP. Te izkaze mora namreč po tretjem odstavku 142. člena ZFPPIPP revidirati revizor.

K 36. členu (sprememba 192. člena ZFPPIPP)

Sprememba 192. člena predstavlja dopolnitev postopkovnih pravil, ki so posledica predlaganih dodatnih možnosti upniškega odbora, da namesto skupščine insolventnega dolžnika sprejme sklep o povečanju osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do insolventnega dolžnika. Rok, v katerem mora skupščina insolventnega dolžnika sprejeti sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja z vsebino, določeno v načrtu finančnega prestrukturiranja, se s štirih mesecev krajša na tri mesece. Poleg tega se v 2. točki četrtega odstavka zaradi predlaganega 199.b člena zakona dodaja postopkovno pravilo, da sodišče ustavi postopek prisilne poravnave in izda sklep o začetku stečajnega postopka tudi v primeru, če tudi upniški odbor v enem mesecu ne sprejme sklepa o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do insolventnega dolžnika, iz drugega odstavka 199.b člena tega zakona.

K 37. členu (dopolnitev 199.a člena)

Glej obrazložitev k spremembi 186. člena ZFPPIPP.

K 38. členu (nova 199.b in 199.c člen ZFPPIPP)

Po 199.a členu lahko v postopku prisilne poravnave upniški odbor (namesto skupščine insolventnega dolžnika) sprejme sklep o povečanju osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki. Z novim 199.b členom je ta možnost razširjena še na sklep o povečanju osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do insolventnega dolžnika. Pri tem mora biti dana možnost kot stvarni vložek vložiti tudi zavarovano terjatev (po razmerju enota terjatve za eno delnico, ki je za 25 odstotkov ugodnejše od razmerja za navadne terjatve).

Ker zavarovani upniki ne morejo biti člani upniškega odbora se s predlagano določbo omogoča, da v primeru, če upniški odbor v zakonsko določenem roku ne sprejme sklepa o konverziji terjatev v lastniške deleže, lahko tak sklep sprejmejo ločitveni upniki. Tak sklep je sprejet, če zanj glasujejo ločitveni upniki, ki so skupaj imetniki priznanih ali verjetno izkazanih zavarovanih terjatev, katerih višina presega polovico vsote vseh priznanih ali verjetno izkazanih zavarovanih terjatev.

V novem 199.c členu je urejena možnost upnika ali druge osebe, ki je v postopku povečanja osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi denarnimi vložki po 199.a členu ali upnika, ki je v postopku povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki po 199.b členu, vpisal in vplačal nove delnice, zahtevati, da sodišče nanj prenese upravičenje za vodenje poslov insolventnega dolžnika. To možnost imajo po predlagani ureditvi v času od sprejema sklepa o povečanju osnovnega kapitala do pravnomočnosti potrjene prisilne poravnave in šem nadaljnjih 60 dni z namenom, da bodo družbeniki lahko sklicali skupščino tudi po potrjeni prisilni poravnavi, ko se sicer že uporabljajo pravila ZGD-1. Možnost prenosa vodena poslov tudi za upnike, ki so konvertirali terjatve v lastniške deleže, se predlaga na pobudo Združenja bank Slovenije.

K 39. členu (dopolnitev drugega in nov četrti do šesti odstavek 200. člena ZFPPIPP)

Po predlaganem novem četrtem odstavku 200. člena ZFPPIPP upnik nima pravice glasovati o prisilni poravnavi glede nobene terjatve, če ima v razmerju do insolventnega dolžnika položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1 ali položaj ožje povezane osebe (če je dolžnik podjetnik – fizična oseba).

Z novima petim in šestim odstavkom 200. člena ZFPPIPP se ureja možnost upnika (običajno banke) glasovati o prisilni poravnavi tudi glede zavarovane terjatve, če tak upnik pristane na ustrezno odložitev dospelosti te terjatve v skladu s potrebami izvedbe finančnega prestrukturiranja dolžnika.

K 40. členu (nova 2. in 3. točka drugega odstavka 201. člena ZFPPIPP)

Z novo 2. točko drugega odstavka 201. člena ZFPPIPP se določi višji količnik za glasovanje o prisilni poravnavi glede terjatve, ki jo upnik prenese na dolžnika v postopku povečanja osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki, če upnik hkrati vplača tudi nov denarni vložek. Z novo 3. točko drugega odstavka 201. člena ZFPPIPP pa se določa količnik za glasovanje glede zavarovane terjatve iz novega petega odstavka 200. člena.

K 41. členu (sprememba 1. točke 203. člena ZFPPIPP)

Zaradi uskladitve s 199.a in 199.b členom se ustrezno spreminja 1. točka 203. člena ZFPPIPP.

K 42. členu (sprememba 1. točke 216. člena ZFPPIPP)

S spremembo 1. točke 216. člena ZFPPIPP se popravi redakcijska nedoslednost, ki je nastala, ko sta bila z novelo ZFPPIPP-C spremenjena 132. člen in 1. točka prvega odstavka 213. člena ZFPPIPP.

K 43. členu (novi 221.a do 221.g členi ZFPPIPP)

V predlaganih novih 221.a do 221.g členu ZFPPIPP so urejena nova pravila o poenostavljeni prisilni poravnavi, ki jo je dovoljeno voditi:

1. nad gospodarsko družbo, ki se po drugem odstavku 55. člena ZGD-1 razvršča med mikro družbe in
2. nad podjetnikom, ki ustreza merilom iz prve in druge alineje drugega odstavka 55. člena ZGD-1.

Najpomembnejše značilnosti (poenostavitve) za mikro poslovne subjekte so:

Dolžnik predlaga začetek postopka. Predlog mora vsebovati ponujene pogoje poplačila. Priloži mu:

- računovodske izkaze (ki ni treba, da so revidirani),
- seznam upnikov in njihovih terjatev po stanju na zadnji dan meseca pred vložitvijo predloga,
- notarsko overjeno izjavo, da so podatki v izkazih resnični.

Za postopek poenostavljene prisilne poravnave se ne uporabljajo pravila o prijavah terjatev upnikov.

Dolžnik sam izvede pogajanja z upniki in z njimi sklene pogodbe o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave. Pogodbe morajo biti sestavljene v obliki notarskega zapisa, od načina dolžnikovih pogajanj pa je odvisno, ali bo le-te sklepal z vsakim upnikom posebej ali pa z vsemi ali vsaj nekaterimi skupaj v enem notarskem zapisu. Poenostavljena prisilna poravnava je sprejeta, če upniki, katerih terjatve predstavljajo najmanj 60 odstotkov vseh obveznosti dolžnika, sklenejo pogodbo v obliki notarskega zapisa, da soglašajo s pogoji prisilne poravnave, in če tako pogodbo sklene več kot polovica vseh upnikov.

Pravnomočno potrjena poenostavljena prisilna poravnava učinkuje enako kot (redna) prisilna poravnava.

K 44. členu (sprememba 226. člena ZFPPIPP)

ZFPPIPP nejasno oz. nepravilno določa, kateri stroški bremenijo premoženje, ki je obremenjeno z ločitveno pravico. 1. točka četrtega odstavka 226. člena določa, da so stroški v zvezi z unovčevanjem posebne stečajne mase »stroški ocene vrednosti premoženja, ki spada v posebno stečajno maso, in stroški izvedbe prodaje«. Nikjer pa ni jasno določeno, da to premoženje bremenijo tudi stroški elektrike, upravljanja, komunalnih storitev, stavbnega zemljišča ipd, ki so nastali od začetka stečajnega postopka do odprodaje premoženja. Tako lahko 1. točko četrtega odstavka 226 člena (ali pa tudi ne) razumemo tako, da stroški, ki so

nastali z unovčevanjem premoženja, obremenjenega z ločitveno pravico, bremenijo ločitvenega upnika (ali so to stroški izvedbe prodaje, ali ne). Ker to ni jasno določeno, si upravitelji in sodišča različno predstavljajo, kaj to pomeni in prihaja do razlik, ki so lahko v škodo predvsem navadnih upnikov. Tako npr. ločitveni upniki zavlačujejo s prodajo (ne izdajo soglasij), saj stroški lahko bremenijo navadno stečajno maso. Po drugi strani pa bi bilo neupravičeno, da bi ti stroški bremenili ločitvenega upnika v primeru, da stečajna masa prejema najemnine. Zato se na pobudo Zbornice upraviteljev Slovenije predlaga, da se v novi 6. točki četrtega odstavka 226. člena ZFPPIPP jasno določi, da vsi stroški, povezani s premoženjem, ki je predmet posebne stečajne mase, bremenijo ločitvenega upnika, zmanjšani za morebitne prejete najemnine.

K 45. členu (sprememba 231. člena ZFPPIPP)

Predlagana sprememba predstavlja uskladitev redakcijske narave.

K 46. členu (dopolnitev drugega odstavka 232. člena ZFPPIPP)

Dopolnitev 2. točke drugega odstavka 232. člena predstavlja uskladitev z novim šestim odstavkom 233. člena ZFPPIPP.

K 47. členu (sprememba 233. člena ZFPPIPP)

Sprememba prvega odstavka predstavlja odpravo redakcijske nedoslednosti.

Po posebnem pravilu, določenem v šestem odstavku 233. člena ZFPPIPP, je do brezplačne pravne pomoči za plačilo predujma upravičena tudi pravna oseba, ki nima (likvidnih) sredstev za založitev predujma. Položaj delavcev je že po veljavni zakonodaji privilegiran v delu, ki se nanaša na prednostne terjatve in z ustanovo Javnega jamstvenega in preživninskega sklada RS. Ravno zato, ker so delavci še posebej občutljiva skupina upnikov, je v 231. členu že veljavnega ZFPPIPP Javnemu jamstvenemu in preživninskemu skladu Republike Slovenije določena procesna legitimacija za vložitev predloga za začetek postopka zaradi insolventnosti v imenu in za račun delavcev, pri čemer mora verjetno izkazati:

- terjatve delavcev do dolžnika, proti kateremu predlaga začetek postopka, in
- okoliščino, da dolžnik zamuja s plačilom teh terjatev za več kot dva meseca.

Na ta način so delavci tudi finančno razbremenjeni plačati predujma za začetne stroške stečajnega postopka. Z novelo ZFPPIPP-B se je z novim četrtem odstavkom 14. člena ZFPPIPP določila neizpodbojna domneva, da je dolžnik trajneje nelikviden (in s tem tudi insolventen), če več kot tri mesece zamuja s plačilom plač do višine minimalnih plač in s tem povezanih davkov in prispevkov, ki bremenijo izplačevalca. Namen domneve je olajšati dokazno breme upnika (zlasti delavcev oziroma Jamstvenega in preživninskega sklada RS), ki predlaga začetek stečajnega postopka. Ko insolventni dolžnik ni več sposoben plačevati niti minimalnim plač delavcem in s tem povezanih davkov in prispevkov, ki bremenijo izplačevalca, taki položaji resno ogrožajo eksistenčni minimum zaposlenih. Dejansko pa tak položaj že po veljavnem ZFPPIPP kaže na položaj insolventnosti, le da pravna oseba sama ne predlaga stečaja in s tem podaljšuje agonijo delavcev. Predlagatelj zato v dogovoru s socialnimi partnerji ocenjuje, je primerno položaj delavcev zaradi njihove specifičnosti olajša tako, da bi bili oproščeni založitve predujma začetnih stroškov, kadar bi sami predlagali stečaj, že po samem zakonu; da delavcu torej v takšni situaciji ni treba, preden vloži predlog

za začetek stečajnega postopka, vlagati še prošnje v skladu z Zakonom o brezplačni pravni pomoči. V takim primeru ne bi smeli nastati posebni dodatni stroški za državni proračun, saj bi v takih položajih že insolventni dolžnik sam moral vložiti predlog za začetek stečajnega postopka.

Eden od ciljev tega predloga zakona je krepitev pristojnosti upnikov v postopkih zaradi insolventnosti. S predlagano določbo se uvaja novost, da morajo upniki sami poskrbeti za vodenje stečajnega postopka in ga tudi financirati. Če nihče od upnikov ne založi predujma se bo stečajni dolžnik izbrisal iz sodnega registra. Vsak upnik pa bo lahko v bodoče kadarkoli zahteval uvedbo stečaja kot nad naknadno najdenim premoženjem in za vodenje takega stečaja založi potrebne stroške.

V osmem odstavku 233. člena, ki postane deveti odstavek, se za besedo »postopka« doda besedilo »in v skladu zakonom, ki ureja javne finance«. V primeru namreč, da stečajni postopek traja manj kot eno leto, se stroški vrnejo (preknjižijo) v dobro proračuna sodišča, ki je te stroške krilo. Vendar stečajni postopki trajajo običajno dalj kot eno leto, kar pomeni, da so stroški sodišč nastajali tudi v preteklih proračunskih letih pred letom, ko se je stečajni postopek zaključil. Ti stroški se ne vrnejo sodiščem ampak so v skladu z javnofinančno zakonodajo prihodki integralnega proračuna RS. V izogib dvomu o vrnitve stroškov stečajnega postopka v integralni proračun namesto sodišču (tako pravilo o plačilu stroškov stečajnega postopka določa odhodek proračuna, postopek vračila stroškov pa javnofinančna zakonodaja), predlagamo navedeno dopolnilo.

K 48. členom (spremenjeni 268. člen ZFPPIPP)

Namen spremembe četrtega odstavka 268. člena ZFPPIPP je doseči enakopravnejšo obravnavo upnikov. Po spremenjenem pravilu se tudi presežna kondicijska terjatev upnika (ki nastane če stečajni dolžnik uresniči odstopno pravico po ZFPPIPP) obravnava enako kot terjatev, nastala pred začetkom stečajnega postopka. Ker lahko enak položaj nastane tudi, če stečajni dolžnik ali njegov sopogodbenuk odstopita od pogodbe po splošnih pravilih obligacijskega prava (na primer po 648. členu OZ), je ta položaj izrecno izenačen z novim sedmim odstavkom 268. člena ZFPPIPP.

K 49. členu (sprememba 269. člena ZFPPIPP)

Praksa je pokazala, da dolžniki z vložitvijo predloga za začetek stečajnega postopka pogosto čakajo tako dolgo, da poteče rok izpodbojnosti pravnih dejanj, ki je določen na obdobje enega leta pred uvedbo postopka zaradi insolventnosti do začetka le-tega. Praksa je opozorila, da ni videti utemeljenega razloga za razlikovanje obdobja izpodbojnosti za t.i. neodplačna dejanja pri stečajih fizičnih oseb (glej prvi odstavek 391. člena ZFPPIPP) in pravnih oseb, niti ni videti posebnega razloga za to, da so upniki v stečajnem postopku v slabšem položaju glede izpodbijanja pravnih dejanj, kot pred začetkom stečaja v skladu s splošnimi pravili obligacijskega prava (glej 257. člena OZ). Zato se na predlog Zbornice upraviteljev Slovenije predlaga, da se obdobje izpodbojnosti za neodplačna razpolaganja oziroma razpolaganja s premoženjem za neznatno vrednost podaljša na obdobje najmanj treh let pred uvedbo stečajnega postopka.

K 50. členu (sprememba 286. člena ZFPPIPP)

Predlagana sprememba odpravlja redakcijsko nedoslednost, ki je nastala, ko je bila z novelo ZFPPIPP-C spremenjena 263. člen ZFPPIPP.

K 51. členu (črtanje 288. člena ZFPPIPP)

S črtanjem 288. člena se popravi redakcijska nedoslednost, ki je nastala, ko sta bila z novelo ZFPPIPP-C spremenjena 132. člen in 1. točka prvega odstavka 213. člena ZFPPIPP.

K 52. členu (dopolnitev 322. člena ZFPPIPP)

Eden izmed glavnih razlogov za dolgotrajnost stečajnih postopkov predstavljajo pravdne zadeve, ki se nanašajo predvsem na izpodbijanje pravnih dejanj ter tožbe na ugotovitev obstoja prijavljenih terjatev, ločitvenih in izločitvenih pravic. Na trajanje zadev upravitelji nimajo vpliva, razen v primeru, da bi prišlo do predčasnih zaključkov s poravnavami. Upravitelji so večinoma zadržani do poravnave v pravnih zadevah, saj morebitna sklenitev poravnave predstavlja izključno tveganje upravitelja. Tako v primeru, da upravitelj po svojem najboljšem znanju in vesti sklene poravnavo, tvega odškodninsko tožbo. V primeru, pa da poravnave ne sklene, je sicer formalnostim zadostil, vendar ima to lahko za posledico bistveno podaljšanje stečajnega postopka in s tem stroškov, obstaja pa tudi tveganje neuspeha v pravdi.

Do nedavnega so določena sodišča v določenih primerih izdajala pisna soglasja k sklenitvi poravnave, sedaj pa predlog za izdajo soglasja zavržejo. Zato predlagatelj na pobudo Zbornice upraviteljev Slovenije predlaga ureditev, ki bo izrecno predvidevala sodno ali izvensodno mirno rešitev spora s poravnavo, h kateri bo sodišče izdalo soglasje, če bo ustanovljen upniški odbor, pa tudi le-ta. Upravitelj bo seveda moral v predlogu k izdaji soglasja sodišča navesti ekonomski (npr. višina priliva v stečajno maso, stroški postopka) in pravni (riziko izgube pravde) vidik smotrnosti poravnave. Vsi upniki bodo imeli možnost, da se argumentirano pritožijo zoper sklep o soglasju k poravnavi (glej 125. člen ZFPPIPP).

K 53. členu (sprememba drugega odstavka 329. člena ZFPPIPP)

Cilj predlagane spremembe (nova 2. točka drugega odstavka 329. člena ZFPPIPP) je skrajšanje postopkov prodaje premoženja insolventnega dolžnika. Predlagano je, da se javna dražba premoženja poleg veljavnega in splošno prepoznanega sistema draženja od izklicne cene navzgor, definira tudi po sistemu draženja na podlagi padajoče cene (descending – bid auction) oziroma nizozemski sistem draženja.

Z uvedbo tega sistema bi lahko preprečili trenutno dejstvo, da so prve dražbe praviloma neuspešne ali celo brez enega samega dražitelja, saj je glede na zakonsko besedilo in ureditev možna špekulacija, da bo izklicna cena na drugi dražbi bistveno nižja. Po sistemu padajoče cene je verjetnost, da se dražba zaključi v prvem poizkusu, veliko večja, saj so glede na sistem, špekulacije bistveno omejene.

Izklicna cena v tem primeru se postavi nad likvidacijsko vrednostjo in se draži navzdol, dokler se eden izmed dražiteljev ne odloči, da sprejme ponujeno ceno.

K 54. členu (nov peti odstavek 332. člena ZFPPIPP)

Predlagana dopolnitev je povezana s predlagano ureditvijo v 329. členu ZFPPIPP in določa, da mora biti v primeru javne dražbe z zniževanjem izklicne cene (iz 2. točke drugega odstavka 329. člena ZFPPIPP) pri prvem sklepu o prodaji izklicna cena višja za najmanj eno četrtno vrednosti, ocenjene na podlagi likvidacijske vrednosti.

K 55. členu (dopolnitev drugega odstavka 334. člen ZFPPIPP)

Predlagana dopolnitev je povezana s predlagano ureditvijo v 329. členu ZFPPIPP.

K 56. členu (dopolnitev 341. člena ZFPPIPP)

Predlagana dopolnitev je povezana s predlagano ureditvijo v 329. členu ZFPPIPP.

K 57. členu (dopolnitev 345. člena ZFPPIPP)

Predlagana dopolnitev je povezana s predlagano ureditvijo v 329. členu ZFPPIPP.

K 58. členu (dopolnitev prvega odstavka 356. člena ZFPPIPP)

Sodišča so nenaklonjena izdajanju začasnih predračunov stroškov od začetka stečajnega postopka do otvoritvenega poročila, saj to ni izrecno navedeno v zakonu. Navedeno povzroča upraviteljem težave pri delu, saj ne morejo izplačevati npr. stroškov dela, elektrike ipd. od začetka stečaja do otvoritvenega poročila in izdaje sklepa o potrditvi predračuna stroškov (4 mesece). Teh stroškov pa po zakonu ni možno poravnati s soglasji po 357. členu ZFPPIPP, ampak le s predračunom. Glede na to, da se je v zadnjem času pričelo več večjih stečajnih postopkov, pa je problem še toliko večji. Zato je s predlagano določbo izrecno določena možnost začasnega predračuna stroškov.

K 59. členu (dopolnitev drugega odstavka 363. člena ZFPPIPP)

S predlagano dopolnitvijo se med podatke, ki jih mora vsebovati načrt prve (in tudi kasnejših) razdelitve, dodaja tudi identifikacija upnika, ki je terjatev prijavil. Razlog za navedeno spremembo je v večji preglednosti in posledično transparentnosti stečajnega postopka v fazi razdelitve stečajnega premoženja, saj se z navedeno spremembo omogoča lažji pregled tako načrta razdelitve kot tudi sklepa sodišča o prvi (in nadaljnjih) razdelitvah. Predlagana dopolnitev razbremenjuje stranke stečajnega postopka, ki identifikacijske podatke o upniku po veljavni ureditvi lahko pridobijo (le) preko zaporedne številke terjatve na končnem seznamu preizkušenih terjatev (prvi odstavek 70. člena ZFPPIPP). Glede na dejstvo, da je v večjih stečajnih postopkih prijavljeno večje število terjatev, se s predlagano spremembo razbremeni tako stranke kot tudi za sodišče in stečajnega upravitelja pri preizkusu pravilnosti in zakonitosti načrta oziroma sklepa o prvi (in nadaljnjih) razdelitvah.

Hkrati je predlagana sprememba oziroma dopolnitev nujna zaradi navezave v drugem odstavku 365. člena ZFPPIPP, ki določa, da je končni načrt prve razdelitve sestavni del izreka sklepa o prvi razdelitvi in posledično poznejših razdelitvah. Zaradi slednjega (subjektivnih mej pravnomočnosti sklepa) je nujna predlagana dopolnitev 363. člena z zahtevo, da končni načrt razdelitve in posledično poznejše razdelitve vsebuje tudi identifikacijske podatke o upniku.

K 60. členu (dopolnitev 374. člena ZFPPIPP)

Praksa je opozorila, da določbe veljavnega 374. člena ZFPPIPP ne urejajo pravnega položaja prevzema nepremičnine, ki leži v tujini. S predlaganim členom se odpravlja navedena pomanjkljivost tako, da se nepremičnina, ki ne leži na ozemlju Republike Slovenije, prenese na Republiko Slovenijo.

K 61. členu (sprememba 391. člena ZFPPIPP)

Predlagana sprememba predstavlja spremembo pojma ožje povezane osebe iz spremembe 18. člena ZFPPIPP.

K 62. členu (sprememba drugega odstavka 408. člena ZFPPIPP)

Kljub oviri za dopust obveznosti iz 1. točke 399. člena (neizbrisana pravnomočna obsodba na kaznivo dejanje proti premoženju ali gospodarstvu) se z dopolnitvijo predlaganega člena širi krog terjatev, za katere odpust obveznosti zaradi njihove kaznovalne narave ne učinkuje, in sicer tudi na terjatve iz naslova:

1. denarne kazni ali odvzema premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, izrečenih v kazenskem postopku,
2. globe ali odvzema premoženjske koristi, pridobljene s prekrškom, izrečenih v postopku o prekršku, in
3. odvzema premoženja nezakonitega izvora.

K 63. členu (sprememba petega odstavka 413. člena ZFPPIPP)

S predlaganim členom se daje zakonsko pooblastilo ministru, pristojnemu za pravosodje, da poleg podrobnejših pravila o vodenju evidence sklepov o odpustu obveznosti ter vsebini in načinu pošiljanja obvestil sodišč ministrstvu iz tretjega odstavka 413. člena ZFPPIPP, predpiše tudi pravila o vsebini ter načinu posredovanja zahteve in podatkov po prvem odstavku 400. člena tega zakona iz evidence sklepov o odpustu obveznosti.

K 64. členu (sprememba drugega odstavka 417. člena ZFPPIPP)

S predlagano spremembo se določa, da je Republika Slovenija stranka glavnega postopka stečaja zapuščine v vseh primerih, ko je bila zapuščina po Zakonu o dedovanju prenesena na Republiko Slovenijo. S tem se odpravlja nejasnost veljavne določbe, ki Republiki Sloveniji priznava položaj stranke glavnega postopka stečaja zapuščine le v primeru, ko bila zapuščina nanjo prenesena po opravljenem ediktalnem postopku (drugi odstavek 130. člena ZD).

K 65. členu (nov 417.a do 417.d člen)

S predlaganimi členi se ureja položaj prezadolžene zapuščine brez dedičev. Predlagane določbe tako urejajo položaje, ko dedičev ni oziroma so se le-ti odpovedali dedovanju in bi v skladu z določbami Zakona o dedovanju zapuščina postala last Republike Slovenije (primerjaj 9. člen ZD, 130. člen ZD in 219. člen ZD). Glede na dejstvo, da po veljavni ureditvi Republika Slovenija v zapuščinskem postopku ni stranka tega postopka, zato posledično praviloma tudi ni obveščena o morebitni prezadoženosti zapuščine. Z dejstvom, da je zapuščina prezadolžena se Republika Slovenije tako seznani šele ko prejme sklep o izročitvi

zapuščine (primerjaj 219. člen ZD), torej ko že postane lastnica (premoženja) zapuščine. Od tega trenutka pa RS tudi glede morebitnih dolgov odgovarja z vsem svojim premoženjem (pro viribus hereditatis).

Posledično tudi ob morebitni naknadni uvedbi stečaja zapuščine, spadajo v skladu s 418. členom ZFPPIPP v stečajno maso tudi terjatve do dedičev na podlagi njihove odgovornosti za zapustnikove dolgove po 142. členu ZD. Navedeno pomeni, da tudi v primeru naknadne uvedbe stečaja zapuščine Republika Slovenija odgovarja z vsem svojim premoženjem do višine vrednosti zapuščine. Veljavna ureditev v praksi povzroča številna vprašanja, med drugim pa se postavi tudi vprašanje smiselnosti vodenja stečajnega postopka, saj z izterjavo terjatve na podlagi 142. člena ZD, vnovčevanje preostalega premoženja sploh ni potrebno oziroma za to ni interesa.

Z novimi 417.a, 417.b 417 c in 417. d členi se odpravlja navedene pomanjkljivosti. V 417.a členu je tako jasno opredeljena dolžnost zapuščinskega sodišča, da preden izda sklep o izročitvi zapuščine v last RS, leto pozove ali bo podala zahtevo za prenos zapuščine v stečajno maso in posledično hkrati predlagala uvedbo (novega) postopka - stečaja zapuščine brez dedičev.

Novi 417.b člen določa trimesečni prekluzivni rok, v katerem lahko RS prijavi zahtevo za prenos zapuščine v stečajno maso v zapuščinskem postopku in hkrati vloži predlog za začetek stečaja zapuščine brez dedičev. Posledica zamude oziroma pasivnosti v postavljenem roku je, da bo sodišče izdalo sklep, na podlagi katerega postane RS lastnica premoženja zapuščine, kar pa posledično pomeni, da se odgovornost za zapustnikove dolgove presoja po 142. členu ZD. Predlog za začetek stečaja zapuščine brez dedičev je upravičena vložiti le Republika Slovenije. Predlog zakona v 417.b členu določa tudi posebna pravila o postopku stečaja zapuščine brez dedičev, ki odstopajo od splošni pravil ZFPPIPP glede stečaja zapuščine.

V novem 417.d členu so urejene posebne posledice uvedbe začetka stečaja zapuščine brez dedičev. Te so:

- zapuščina preide v stečajno maso, in velja da je ta posledica nastala z uvedbo dedovanja,
- Republika Slovenija ne odgovarja za zapustnikove obveznosti,
- novi zakoniti ali oporočni dediči svoje pravice do preostanka stečajne mase po poplačilu upnikov uveljavijo v postopku stečaja zapuščine brez dedičev.

Z uvedbo predlaganih posledic uvedbe stečaja zapuščine brez dediščine se uveljavi pravilo, da v primeru, če so izpolnjeni pogoji za začetek stečajnega postopka zapuščine brez dedičev je odgovornost Republike Slovenije za dolgove zapustnike dejansko omejena po pravilu cum viribus hereditatis. Upniki so tako poplačani iz unovčene stečajne mase, v stečajno maso pa na podlagi izrecne določbe novega tretjega odstavka 418. člena ZFPPIPP spada samo zapuščina.

K 66. členu (nov tretji odstavek 418. člena ZFPPIPP)

Po predlaganem novem tretjem odstavku 418. člena bodo upniki v primeru, da bo zapuščina brez dedičev v postopku stečaja zapuščine brez dedičev prenesena v stečajno maso, poplačani le iz unovčenega premoženja, ki je tvorilo zapuščino (glej še obrazložitev k prejšnjemu členu). To so vse stvari, katerih lastnik je bil zapustnik ob svoji smrti, in druge premoženjske pravice, katerih imetnik je bil zapustnik ob svoji smrti in vse premoženje, doseženo z:

- unovčenjem tega premoženja,
- upravljanjem stečajne mase in
- izpodbijanjem pravnih dejanj zapustnika.

K 67. členu (sprememba 442. člena ZFPPIPP)

Predlagana sprememba predstavlja uskladitev redakcijske narave.

K 68. členu (dopolnitev 489. člena ZFPPIPP)

Po predlagani določbi bo upravitelj odgovoren za prekršek tudi v primeru, če članom upniškega odbora ne bo omogoči pregledati listin iz drugega odstavka 87. člena tega zakona.

K 69. členu (nov drugi odstavek 492. člena ZFPPIPP)

V novem drugem odstavku 492. člena ZFPPIPP se določa obveznost sodišča obvestiti prekrškovni organ o prekrških, ki jih je storil upravitelj, če pri opravljanju svojih pristojnosti v postopku zaradi insolventnosti ugotovi okoliščine, iz katerih izhaja utemeljen sum, da je bil ta prekršek storjen.

K 70. členu (prehodna določba)

Uporaba spremenjene določbe o začasni ustavitvi imenovanja se zaradi pravne varnosti in načela zakonitosti v vseh primerih veže na uvedbo kazenskega postopka, kar je zgodnejša faza kazenskega postopka, čeprav je ponekod začasna ustavitev imenovanja možna šele v fazi pravnomočne obtožnice.

K 71. členu (prehodna določba)

Zaradi spremembe sestave disciplinskih komisij in možnosti izrekanja začasnega disciplinskega ukrepa začasne prepovedi opravljati funkcijo upravitelja, se s predlaganim členom ureja prehodno obdobje, do trenutka dveh mesecev po uveljavitvi tega zakona, ko se bodo relevantne določbe začele tudi uporabljati.

K 72. členu (prehodna določba)

Ker se s spremembo 200. člena ZFPPIPP spreminjajo pravila o glasovanju o prisilni poravnavi, se spremenjena pravila uporabljajo za postopke, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona in ne tudi za postopke, ki so bili začeti pred uveljavitvijo tega zakona (prvi odstavek).

Dopolnjena pravila o vsebini poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika (sprememba 142. člena ZFPPIPP) in nova pravila o dodatnih pristojnostih upnikov v zvezi s povečanjem osnovnega kapitala in prenosom upravljanja insolventnega dolžnika (novi 199.b in 199.c člen in s tema povezani spremembi 182. in 192. člena ZFPPIPP), se uporabljajo za postopke prisilne poravnave, ki se uvedejo po uveljavitvi tega zakona, in ne tudi za postopke, ki so bili uvedeni pred uveljavitvijo tega zakona (drugi odstavek).

Preostala pravila ZFPPIPP, ki se spreminjajo ali dopolnjujejo s tem zakonom, pa se uporabljajo tudi za postopke, ki so bili uvedeni oziroma začeti pred uveljavitvijo tega zakona.

Po prehodni določbi se bo nova izpodbojna domneva trajnejše nelikvidnosti vezana na pomanjkanje sredstev na dolžnikovem računu začela uporabljati po 60 oziroma 90 dneh od uveljavitve tega zakona tudi pri tistih dolžnikih, pri katerih tako finančno stanje obstaja že ob uveljavitvi tega zakona.

K 73. členu (prehodna določba)

Za zagotovitev informacijske podpore glede objav v novih postopkih poenostavljene prisilne poravnave je treba ustrezno nadgraditi sedanje informacijske rešitve. Zato je začetek uporabe novih pravil o poenostavljeni prisilni poravnavi odložen za šest mesecev po uveljavitvi tega zakona. Začetek uporabe pravil o imenovanju upravitelja ob uvedbi postopka prisilne poravnave nad veliko, srednjo in malo družbo pa je odložen za 30 dni.

K 74. členu (prehodna določba)

Temeljni namen predlagane ureditve je zagotovitev kapitala gospodarskim subjektom, kar bi posledično pripomoglo k oživitvi kapitalske aktivnosti. S predlagano ureditvijo, ki bi omogočala začasno izvrševanje glasovalnih pravic v primeru, ko bi kršitelj – ki so mu sicer odvzete glasovalne pravice (po določbah Zakona o prevzemih) – omogočil nadaljnje poslovanje družbe s finančnim prestrukturiranjem, s tem pa njeno solventnost in likvidnost ter kapitalsko ustreznost (primerjava z 59. a členom Zakona o bančništvu – ZBan-1). Predlog omogoča, da lahko Agencija v posebnem postopku v primeru obstoja zakonsko določenih pogojev (razlog, ki zasleduje širše družbene koristi) za v naprej oprosti osebo obveznosti podati prevzemno ponudbo. V trenutni gospodarski situaciji bi to lahko npr. pomenilo zagotovitev kapitalske ustreznosti podjetja (tretji odstavek 11. člena ZFPPIPP), dolgoročne plačilne sposobnosti (drugi odstavek 11. člena ZFPPIPP) oziroma finančno prestrukturiranje (15. člen ZFPPIPP) že *izven formalnih postopkov zaradi insolventnosti po ZFPPIPP*. O takšni oprostitvi bi na obrazložen predlog osebe, ki bi nameravala pridobiti delnice ciljne družbe, odločala Agencija. Ker bi šlo za odločanje o vprašanjih, ki zahtevajo specialna znanja (poslovno finančne stroke in stroke upravljanja podjetij – 12. člen ZFPPIPP) bi bila obvezna priloga takšnega predloga izvedensko mnenje izvedenca (primerjaj z odredbo Banke Slovenije – npr. prvi in drugi odstavek 59. a člena ZBan-1). V kolikor bi zagotovila kapitalsko ustreznost, dolgoročno plačilno sposobnost oziroma izvedla finančno prestrukturiranje podjetja, bi oseba, ki bi ji sicer v družbi na podlagi odločbe Agencije glasovalne pravice mirovale, le-te (začasno) pridobila nazaj (primerjaj s petim in osimim odstavkom 59. a člena ZBan-1). V kolikor bi oseba za realizacijo navedenega ukrepa potrebovala glasovalne pravice na posamezni skupščini delničarjev (npr. sprememba statuta), bi ji Agencija lahko za posamezno skupščino delničarjev izdala soglasje za glasovanje (primerjaj s šestim in sedmim odstavkom 59. a člena ZBan-1). Po prepričanju Agencije bi navedeni ukrep lahko pripomogel k zagotovitvi kapitala gospodarskim subjektom in posledično oživitvi kapitalske aktivnosti.

K 75. členu (prehodna določba)

Določen je trimesečni rok, v katerem mora minister, pristojen za pravosodje, izdati predpis iz 35. člena predloga zakona.

K 76. členu (končna določba)

Določeno je splošno, petnajstdnevno obdobje uveljavitve zakona.

BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

5. člen (postopki zaradi insolventnosti)

(1) Postopki zaradi insolventnosti so:

1. postopek prisilne poravnave in
2. stečajni postopki.

(2) Stečajni postopki so:

1. stečajni postopek nad pravno osebo,
2. postopek osebnega stečaja in
3. postopek stečaja zapuščine.

14. člen (insolventnost)

(1) Insolventnost je položaj, ki nastane, če dolžnik oziroma dolžnica (v nadaljnjem besedilu: dolžnik):

1. v daljšem obdobju ni sposoben poravnati vseh svojih obveznosti, ki so zapadle v tem obdobju (v nadaljnjem besedilu: trajnejša nelikvidnost), ali
2. postane dolgoročno plačilno nesposoben.

(2) Če se ne dokaže drugače, velja, da je dolžnik trajneje nelikviden:

1. pri dolžniku, ki je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik: če za več kot dva meseca zamuja z izpolnitvijo ene ali več obveznosti v skupnem znesku, ki presega 20 odstotkov zneska njegovih obveznosti, izkazanih v letnem poročilu za zadnje poslovno leto pred zapadlostjo teh obveznosti,
2. pri dolžniku, ki je potrošnik:
 - če za več kot dva meseca zamuja z izpolnitvijo ene ali več obveznosti v skupnem znesku, ki presega trikratnik njegove plače, nadomestil ali drugih prejemkov, ki jih prejema redno v obdobjih, ki niso daljša od dveh mesecev ali
 - če je nezaposlen in ne prejema nobenih drugih rednih prejemkov ter za več kot dva meseca zamuja z izpolnitvijo obveznosti, ki presega 1.000 eurov.

(3) Če se ne dokaže drugače, velja, da je dolžnik postal dolgoročno plačilno nesposoben:

1. če je vrednost njegovega premoženja manjša od vsote njegovih obveznosti (v nadaljnjem besedilu: prezadolženost),
2. pri dolžniku, ki je kapitalska družba: tudi če je izguba tekočega leta skupaj s prenesenimi izgubami dosegla polovico osnovnega kapitala in te izgube ni mogoče pokriti v breme prenesenega dobička ali rezerv.

(4) Velja in nasproten dokaz ni dovoljen, da je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik postal trajneje nelikviden, če za več kot tri mesece zamuja:

1. s plačilom plač delavcem do višine minimalne plače ali
2. s plačilom davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcem, razen če je bilo plačilo teh davkov in prispevkov odloženo v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

18. člen
(ožje povezana oseba)

Ožje povezana oseba posamezne osebe je:

1. njen zakonec ali oseba, s katero živi v življenjski skupnosti, ki ima po zakonu enake premoženjske posledice kot zakonska zveza, ali oseba, s katero živi v istospolni partnerski skupnosti po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti,
2. otrok ali posvojenec te osebe ali osebe iz 1. točke tega člena, ki nima polne poslovne sposobnosti,
3. druga oseba, ki nima polne poslovne sposobnosti in ji je dodeljena v skrbništvo.

21. člen
(prednostne, podrejene in navadne terjatve)

(1) Prednostne terjatve so naslednje nezavarovane terjatve:

1. plače in nadomestila plač za zadnje tri mesece pred začetkom postopka zaradi insolventnosti,
2. odškodnine za poškodbe, ki so povezane z delom pri dolžniku, in poklicne bolezni,
3. neizplačane odpravnine za prenehanje delovnega razmerja pred začetkom stečajnega postopka, ki zaposlenim pripadajo po zakonu, ki ureja delovna razmerja, vendar največ v višini odpravnine, določene za delavca, ki mu delodajalec odpove pogodbo o zaposlitvi iz poslovnih razlogov,
4. plače in nadomestila plač delavcem, katerih delo zaradi začetka stečajnega postopka postane nepotrebno, za obdobje od začetka stečajnega postopka do poteka odpovednega roka,
5. odpravnine delavcem, ki jim je upravitelj odpovedal pogodbo o zaposlitvi, ker je njihovo delo zaradi začetka stečajnega postopka ali med postopkom postalo nepotrebno,
6. davki in prispevki, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati z izplačili iz 1., 3., 4. in 5. točke tega odstavka.

("Avtentična razlaga 1. točke prvega odstavka 21. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ORZFPPIP21-1 določa:

"1. točko prvega odstavka 21. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 126/07, 40/09, 52/09, 52/10, 106/10 – ORZFPPIP21 in 26/11) je treba razumeti tako, da se štejejo kot prednostne terjatve v postopku zaradi insolventnosti med plače in nadomestila plač za zadnje tri mesece pred začetkom postopka tudi denarna povračila (odškodnine) namesto odpovednega roka za prenehanje delovnega razmerja, dogovorjena med delodajalcem in delavci po zakonu, ki ureja delovna razmerja in sicer v sorazmernem delu, glede na čas od sklenitve dogovora do začetka postopka zaradi insolventnosti.")

(Avtentična razlaga 3. točke prvega odstavka 21. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (ORZFPPIP21) določa:

"3. točko prvega odstavka 21. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 126/07, 40/09, 59/09 in 52/10) je treba razumeti tako, da se tudi v postopku prisilne poravnave štejejo za prednostne terjatve neizplačane odpravnine za prenehanje delovnega razmerja, ki so nastale pred začetkom postopka prisilne poravnave, in ki zaposlenim pripadajo po zakonu, ki ureja delovna razmerja,

vendar največ v višini odpravnine, določene za delavca, ki mu delodajalec odpove pogodbo o zaposlitvi iz poslovnih razlogov.")

(2) V stečajnem postopku so prednostne terjatve tudi nezavarovane terjatve za plačilo prispevkov, ki so nastale v zadnjem letu pred začetkom stečajnega postopka.

(3) Podrejene terjatve so nezavarovane terjatve, ki se na podlagi pravnega razmerja med dolžnikom in upnikom, če postane dolžnik insolventen, plačajo šele po plačilu drugih nezavarovanih terjatev do dolžnika.

(4) Navadne terjatve so nezavarovane terjatve, ki niso niti prednostne niti podrejene terjatve.

59. člen

(rok za prijavo terjatve)

(1) V postopku prisilne poravnave mora upnik prijaviti svojo terjatev do insolventnega dolžnika v enem mesecu po objavi oklica o začetku tega postopka.

(2) V stečajnem postopku mora upnik prijaviti svojo terjatev do insolventnega dolžnika v treh mesecih po objavi oklica o začetku tega postopka, če ni v tretjem ali četrtem odstavku tega člena drugače določeno.

(3) Upnik, proti kateremu je bila vložena tožba za izpodbijanje pravnih dejanj stečajnega dolžnika, mora v enem mesecu po dnevu, ko mu je bila vročena ta tožba, v stečajnem postopku kot pogojno terjatev prijaviti svojo terjatev, ki bo nastala po tretjem odstavku 278. člena tega zakona, če bo tožbenemu zahtevku pravnomočno ugodeno.

(4) Upnik, ki je stečajnemu dolžniku prostovoljno pred vročitvijo tožbe iz tretjega odstavka tega člena vrnil korist, pridobljeno z izpodbojnim pravnim dejanjem, mora v enem mesecu po vračilu te koristi v stečajnem postopku prijaviti svojo terjatev, ki nastane po tretjem odstavku 278. člena tega zakona.

(5) Upnik mora svojo terjatev za povrnitev škode iz tretjega odstavka 248. člena ali iz petega odstavka 268. člena tega zakona prijaviti v enem mesecu po prejemu izjave stečajnega dolžnika o uresničitvi odpovedne ali odstopne pravice.

78. člen

(člani upniškega odbora)

(1) Za člana upniškega odbora je lahko izvoljen vsak upnik, ki je po 57. členu tega zakona upravičen opravljati procesna dejanja.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena za člana upniškega odbora ne more biti izvoljen ali imenovan upnik:

1. ki je hkrati dolžnik insolventnega dolžnika in njegova obveznost do insolventnega dolžnika presega en odstotek vrednosti premoženja insolventnega dolžnika,

2. ki je v zadnjih dveh letih pred uvedbo postopka zaradi insolventnosti opravljal funkcijo člana posloводства ali organa nadzora ali funkcijo prokurista insolventnega dolžnika,

3. ki je družba in ima v razmerju do insolventnega dolžnika ali dolžnika iz 1. točke tega odstavka položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1,
4. ki opravlja funkcijo člana posloводства ali organa nadzora ali funkcijo prokurista v:
 - dolžniku iz 1. točke tega odstavka ali
 - družbi iz 3. točke tega odstavka,
5. ki ima v razmerju do osebe iz 1., 2. ali 4. točke tega odstavka položaj ožje povezane osebe,
6. ki ima glede vseh terjatev, ki jih uveljavlja v postopku, položaj ločitvenega upnika, razen če upnik dokaže, da vrednost premoženja, ki je predmet njegove ločitvene pravice, ne zadošča za plačilo celotne terjatve, ali
7. ki ima položaj izločitvenega upnika.

87. člen
(pristojnosti upniškega odbora)

(1) Upniški odbor:

1. odloča o mnenju ali soglasju o zadevah, določenih z zakonom,
2. obravnava poročila, ki jih mora v skladu z zakonom predložiti upravitelj, in
3. izvaja druge pristojnosti, določene z zakonom.

(2) Upniški odbor ima pravico pregledati poslovne knjige in dokumentacijo, ki jo je prevzel upravitelj v stečajnem postopku.

(3) Upniški odbor upnike na njihovo zahtevo obvešča o stanju stečajne mase.

103. člen
(nagrada upravitelja)

(1) Upravitelj ima pravico do nagrade za svoje delo.

(2) V postopku prisilne poravnave nagrada upravitelja vključuje:

1. nadomestilo za preizkus terjatev,
2. nadomestilo za izdelavo poročila o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave,
3. nadomestilo za izdelavo poročila o vpisu in vplačilu novih delnic in
4. nadomestilo za opravljanje nadzora upravitelja po 171. členu tega zakona.

(3) Nadomestila iz 1., 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena se določijo v sorazmerju s številom pravočasno prijavljenih terjatev, nadomestilo iz 4. točke drugega odstavka tega člena pa za vsak mesec trajanja postopka prisilne poravnave.

(4) V stečajnem postopku nagrada upravitelja vključuje:

1. nadomestilo za prevzem prostorov, premoženja in poslov stečajnega dolžnika ter za izdelavo otvoritvenega poročila (v nadaljnjem besedilu: nadomestilo za izdelavo otvoritvenega poročila),
2. nadomestilo za preizkus terjatev, ki se določi v sorazmerju s številom pravočasno prijavljenih terjatev, in
3. nadomestilo za unovčenje stečajne mase in razdelitev splošne ali posebne stečajne mase, ki se določi v sorazmerju z višino zneska, ki je predmet razdelitve.

(5) Če ima upravitelj položaj odvetnika in zastopa stečajnega dolžnika v sodnih ali drugih postopkih, ki se vodijo v zvezi s stečajnim postopkom, ima tudi pravico do nagrade za zastopanje, ki se odmeri po odvetniški tarifi, in povrnitve stroškov v zvezi s tem.

(6) Stečajni dolžnik je v sodnem ali drugem postopku iz petega odstavka tega člena upravičen zahtevati povrnitev nagrade in stroškov iz petega odstavka tega člena po pravilih o povrnitvi stroškov postopka.

(7) Nadomestila, ki jih vključuje nagrada upravitelja, so nadomestilo za vse storitve, ki so potrebne za izvedbo nalog upravitelja v postopku zaradi insolventnosti, razen:

1. odvetniških storitev iz petega odstavka tega člena,
2. računovodskih storitev v zvezi z vodenjem poslovnih knjig in sestavljanjem računovodskih izkazov in davčnih obračunov v stečajnem postopku,
3. storitev pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti,
4. posredniških storitev pri prodaji premoženja na borznem ali drugem organiziranem trgu, na katerem lahko trgujejo samo pooblaščeni udeleženci tega trga,
5. storitev arhiviranja dokumentacije v skladu s predpisi o arhiviranju,
6. drugih storitev, za katere je potrebno posebno strokovno znanje s področij, ki niso predmet strokovnega izpita za opravljanje funkcije upravitelja, ali ki jih je v posameznem postopku treba opraviti v takem obsegu, da jih ne more opraviti upravitelj sam.

(8) Podrobnejša pravila o odmeri nagrade upravitelja se določijo s tarifo iz 2. točke 114. člena tega zakona.

106. člen (pristojnost za nadzor nad upravitelji)

(1) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, je pristojno za opravljanje nadzora nad upravitelju v skladu s pravili, določenimi v pododdelku 3.6.2 tega zakona.

(2) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, je upravičeno, v obsegu, potrebnem za opravljanje nadzora iz prvega odstavka tega člena neposredno dostopati in pridobivati podatke iz centralnega registra prebivalstva, poslovnega registra in podatke, ki jih vodijo drugi upravljavci osebnih podatkov.

(3) Za postopek odločanja o zadevah, urejenih v pododdelku 3.6.2 tega zakona, se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

(4) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, lahko pri opravljanju nadzora iz prvega odstavka tega člena:

1. opravi pregled dokumentacije insolventnega dolžnika, ki jo je prevzel upravitelj v zvezi s postopkom zaradi insolventnosti, in dokumentacije, ki jo mora voditi upravitelj v zvezi s tem postopkom, ali zahteva od zbornice upraviteljev, da opravi tak pregled,
2. zahteva uvedbo disciplinskega postopka proti upravitelju, in
3. odredi ali izvede druge ukrepe, potrebne za preveritev, ali upravitelj opravlja svoje naloge v postopku zaradi insolventnosti v skladu z zakonom.

(5) Pregled iz 1. točke četrtega odstavka tega člena opravijo univerzitetni diplomirani pravniki z najmanj petimi leti praktičnih izkušenj na pravniških delih s področja postopkov zaradi

insolventnosti po opravljenem pravniškem državnem izpitu, ki jih imenuje minister, pristojen za pravosodje.

(6) Zbornica upraviteljev opravlja nadzor nad poslovanjem upraviteljev v skladu s pravili, določenimi v pododdelku 3.6.4. tega zakona.

108. člen

(dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja)

(1) Funkcijo upravitelja lahko opravlja le oseba, ki ima veljavno dovoljenje ministra, pristojnega za pravosodje, za opravljanje funkcije upravitelja v postopkih zaradi insolventnosti in prisilne likvidacije (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja).

(2) Minister, pristojen za pravosodje, izda dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja osebi, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je državljan Republike Slovenije ali države članice Evropske unije ali države članice Evropskega gospodarskega prostora in ima aktivno znanje slovenskega jezika,
2. je poslovno sposobna in ima splošno zdravstveno zmožnost,
3. ima najmanj visokošolsko izobrazbo prve stopnje ali enakovredno izobrazbo v tujini, priznано v skladu z zakonom, ki ureja priznavanje in vrednotenje izobraževanja, ali dovoljenje za opravljanje nalog revizorja ali pooblaščenega revizorja v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje,
4. ima najmanj tri leta delovnih izkušenj pri opravljanju del s strokovno izobrazbo iz 3. točke tega odstavka,
5. ima sklenjeno zavarovanje, ki krije njegovo odškodninsko odgovornost iz prvega odstavka 102. člena tega zakona za najnižjo zavarovalno vsoto 500.000 v posameznem letu,
6. je opravila strokovni izpit za opravljanje funkcije upravitelja,
7. je vredna javnega zaupanja za opravljanje te funkcije.

(3) Pogoja iz 7. točke drugega odstavka tega člena ne izpolnjuje tisti, za katerega je na podlagi njegovega dosedanjega dela, ravnanja ali obnašanja utemeljeno sklepati, da funkcije upravitelja ne bo opravljal strokovno, pošteno in vestno, ali kdor je bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja, storjenega z naklepom, ki se preganja po uradni dolžnosti, ali zaradi enega od teh kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti, hude telesne poškodbe, posebno hude telesne poškodbe, ogrožanja varnosti pri delu, prikrivanja, izdaje in neupravičene pridobitve poslovne tajnosti, pranja denarja, izdaje uradne tajnosti, povzročitve splošne nevarnosti ali izdaje državne tajnosti, in kazni še ni bila izbrisana iz kazenske evidence.

(4) Minister, pristojen za pravosodje, zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja:

1. če vlagatelj zahteve ne izpolnjuje pogojev iz drugega odstavka tega člena ali
2. če je bilo vlagatelju zahteve že odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja.

109. člen

(odvzem in prenehanje dovoljenja
za opravljanje funkcije upravitelja)

(1) Minister, pristojen za pravosodje, upravitelju odvzame dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja:

1. če je pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje iz tretjega odstavka 108. člena tega zakona, ali
2. če preneha izpolnjevati pogoj iz 5. točke drugega odstavka 108. člena tega zakona.

(2) Odločba o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja je dokončna.

(3) O odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja odloča minister, pristojen na pravosodje, na predlog sodišča, ki vodi postopek zaradi insolventnosti, v katerem je upravitelj storil kršitev, ki je razlog za odvzem dovoljenja, ali po uradni dolžnosti.

(4) Dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja preneha veljati:

1. če upravitelj izgubi državljanstvo Republike Slovenije ali države članice Evropske unije ali države članice Evropskega gospodarskega prostora, ne da bi istočasno pridobil državljanstvo druge države, ki je Republika Slovenija ali država članice Evropske unije ali država članica Evropskega gospodarskega prostora,
2. če je upravitelju s pravnomočno odločbo odvzeta poslovna sposobnost,
3. če da upravitelj pisno izjavo, na kateri je njegov podpis overjen, da naj se izbriše iz seznama upraviteljev,
4. če upravitelj umre,
5. če je upravitelju s pravnomočno odločbo disciplinske komisije izrečen ukrep trajnega odvzema pravice opravljati funkcijo upravitelja.

(5) O prenehanju dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja mora minister, pristojen za pravosodje, izdati ugotovitveno odločbo.

(6) Če je upravitelju s pravnomočno odločbo disciplinske komisije izrečen ukrep trajnega odvzema pravice opravljati funkcijo upravitelja, mora zbornica o tem obvestiti ministrstvo, pristojno za pravosodje, v treh delovnih dneh po dnevu, ko taka odločba postane pravnomočna.

112. člen

(začasna ustavitev imenovanja za upravitelja v novih zadevah)

(1) Oseba, vpisana v seznam upraviteljev, lahko zahteva, da se njeno imenovanje za upravitelja v novih zadevah začasno ustavi:

1. če je imenovana na državno ali mednarodno funkcijo, ki zahteva poklicno opravljanje: za obdobje trajanja te funkcije,
2. v drugih primerih: za obdobje, navedeno v zahtevi, ki ne more biti krajše od treh mesecev.

(2) Minister, pristojen za pravosodje, mora začasno ustaviti imenovanje posamezne osebe za upravitelja v novih zadevah tudi, če je proti njej začel kazenski postopek zaradi suma storitve kaznivega dejanja iz tretjega odstavka 108. člena tega zakona, storjenega pri opravljanju pristojnosti in nalog upravitelja v postopkih zaradi insolventnosti, in je v tem postopku:

1. pri kaznivih dejanjih, za katera je kot glavna kazen predpisana denarna kazen ali zapor do treh let: izdana obsodilna sodba,
2. pri drugih kaznivih dejanjih: obtožnica postala pravnomočna,

3. ne glede na vrsto očitane kaznivega dejanja: nad osebo pravnomočno odrejen pripor.

(3) Začasna ustavitev imenovanja iz drugega odstavka tega člena traja:

1. če je kazenski postopek pravnomočno ustavljen ali izdana zavrnilna oziroma oprostilna sodba: do pravnomočnosti te odločitve v kazenskem postopku,
2. če je v kazenskem postopku oseba pravnomočno obsojena: do pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja,
3. če je pripor odpravljen in niso izpolnjeni pogoji iz 1. ali 2. točke drugega odstavka tega člena: do pravnomočnosti odločbe o odpravi pripora.

(4) Minister, pristojen za pravosodje, v seznam upraviteljev vpiše obdobje začasne ustavitve imenovanja za upravitelja v novih zadevah iz 6. točke drugega odstavka 110. člena tega zakona.

(5) Minister, pristojen za pravosodje, mora odločiti:

1. o zahtevi iz prvega odstavka tega člena v osmih dneh po prejemu te zahteve
2. o začasni ustavitvi imenovanja po drugem odstavku tega člena v treh delovnih dneh po dnevu, ko izve za razlog iz drugega odstavka tega člena.

(6) Kazensko sodišče mora ministra, pristojnega za pravosodje, obvestiti o pravnem dejstvu iz drugega ali tretjega odstavka tega člena naslednji delovni dan po nastanku tega dejstva.

(7) Obdobje začasne zaustavitve imenovanja za upravitelja v novih zadevah začne teči z vpisom tega pravnega dejstva v seznam upraviteljev.

(8) Upravitelja, katerega imenovanje v novih postopkih je začasno ustavljeno po drugem odstavku tega člena, mora sodišče razrešiti v vseh postopkih zaradi insolventnosti, v katerih je bil imenovan za upravitelja, v treh delovnih dneh po prejemu obvestila o vpisu tega pravnega dejstva v evidenco upraviteljev. Za razrešitev iz prejšnjega stavka se smiselno uporabljajo peti in šesti odstavek 119. člena ter prvi in drugi odstavek 120. člena tega zakona.

114. člen

(predpisi o upraviteljih)

(1) Minister, pristojen za pravosodje, predpiše:

1. program in način opravljanja strokovnega izpita za opravljanje funkcije upravitelja,
2. tarifo za odmero nagrade upravitelja in pavšalnega nadomestila za prevzem poslov razrešenega upravitelja,
3. podrobnejša pravila o stroških, do povrnitve katerih je upravičen upravitelj, in o pavšalnem znesku za kritje drugih stroškov stečajnega postopka, ki se konča brez razdelitve upnikom, iz 3. točke 233. člena tega zakona,
4. podrobnejša pravila o vodenju seznama upraviteljev,
5. podrobnejša pravila o vsebini in načinu obveščanja po petem in šestem odstavku 113. člena tega zakona.

(2) V predpisu, s katerim predpiše tarifo za odmero nagrade upravitelja in pavšalnega nadomestila za prevzem poslov razrešenega upravitelja ter podrobnejša pravila o stroških, do povrnitve katerih je upravičen upravitelj, in o pavšalnem znesku za kritje drugih stroškov stečajnega postopka, ki se konča brez razdelitve upnikom, iz 3. točke 233. člena tega zakona,

minister, pristojen za pravosodje, določi tudi maksimalne zneske, ki jih nagrada, pavšalno nadomestilo, povrnitev stroškov ali pavšalni znesek za kritje drugih stroškov v posameznem primeru ne smejo preseči.

(3) Vrhovno sodišče zbira podatke o pravnomočno odmerjenih zneskih iz prejšnjega odstavka in jih s poročilom, ki vsebuje ugotovitve, ki izhajajo iz sodne prakse, do 30. junija za preteklo leto posreduje ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, in Državnemu zboru.

116. člen (postopek imenovanja upravitelja)

(1) Upravitelja imenuje sodišče s sklepom o začetku postopka zaradi insolventnosti.

(2) Če je prejšnji upravitelj razrešen, imenuje sodišče novega upravitelja s sklepom, s katerim odloči o razrešitvi prejšnjega upravitelja.

(3) Sodišče mora za upravitelja imenovati vsakič drugo osebo iz seznama izbranih upraviteljev posameznega okrožnega sodišča po vrstnem redu, kot so navedeni v seznamu iz petega odstavka 111. člena tega zakona. Vrstni red imenovanja upraviteljev se vodi ločeno za naslednji skupini postopkov zaradi insolventnosti:

1. za postopke prisilnih poravnav in stečajne postopke nad pravno osebo, ter
2. za postopke osebnih stečajev in stečajev zapuščine.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena je za upravitelja v stečajnem postopku nad gospodarsko družbo, ki je po 55. členu ZGD-1 velika družba, lahko imenovana samo oseba, ki je pred imenovanjem najmanj dve leti opravljala naloge in pristojnosti upravitelja.

(5) Če bi po vrstnem redu iz tretjega odstavka tega člena v stečajnem postopku nad gospodarsko družbo, ki je po 55. členu ZGD-1 velika družba, morala biti imenovana oseba, ki ne izpolnjuje pogoja iz četrtega odstavka tega člena, mora sodišče za upravitelja imenovati prvo naslednjo osebo med osebami, ki izpolnjujejo te pogoje.

(6) Tretji odstavek tega člena se ne uporablja za imenovanje upravitelja, o katerem sodišče odloča na predlog pristojnega nadzornega organa po zakonu, ki ureja bančništvo ali zavarovalništvo.

118. člen (razlogi za razrešitev upravitelja)

Upravitelj se razreši:

1. če krši obveznosti upravitelja v postopku, v katerem je bil imenovan,
2. če mu je odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja,
3. če mu je dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja prenehalo veljati po petem odstavku 109. člena tega zakona,
4. če zaradi bolezni, delovne nezmožnosti ali smrti ne more več opravljati funkcije upravitelja.

119. člen (odločanje o razrešitvi upravitelja)

- (1) O razrešitvi upravitelja odloči sodišče po uradni dolžnosti, na zahtevo upravitelja ali na zahtevo, ki jo lahko vloži upniški odbor ali vsak upnik.
- (2) Sodišče mora v treh delovnih dneh po prejemu zahteve upniškega odbora ali upnika iz prvega odstavka tega člena zahtevo vročiti upravitelju, ki se lahko o njej izreče v 15 dneh po prejemu.
- (3) Drugi odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi, če sodišče po uradni dolžnosti presodi, da obstajajo razlogi za razrešitev upravitelja.
- (4) O zahtevi iz prvega odstavka tega člena mora sodišče odločiti v osmih dneh po poteku roka za izjavo upravitelja iz drugega odstavka tega člena.
- (5) Sklep, s katerim sodišče odloči o razrešitvi upravitelja, se vroči upravitelju, če je sodišče odločilo na zahtevo upniškega odbora ali upnika iz prvega odstavka tega člena, pa tudi vlagatelju zahteve.
- (6) Upravitelj ima pravico do pritožbe proti sklepu, s katerim ga je sodišče razrešilo.
- (7) Proti sklepu, s katerim je sodišče zavrnilo zahtevo upniškega odbora ali upnika za razrešitev upravitelja, ima pravico do pritožbe samo vlagatelj zahteve.
- (8) Drugi upniki, razen vlagatelja zahteve, nimajo pravice do pritožbe proti sklepu, s katerim je sodišče odločilo o razrešitvi upravitelja.

120.k člen
(organi disciplinskega postopka)

- (1) Organa disciplinskega postopka sta disciplinska komisija prve stopnje in disciplinska komisija druge stopnje.
- (2) Disciplinsko komisijo prve stopnje in disciplinsko komisijo druge stopnje sestavljata predsednik in dva člana.
- (3) Predsednika in enega člana disciplinske komisije prve stopnje ter njuna namestnika imenuje minister, pristojen za pravosodje, izmed okrožnih sodnikov, ki sodijo v postopkih zaradi insolventnosti, enega člana in njegovega namestnika pa izvoli skupščina zbornice iz vrst upraviteljev.
- (4) Predsednika in enega člana disciplinske komisije druge stopnje ter njuna namestnika imenuje minister, pristojen za pravosodje, izmed višjih oziroma vrhovnih sodnikov, ki sodijo v postopkih zaradi insolventnosti, enega člana in njegovega namestnika pa izvoli skupščina zbornice iz vrst upraviteljev.
- (5) Predsednik in člani disciplinske komisije prve stopnje in disciplinske komisije druge stopnje ter njihovi namestniki so imenovani oziroma izvoljeni za dobo štirih let in so lahko po poteku tega obdobja ponovno imenovani oziroma izvoljeni.

(6) Če je predsednik ali član disciplinske komisije zadržan ali izločen, ga nadomešča njegov namestnik.

(7) O izločitvi člana disciplinske komisije odloča predsednik disciplinske komisije.

(8) O izločitvi predsednika disciplinske komisije prve stopnje odloča predsednik disciplinske komisije druge stopnje, o izločitvi predsednika disciplinske komisije druge stopnje pa minister, pristojen za pravosodje.

120.l člen

(uvedba disciplinskega postopka)

(1) Postopek pred disciplinsko komisijo prve stopnje uvede predsednik zbornice na lastno pobudo ali na predlog ministra, pristojnega za pravosodje, predsednika okrožnega sodišča ali predsednika višjega sodišča.

(2) Postopek pred disciplinsko komisijo prve stopnje zoper predsednika zbornice uvede minister, pristojen za pravosodje, na lastno pobudo ali na predlog predsednika okrožnega sodišča ali predsednika višjega sodišča.

(3) Postopek iz prvega in drugega odstavka tega člena se uvede s sklepom o uvedbi disciplinskega postopka, zoper katerega ni dovoljena pritožba.

(4) Če je podan predlog za uvedbo disciplinskega postopka iz prvega ali drugega odstavka tega člena mora predsednik zbornice oziroma minister, pristojen za pravosodje, v enem mesecu od prejema tega predloga uvesti disciplinski postopek.

(5) Sklep o uvedbi disciplinskega postopka mora vsebovati:

1. opis disciplinske kršitve, ki je razlog za uvedbo postopka, in
2. dokaze o tem, da je bila storjena očitana kršitev.

120.m člen

(disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo prve stopnje)

(1) Predsednik disciplinske komisije mora sklep o uvedbi disciplinskega postopka poslati upravitelju, proti kateremu se vodi disciplinski postopek, s poukom, da se v 15 dneh po prejemu lahko izreče o očitani disciplinski kršitvi.

(2) Predsednik disciplinske komisije mora v osmih dneh po prejemu izjave upravitelja o očitani disciplinski kršitvi ali po poteku roka iz prvega odstavka tega člena razpisati obravnavo za dan, ki ni poznejši od enega meseca po razpisu.

(3) Vabilo za obravnavo mora biti upravitelju, proti kateremu se vodi disciplinski postopek, vročeno najmanj osem dni pred dnevom obravnave in mora vključevati pouk o posledicah iz četrtega odstavka tega člena in pravicah iz petega odstavka tega člena.

(4) Če je bil upravitelj, proti kateremu se vodi disciplinski postopek, pravilno vabljen in se ne udeleži obravnave, se obravnava lahko opravi v njegovi odsotnosti.

(5) Upravitelj ima pravico podati svoj zagovor bodisi ustno na obravnavi bodisi pisno tako, da ga pošlje disciplinski komisiji prve stopnje pred obravnavo.

(6) Obravnava pred disciplinsko komisijo prve stopnje ni javna, razen če tako zahteva upravitelj, proti kateremu se vodi disciplinski postopek.

(7) Predsednik disciplinske komisije prve stopnje mora v 15 dneh po koncu obravnave izdati pisni odpravek odločbe disciplinske komisije prve stopnje o disciplinski kršitvi in jo vročiti:

1. upravitelju, proti kateremu se vodi disciplinski postopek,
2. predsedniku zbornice in
3. ministru, pristojnemu za pravosodje.

122.a člen

(vodenje in posredovanje podatkov v postopkih
zaradi insolventnosti)

(1) Center za informatiko na Vrhovnem sodišču Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Center za informatiko) upravlja programsko opremo, ki omogoča:

1. vodenje vpisnika zadev v postopkih zaradi insolventnosti,
2. posredovanje podatkov o posameznem postopku zaradi insolventnosti v objavo po 1. točki prvega odstavka 122. člena tega zakona in
3. posredovanje pisanj v objavo po 2. do 8. točki prvega odstavka 122. člena tega zakona.

(2) Center za informatiko lahko podatke iz 1. točke prvega odstavka 122. člena tega zakona o postopkih zaradi insolventnosti nad potrošnikom v informatizirani obliki posreduje:

1. osebam držav članic EU, ki te podatke potrebujejo za vzdrževanje svojih informatiziranih evidenc o dolžnikih,
2. bankam, zavarovalnicam ali drugim finančnim institucijam držav članic EU, ki te podatke potrebujejo za upravljanje kreditnega tveganja ali zaradi uporabe pravil, določenih v 158., 245., 246. in 386. členu tega zakona,
3. upravljavcem sistemov bonitetnih podatkov o strankah bank, zavarovalnic ali drugih finančnih institucij držav članic EU, ki te podatke potrebujejo za upravljanje kreditnega tveganja članic tega sistema, in
4. Davčni upravi Republike Slovenije, ki te podatke potrebuje za izvajanje nalog pobiranja davkov in drugih obveznih dajatev.

(3) Za posredovanje podatkov po drugem odstavku tega člena se smiselno uporabljajo 3. do 5. točka tretjega odstavka 122. člena tega zakona.

(4) Pri posredovanju podatkov v informatizirani obliki po drugem odstavku tega člena Center za informatiko ne sme posredovati obeh identifikacijskih števil insolventnega dolžnika iz 4. točke tretjega odstavka 17. člena tega zakona, temveč po izbiri upravičenca iz drugega odstavka tega člena bodisi samo EMŠO bodisi samo davčno številko.

(5) Center za informatiko lahko podatke iz 1. točke prvega odstavka 122. člena tega zakona o postopkih zaradi insolventnosti nad pravno osebo, podjetnikom ali zasebnikom v informatizirani obliki posreduje:

1. osebam iz drugega odstavka tega člena
2. zunanji bonitetni instituciji države članice EU:

- ki jo je pristojni nadzorni organ države članice EU priznal kot primerno za izdelavo zunanje bonitetne ocene po predpisih, ki urejajo upravljanje kreditnega tveganja bank, zavarovalnic ali drugih finančnih institucij in

- ki te podatke potrebuje za izdelavo zunanjih bonitetnih ocen,

3. agenciji za izdelavo uskupinjenih informacij o gospodarskih gibanjih.

(6) Podatke o postopkih zaradi insolventnosti, ki se posredujejo v informatizirani obliki po drugem ali petem odstavku tega člena, je dovoljeno uporabiti samo za namene iz 1., 2., 3. ali 4. točke drugega odstavka ali 2. in 3. točke petega odstavka tega člena ali za namen iz sedmega odstavka 17. člena tega zakona.

(7) Za posredovanje podatkov v informatizirani obliki po drugem in petem odstavku tega člena morajo osebe iz 1. do 3. točke drugega odstavka in iz 2. točke petega odstavka tega člena plačevati nadomestilo.

(8) Minister, pristojen za pravosodje, na predlog Centra za informatiko določi podrobnejša pravila o posredovanju podatkov v informatizirani obliki po drugem in petem odstavku tega člena, in s tarifo določi nadomestila iz sedmega odstavka tega člena.

142. člen

(poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika)

(1) Poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika mora vsebovati:

1. računovodske izkaze, pripravljene v skladu z izbranim okvirom računovodskega poročanja dolžnika, in sicer:

- bilanco stanja, katere bilančni presečni dan je zadnji dan zadnjega koledarskega trimesečja, ki se je končalo pred uvedbo postopka prisilne poravnave, in

- izkaza poslovnega izida in denarnih tokov dolžnika za obdobje od začetka zadnjega poslovnega leta dolžnika do bilančnega presečnega dne bilance stanja iz 1. točke tega odstavka,

2. pojasnila k računovodskim izkazom iz 1. točke tega odstavka,

3. seznam navadnih terjatev do dolžnika, ki je razvrščen po velikosti skupnega zneska terjatev posameznega upnika in za vsakega od njih vključuje:

- identifikacijske podatke o upniku in

- skupni znesek upnikovih terjatev po stanju na bilančni presečni dan bilance stanja iz 1. točke tega odstavka,

4. če obstajajo podrejene terjatve upnikov do dolžnika, tudi seznam teh terjatev s podatki iz 3. točke tega odstavka,

5. seznam dolžnikovih ločitvenih upnikov, ki za vsakega ločitvenega upnika vključuje:

- podatke iz 3. točke tega odstavka,

- pravni temelj pridobitve ločitvene pravice in

- opis premoženja, ki je predmet ločitvene pravice,

6. znesek povprečnih mesečnih stroškov rednega poslovanja dolžnika v zadnjem letu pred bilančnim presečnim dnem bilance stanja iz 1. točke tega odstavka.

(2) V računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka tega člena morajo biti v skladu z računovodskimi standardi ustrezno upoštewane vse slabitve zaradi neizterljivosti terjatev ali druge slabitve sredstev in s temi slabitvami povezani odhodki.

(3) Poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika mora revidirati revizor.

(4) Za revidiranje poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika se smiselno uporabljajo mednarodni standardi revidiranja in stališče o revidiranju, ki ga za namen revidiranja tega poročila sprejme Slovenski inštitut za revizijo.

143. člen

(predlog prisilne poravnave z zmanjšanjem
in odložitvijo zapadlosti terjatev)

(1) Predlog prisilne poravnave je ponudba dolžnika upnikom, da pristanejo na zmanjšanje svojih navadnih terjatev oziroma odložitev rokov za njihovo plačilo.

(2) S predlogom prisilne poravnave mora dolžnik upnikom ponuditi najmanj 50 odstotno poplačilo v obdobju, ki ne sme biti daljše od štirih let.

(3) S predlogom prisilne poravnave mora dolžnik vsem upnikom ponuditi enak delež plačila njihovih navadnih terjatev, enake roke za njihovo plačilo in obresti po enaki obrestni meri od začetka postopka prisilne poravnave do poteka roka za njihovo plačilo.

(4) Predlog prisilne poravnave mora vsebovati:

1. glede nezavarovanih terjatev upnikov:

- skupni znesek teh terjatev po stanju na bilančni presečni dan bilance stanja iz prve alineje 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona,

- delež plačila teh terjatev, roke za njihovo plačilo in obrestno mero, po kateri se obrestujejo terjatve upnikov v obdobju od začetka postopka prisilne poravnave do poteka odloženega roka za njihovo plačilo,

2. opis in skupni znesek prednostnih terjatev in skupni znesek zavarovanih terjatev ter navedbo, da za imetnike prednostnih in zavarovanih terjatev prisilna poravnava, če bo potrjena, ne bo učinkovala,

3. opis in skupni znesek morebitnih podrejenih terjatev ter navedbo, da bodo podrejene terjatve prenehale, če bo prisilna poravnava potrjena.

149. člen

(umik predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

(1) Če predlagatelj umakne predlog za začetek postopka prisilne poravnave, ko je sodišče izdalo sklep o dopolnitvi ali sklep o začetku prisilne poravnave, če ni prej izdalo sklepa o dopolnitvi, tak umik nima učinka umika predloga v delu, v katerem vsebuje podrejeni zahtevek, da sodišče začne stečajni postopek iz tretjega odstavka 141. člena tega zakona.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena mora sodišče v osmih dneh po prejemu izjave o umiku predloga za začetek postopka prisilne poravnave izdati sklep o začetku stečajnega postopka, če ni v tretjem in četrtem odstavku tega člena drugače določeno.

(3) Če predlagatelj umakne predlog za začetek postopka prisilne poravnave, ker je zunaj postopka prisilne poravnave odpravil vzroke za insolventnost, mora v izjavi o umiku predloga opisati okoliščine, zaradi katerih je znova postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben, in izjavi o umiku priložiti dokaze o tem.

(4) V primeru iz tretjega odstavka tega člena mora sodišče:

1. če je bil zaradi uvedbe postopka prisilne poravnave prekinjen postopek odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka po prvem odstavku 152. člena tega zakona, v treh delovnih dneh po prejemu izjave o umiku predloga izjavo s prilogami vročiti upniku, ki je predlagal začetek stečajnega postopka, in razpisati narok za začetek stečajnega postopka na dan, ki ne sme biti poznejši od enega meseca po prejemu izjave o umiku predloga,
2. v drugih primerih v osmih dneh po prejemu izjave o umiku predloga ustaviti postopek prisilne poravnave, ne da bi izdalo sklep o začetku stečajnega postopka po drugem odstavku tega člena.

(5) Če sodišče ustavi postopek prisilne poravnave po 2. točki četrtega odstavka tega člena, dolжник dve leti po izdaji sklepa o ustavitvi postopka prisilne poravnave ne sme vložiti novega predloga za začetek postopka prisilne poravnave.

151. člen (omejitev dolžnikovih poslov)

(1) Po uvedbi postopka prisilne poravnave sme dolжник opravljati samo redne posle v zvezi z opravljanjem svoje dejavnosti in poravnavanjem svojih obveznosti iz teh poslov, če ni v tretjem odstavku tega člena drugače določeno. Za plačila, ki so dovoljena po prejšnjem stavku, veljajo tudi plačila za obveznosti, ki so nastale pred uvedbo postopka zaradi insolventnosti, če je tako plačilo v skladu s prvim odstavkom 34. člena tega zakona in za storitve revizorjev, odvetnikov, pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti podjetja in drugih strokovnjakov v zvezi s pripravo popolnega predloga za začetek postopka prisilne poravnave ali listin, ki jih je takemu predlogu treba priložiti.

(2) Po uvedbi postopka prisilne poravnave dolжник ne sme:

1. razpolagati s svojim premoženjem, razen v obsegu, potrebnem za opravljanje poslov iz prvega odstavka tega člena,
2. najemati posojil ali kreditov,
3. dajati poroštev in avalov ali
4. opravljati poslov ali drugih dejanj, katerih posledica je neenakopravno obravnavanje upnikov.

(3) Po začetku postopka prisilne poravnave lahko dolжник poleg poslov iz prvega odstavka tega člena, če dobi soglasje sodišča:

1. proda tisto premoženje, ki ga ne potrebuje pri svojem poslovanju, če je prodaja tega premoženja v načrtu finančnega prestrukturiranja določena kot ukrep finančnega prestrukturiranja,
2. najema posojila ali kredite, vendar največ v skupnem znesku likvidnih sredstev, potrebnih za financiranje poslovanja iz prvega odstavka tega člena in kritje stroškov postopka prisilne poravnave.

(4) Če dolжник ne dokaže drugače, velja, da je mesečni znesek likvidnih sredstev, potrebnih za financiranje poslovanja iz prvega odstavka tega člena, enak znesku povprečnih mesečnih stroškov iz 6. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona.

(5) Sodišče odloči o soglasju iz tretjega odstavka tega člena na podlagi mnenja upravitelja in upniškega odbora.

172. člen

(razlogi za ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave)

Vsak upnik ali upravitelj lahko vloži ugovor, da ni pogojev za vodenje postopka prisilne poravnave (v nadaljnjem besedilu: ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave):

1. če dolжник ni insolventen ter lahko v celoti in pravočasno izpolni vse svoje obveznosti,
2. če lahko insolventni dolжник svoje obveznosti izpolni v večjem deležu ali krajših rokih, kot jih ponuja s predlogom prisilne poravnave,
3. če je stopnja verjetnosti, da bo izvedba načrta finančnega prestrukturiranja omogočila tako finančno prestrukturiranje dolžnika, da bo postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben, nižja od 50 odstotkov,
4. če je stopnja verjetnosti, da bodo upnikom s potrditvijo prisilne poravnave, ki jo predlaga dolжник, zagotovljeni ugodnejši pogoji plačila njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek, nižja od 50 odstotkov ali
5. če insolventni dolжник ravna v nasprotju s 151. členom ali pododdelkom 4.4.1 tega zakona.

182. člen

(zahteva za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

(1) Za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja je potrebno dovoljenje sodišča.

(2) Zahteva za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja mora biti vložena v štirih mesecih od začetka postopka prisilne poravnave.

(3) Zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja je treba priložiti:

1. čistopis spremenjenega načrta finančnega prestrukturiranja,
2. poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetij o spremenjenem načrtu finančnega prestrukturiranja, v katerem je pooblaščen ocenjevalec vrednosti podjetja dal pritrdilno mnenje, in
3. v primeru iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 180. člena tega zakona:
 - zapisnik skupščine insolventnega dolžnika, na kateri je bil sprejet sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja z vsebino, določeno v spremenjenem načrtu finančnega prestrukturiranja in skladno s 191. členom tega zakona, in
 - poziv upnikom za vpis in vplačilo novih delnic z vsebino iz 193. člena tega zakona.

186. člen

(uporaba pododdelka 4.4.4)

(1) Sprememba osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja je:

1. povečanje osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do insolventnega dolžnika, in
2. poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi pokrivanja nepokrite izgube, če se v skladu z načrtom finančnega prestrukturiranja izvede hkrati s povečanjem osnovnega kapitala iz 1. točke tega odstavka.

(2) Pododdelek 4.4.4 tega zakona se uporablja za spremembo osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja, če:

1. je bil nad insolventnim dolžnikom, ki je organiziran kot delniška družba, začet postopek prisilne poravnave in
2. insolventni dolžnik da ali namerava dati alternativno ponudbo iz prvega odstavka 144. člena tega zakona ali ponudbo iz drugega odstavka 144. člena tega zakona.

192. člen

(rok za sprejetje sklepa o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je alternativna ponudba iz prvega odstavka 144. člena tega zakona ali ponudba iz drugega odstavka 144. člena tega zakona vključena v načrt finančnega prestrukturiranja, na podlagi katerega je sodišče izdalo sklep o začetku postopka prisilne poravnave.

(2) Skupščina insolventnega dolžnika mora sprejeti sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja z vsebino, določeno v načrtu finančnega prestrukturiranja, v štirih mesecih po začetku postopka prisilne poravnave.

(3) Insolventni dolžnik mora v treh delovnih dneh po sprejetju sklepa o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja sodišče obvestiti o sprejetju tega sklepa in obvestilu priložiti:

1. odpravek notarskega zapisnika skupščine, na kateri je bil sprejet ta sklep, in
2. poziv upnikom za vpis in vplačilo delnic z vsebino iz 193. člena tega zakona.

(4) Sodišče ustavi postopek prisilne poravnave in izda sklep o začetku stečajnega postopka:

1. če skupščina insolventnega dolžnika v roku iz drugega odstavka tega člena ne sprejme sklepa o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja z vsebino, določeno v načrtu finančnega prestrukturiranja in skladno s 191. členom tega zakona, ali
2. če insolventni dolžnik v treh delovnih dneh po sprejetju sklepa o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja sodišču ne predloži listin iz tretjega odstavka tega člena.

199.a člen

(posebna pravila o povečanju osnovnega kapitala
z novimi denarnimi vložki)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo tudi, če ni izpolnjen pogoj iz 2. točke drugega odstavka 186. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek 333. člena ZGD-1 lahko v štirih mesecih po začetku postopka prisilne poravnave sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi vložki sprejme:

1. poslovodstvo insolventnega dolžnika, če je insolventni dolžnik v načrtu finančnega prestrukturiranja kot ukrep finančnega prestrukturiranja predvidel povečanje osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki, ali
2. upniški odbor.

(3) Upniški odbor lahko sklep iz drugega odstavka tega člena sprejme tudi, če insolventni dolжник v načrtu finančnega prestrukturiranja kot ukrep finančnega prestrukturiranja ni predvidel povečanja osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki. Če sta sklep iz drugega odstavka tega člena sprejela tako poslovodstvo insolventnega dolžnika kot upniški odbor, se postopek povečanja osnovnega kapitala izvede na podlagi sklepa, ki ga je sprejel upniški odbor.

(4) Sklep iz drugega odstavka tega člena mora vsebovati odločitev:

1. o emisijskem znesku, ki se vplača za eno delnico in ki je lahko višji od emisijskega zneska, ki je predmet morebitnega alternativnega predloga prisilne poravnave s pretvorbo terjatev v deleže,
2. o tem, da ima pravico do vpisa in vplačila novih delnic (v nadaljnjem besedilu: upravičenec do vpisa delnic):
 - vsak upnik čigar terjatve so vključene v seznama iz 3. in 4. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, in
 - vsaka oseba, ki ima na dan sprejetja sklepa položaj delničarja insolventnega dolžnika,
3. o številki fiduciarnega denarnega računa upravitelja, v dobro katerega je treba vplačati vpisane delnice,
4. o najmanjšem številu delnic, ki morajo biti vpisane in vplačane, da je postopek povečanja osnovnega kapitala uspešen,
5. da se osnovni kapital poveča za znesek, ki je enak številu vpisanih in vplačanih novih delnic, pomnoženim z nominalnim ali pripadajočim zneskom teh delnic,
6. da sklep učinkuje pod odložnim pogojem, da bo prisilna poravnava pravnomočno potrjena.

(5) Sklep iz drugega odstavka tega člena lahko določa tudi, da so upravičenec do vpisa delnic poleg oseb iz četrtega odstavka tega člena tudi druge osebe. Če sklep vsebuje odločitev iz prejšnjega stavka, mora v zvezi z vsako osebo iz prejšnjega stavka vsebovati tudi:

1. osebno ime in naslov ali firmo in sedež,
2. število delnic, ki jih ima pravico vpisati in vplačati.

(6) Ne glede na prvi odstavek 372. člena ZGD-1 lahko poslovodstvo insolventnega dolžnika ali upniški odbor s sklepom iz drugega odstavka tega člena odloči tudi o zmanjšanju osnovnega kapitala zaradi pokrivanja nepokrite izgube.

(7) Upravičenec do vpisa delnic vplača nove delnice tako, da do poteka roka za vpis in vplačilo novih delnic v dobro fiduciarnega denarnega računa upravitelja nakaže denarni znesek v višini emisijskega zneska iz 1. točke četrtega odstavka tega člena, pomnožen s številom vpisanih novih delnic. Vplačilo učinkuje kot vplačilo novih delnic insolventnemu dolžniku pod odložnim pogojem, da je prisilna poravnava pravnomočno potrjena.

(8) Postopek vpisa in vplačila novih delnic iz drugega odstavka tega člena je neuspešen, če v roku za vpis in vplačilo novih delnic upravičenci do vpisa delnic niso vpisali in vplačali najmanjšega števila delnic iz 4. točke četrtega odstavka tega člena.

(9) Za postopek spremembe osnovnega kapitala iz drugega in šestega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo:

1. prvi do tretji odstavek 192. člena, 193. člen, 194. člen, 1. do 3. točka prvega odstavka 195. člena, prvi odstavek in 1. točka drugega odstavka 196. člena, 197. člen, drugi odstavek 198. člen in 199. člen tega zakona,
2. če je upravičenec do vpisa upnik tudi: šesti odstavek 195. člena in 2. točka drugega odstavka 196. člena tega zakona.

(10) Pri smiselni uporabi pravil iz devetega odstavka tega člena se:

1. besedilo »skupščina insolventnega dolžnika« nadomesti z besedilom »poslovodstvo insolventnega dolžnika ali upniški odbor«
2. beseda »upnik« nadomesti z besedo »upravičenec do vpisa delnic«,
3. besedilo »s prenosom svojih terjatev« nadomesti z besedilom »z vplačilom emisijskega zneska v dobro fiduciarnega denarnega računa upravitelja«.

(11) Če je insolventni dolžnik v načrtu finančnega prestrukturiranja kot ukrep finančnega prestrukturiranja predvidel povečanje osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki in niti poslovodstvo insolventnega dolžnika niti upniški odbor v štirih mesecih po začetku postopka prisilne poravnave ne sprejme sklepa iz drugega odstavka tega člena ali v roku iz tretjega odstavka 192. člena tega zakona sodišču ne predloži listin iz tretjega odstavka 192. člena tega zakona, sodišče ustavi postopek prisilne poravnave in izda sklep o začetku stečajnega postopka.

(12) Upravitelj mora v treh delovnih dneh po dnevu, ko ga sodišče obvesti, da je pravnomočno odločeno o ustavitvi postopka prisilne poravnave, zavrnitvi predloga za prisilno poravnavo ali potrditvi prisilne poravnave:

1. če je bil postopek prisilne poravnave pravnomočno ustavljen ali predlog za prisilno poravnavo pravnomočno zavrnjen: vrniti vplačane zneske osebam, ki so vplačale nove delnice po sedmem odstavku tega člena,
2. če je prisilna poravnava pravnomočno potrjena: insolventnemu dolžniku prenesti vplačila za nove delnice, ki jih je prejel po sedmem odstavku tega člena.

200. člen

(odločanje upnikov o sprejetju prisilne poravnave)

(1) O sprejetju prisilne poravnave odločajo upniki z glasovanjem.

(2) Vsak upnik, katerega terjatev do insolventnega dolžnika je v postopku prisilne poravnave priznana ali verjetno izkazana, ima pravico glasovati o prisilni poravnavi, če ni v tretjem odstavku tega člena drugače določeno.

(3) Upnik nima pravice glasovati o prisilni poravnavi glede:

1. zavarovane terjatve, razen če je to terjatev prenesel na insolventnega dolžnika v postopku spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja v skladu s pododdelkom 4.4.4 tega zakona, in
2. prednostne terjatve.

201. člen

(izračun deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju prisilne poravnave)

(1) Pri izračunu deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju prisilne poravnave se upošteva znesek vsake priznane ali verjetno izkazane terjatve upnika iz 73. člena tega zakona, pomnožen s količnikom za glasovanje o prisilni poravnavi (v nadaljnjem besedilu: ponderiran znesek terjatve).

(2) Količnik za glasovanje o prisilni poravnavi je:

1. pri terjatvi, ki jo je upnik prenesel na insolventnega dolžnika v postopku spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja v skladu s pododdelkom 4.4.4 tega zakona:

- če je predmet prenosa zavarovana terjatev: 3,
- če je predmet prenosa navadna terjatev: 2,
- če je predmet prenosa podrejena terjatev: 0,25,

2. pri drugi navadni terjatvi, razen terjatvi iz 1. točke tega odstavka: 1,

3. pri drugi podrejeni terjatvi, razen terjatvi iz 1. točke tega odstavka: 0,5.

(3) Osnova za izračun deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju prisilne poravnave je vsota ponderiranih zneskov vseh priznanih in verjetno izkazanih terjatev upnikov v postopku prisilne poravnave.

203. člen

(objava poziva upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave)

Sodišče mora objaviti poziv upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave:

1. če je v načrt finančnega prestrukturiranja vključena alternativna ponudba iz prvega odstavka 144. člena tega zakona ali ponudba iz drugega odstavka 144. člena tega zakona: hkrati z objavo poziva za vpis in vplačilo novih delnic po 194. členu tega zakona,

2. če je dolžnik spremenil načrt finančnega prestrukturiranja in je odločitev sodišča o spremembi načrta finančnega prestrukturiranja postala pravnomočna po objavi sklepa o preizkusu terjatev: v treh delovnih dneh po pravnomočnosti sklepa, s katerim je sodišče odločilo o spremembi načrta finančnega prestrukturiranja,

3. v drugih primerih: hkrati z objavo sklepa o preizkusu terjatev po 2. točki četrtega odstavka 69. člena tega zakona.

216. člen

(nadaljevanje prekinjenih izvršilnih postopkov)

Izvršilno sodišče nadaljuje postopek izvršbe, ki je bil prekinjen po prvem odstavku 132. člena tega zakona, na podlagi pravnomočnega sklepa o potrditvi prisilne poravnave in:

1. če je bila izvršba dovoljena na podlagi izvršilnega naslova iz prvega odstavka 215. člena tega zakona in je bila v tem postopku ločitvena pravica pridobljena v zadnjih dveh mesecih pred uvedbo postopka prisilne poravnave, utesni izvršbo in opravi samo prisilno izterjavo terjatve v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi,

2. v drugih primerih opravi izvršbo za izterjavo celotne terjatve v skladu z izvršilnim naslovom.

226. člen

(razdelitvena masa)

(1) Razdelitvena masa je unovčeni del stečajne mase, namenjen za plačilo terjatev upnikov.

(2) Splošna razdelitvena masa je denarno dobroimetje, nastalo z unovčenjem splošne stečajne mase, zmanjšano za stroške stečajnega postopka, razen stroškov iz tretjega odstavka tega člena.

(3) Posebna razdelitvena masa je denarno dobroimetje, nastalo z unovčenjem posebne stečajne mase, zmanjšano za stroške v zvezi s tem unovčenjem.

(4) Stroški v zvezi z unovčenjem posebne stečajne mase so:

1. stroški ocene vrednosti premoženja, ki spada v posebno stečajno maso, in stroški izvedbe njegove prodaje,
2. davek na promet nepremičnin ali drug davek ali obvezna dajatev, ki jo je treba plačati pri prodaji,
3. sorazmerni del nadomestila upravitelju iz 3. točke četrtega odstavka 103. člena tega zakona, ki se določi v sorazmerju z višino zneska, ki je predmet razdelitve posebne stečajne mase,
4. če je predmet posebne stečajne mase onesnažena premičnina ali nepremičnina: stroški predpisanega ravnanja z odpadki, ki bremenijo stečajnega dolžnika po predpisih o varstvu okolja,
5. sorazmerni del:
 - nadomestila upravitelju za izdelavo otvoritvenega poročila,
 - drugih stroškov v zvezi z izdelavo računovodskih izkazov iz 291. člena tega zakona in
 - če je splošna stečajna neznatne vrednosti: tudi stroškov arhiviranja in drugih stroškov v zvezi s končanjem stečajnega postopka.

(5) Sorazmerni del stroškov iz 5. točke četrtega odstavka tega člena je enak deležu ocenjene vrednosti premoženja, ki je predmet posebne stečajne mase, v ocenjeni vrednosti splošne in vseh posebnih stečajnih mas.

231. člen (upravičeni predlagatelj)

Predlog za začetek stečajnega postopka je upravičen vložiti:

1. dolžnik,
2. osebno odgovorni družbenik dolžnika,
3. upnik, ki verjetno izkaže:
 - svojo terjatev do dolžnika, proti kateremu predlaga začetek postopka, in
 - okoliščino, da dolžnik zamuja s plačilom te terjatve več kot dva meseca,
4. Javni jamstveni in preživninski sklad Republike Slovenije, ki verjetno izkaže:
 - terjatve delavcev do dolžnika, proti kateremu predlaga začetek postopka, in
 - okoliščino, da dolžnik zamuja s plačilom teh terjatev za več kot dva meseca.

232. člen (predlog za začetek stečajnega postopka)

(1) Predlog za začetek stečajnega postopka mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke o dolžniku,
2. opis dejstev in okoliščin, iz katerih izhaja, da je dolžnik postal insolventen, in dokaze o teh dejstvih,

3. zahtevek, da sodišče nad dolžnikom začne stečajni postopek.

(2) Predlogu za začetek stečajnega postopka je treba priložiti:

1. morebitne listinske dokaze o tem, da je dolžnik postal insolventen, in
2. dokaz o plačilu predujma za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka.

(3) Za predlog za začetek stečajnega postopka, ki ga vloži dolžnik (v nadaljnjem besedilu: dolžnikov predlog za začetek stečajnega postopka), se ne uporabljata 2. točka prvega odstavka in 1. točka drugega odstavka tega člena.

(4) Predlog za začetek stečajnega postopka, ki ga vloži upnik (v nadaljnjem besedilu: upnikov predlog za začetek stečajnega postopka), mora vsebovati tudi opis dejstev in okoliščin, iz katerih verjetno izhaja, da ima terjatev do dolžnika in da dolžnik zamuja s plačilom te terjatve več kot dva meseca.

(5) Upnik mora predlogu za začetek stečajnega postopka priložiti morebitne listinske dokaze o svoji terjatvi in zamudi z njenim plačilom.

(6) Predlog za začetek stečajnega postopka se lahko umakne do izdaje sklepa o začetku stečajnega postopka.

233. člen

(predujem za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka
in dopolnitev nepopolnega predloga)

(1) Predlagatelj mora ob vložitvi predloga za začetek stečajnega postopka založiti predujem za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka v znesku, ki je enak:

1. znesku pavšalnega nadomestila za objave iz petega odstavka 122. člena tega zakona,
2. znesku najnižjega nadomestila upravitelja iz 1. točke četrtega odstavka 103. člena tega zakona in
3. pavšalnemu znesku za kritje drugih stroškov stečajnega postopka, ki se konča brez razdelitve upnikom, določenem s predpisom iz 3. točke 114. člena tega zakona.

(2) Če začetek stečajnega postopka predlaga upnik in vrednost unovčene stečajne mase presega znesek stroškov iz prvega odstavka tega člena, ima upnik pravico do vrnitve založenega zneska predujma po pravilih o plačilu stroškov stečajnega postopka.

(3) Če predlagatelj ob vložitvi predloga za začetek stečajnega postopka ne založi predujma iz prvega odstavka tega člena ali če ni v skladu s prvim odstavkom 232. člena tega zakona, mu sodišče s sklepom (v nadaljnjem besedilu: sklep o dopolnitvi) naloži, da v 15 dneh po prejemu sklepa o dopolnitvi založi predujem ali ustrezno odpravi pomanjkljivosti predloga.

(4) Sklep o dopolnitvi mora sodišče izdati v osmih dneh po vložitvi predloga za začetek stečajnega postopka.

(5) Če predlagatelj v roku iz tretjega odstavka tega člena ne dopolni predloga, mora sodišče v osmih dneh po poteku tega roka zavreči predlog za začetek stečajnega postopka.

(6) Če pravna oseba nima sredstev za založitev predujma iz prvega odstavka tega člena, je upravičena do brezplačne pravne pomoči v obliki oprostitve plačila predujma po zakonu, ki ureja brezplačno pravno pomoč.

(7) Če je bila dodeljena brezplačna pravna pomoč za založitev predujma iz prvega odstavka tega člena, sodišče, ki vodi stečajni postopek s sklepom o začetku stečajnega postopka odloči, da se iz proračuna sodišča opravijo naslednja plačila:

1. znesek v višini pavšalnega nadomestila za objave nakaže agenciji v skladu s petim odstavkom 122. člena tega zakona in
2. znesek v višini vsote zneskov iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena nakaže v dobro denarnega računa stečajnega dolžnika.

(8) Če vrednost unovčene stečajne mase presega znesek plačil iz sedmega odstavka tega člena, sodišče, ki vodi stečajni postopek odloči, da se ta plačila vrnejo v dobro proračuna sodišča po pravilih o plačilu stroškov stečajnega postopka.

268. člen

(pravne posledice odstopa od vzajemno
neizpolnjene dvostranske pogodbe)

(1) Če stečajni dolžnik uresniči odstopno pravico v skladu z 267. členom tega zakona, se pogodba razveže z dnem, ko postane sklep, s katerim je sodišče dalo soglasje k uresničitvi odstopne pravice, pravnomočen.

(2) Če sta stečajni dolžnik in druga pogodbeni stranka svoje obveznosti na podlagi razvezane pogodbe že delno izpolnili, se njuna medsebojna zahtevka za vračilo delne izpolnitve pobotata.

(3) Za pobot iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo prvi do tretji odstavek 261. člena tega zakona.

(4) Če zahtevki druge pogodbene stranke za vračilo delne izpolnitve zaradi pobota po drugem odstavku tega člena ne preneha v celoti, druga pogodbeni stranka terjatve za plačilo razlike ne prijavi v stečajnem postopku in ima pravico do plačila te razlike po pravilih tega zakona o plačilu stroškov stečajnega postopka.

(5) Uresničitve odstopne pravice v skladu z 267. členom tega zakona ne posega v pravico druge pogodbene stranke od stečajnega dolžnika zahtevati povrnitev škode, ki jo je imela zaradi razveze pogodbe zaradi uresnitve odstopne pravice.

(6) Druga pogodbeni stranka mora svojo terjatev za povrnitev škode iz petega odstavka tega člena prijaviti v stečajnem postopku in se plača iz razdelitvene mase po pravilih tega zakona o plačilu terjatev upnikov.

269. člen

(obdobje izpodbojnosti)

Pododdelek 5.3.4 tega zakona se uporablja za vse pravne posle in druga pravna dejanja, ki jih je stečajni dolžnik sklenil ali izvedel v obdobju od začetka zadnjih dvanajst mesecev pred

uvedbo stečajnega postopka do začetka stečajnega postopka (v nadaljnjem besedilu: obdobje izpodbojnosti).

286. člen

(posebno pravilo o nedovoljenem pobotu terjatev
 ob začetku stečajnega postopka)

Obdobje iz 1. točke 263. člena tega zakona teče od začetka zadnjih šestih mesecev pred uvedbo postopka prisilne poravnave do začetka stečajnega postopka.

288. člen

(posebno pravilo o prenehanju ločitvenih pravic)

Obdobje iz prvega odstavka 280. člena tega zakona teče od začetka zadnjih dveh mesecev pred uvedbo postopka prisilne poravnave do začetka stečajnega postopka.

322. člen

(upravljanje stečajne mase)

(1) Upravljanje stečajne mase je:

1. oddaja premoženja stečajnega dolžnika v najem,
2. nalaganje denarnega dobroimetja stečajnega dolžnika.

(2) Za vsak posel upravljanja stečajne mase mora upravitelj pred sklenitvijo pogodbe ali izvedbo drugega pravnega posla dobiti soglasje sodišča.

(3) Sodišče lahko da soglasje za nalaganje denarnega dobroimetja stečajnega dolžnika kot splošno soglasje za vse posle, katerih predmet je posamezna vrsta naložbe iz 324. člena tega zakona.

(4) Pravni posel, ki ga upravitelj sklene ali izvede v nasprotju z drugim odstavkom tega člena, nima pravnega učinka.

329. člen

(način prodaje)

(1) Pogodba o prodaji premoženja stečajnega dolžnika se lahko sklene samo na podlagi javne dražbe ali zavezujočega zbiranja ponudb, če ni v četrtem odstavku tega člena drugače določeno.

(2) Javna dražba je javno vabilo k dajanju ponudb, s katerim se stečajni dolžnik zaveže, da bo sklenil prodajno pogodbo s tistim dražiteljem, ki bo na dražbi ponudil najvišjo ceno.

(3) Zavezujoče zbiranje ponudb je javno vabilo k dajanju ponudb, s katerim se stečajni dolžnik zaveže, da bo sklenil prodajno pogodbo s tistim ponudnikom, ki bo ponudil najvišjo ceno, vendar ne nižje od izhodiščne cene, če bo več ponudnikov ponudilo enako najvišjo ceno, pa s tistim, ki bo ponudil najkrajši rok plačila.

(4) Če je bil javna dražba ali postopek zavezujočega zbiranja ponudb za prodajo posameznega premoženja neuspešen, se pogodba o prodaji tega premoženja lahko sklene tudi na podlagi

neposrednih pogajanj s kupcem, ki je svojo ponudbo dal v postopku nezavezujočega zbiranja ponudb iz drugega odstavka 328. člena tega zakona, opravljenega pred začetkom neposrednih pogajanj.

332. člen
(izklicna ali izhodiščna cena)

(1) Izklicno ali izhodiščno ceno mora sodišče določiti na podlagi ocenjene vrednosti premoženja.

(2) Pri prvem sklepu o prodaji izklicna ali izhodiščna cena ne sme biti nižja od polovice vrednosti, ocenjene na podlagi likvidacijske vrednosti.

(3) Z dodatnim sklepom o prodaji lahko sodišče določi izklicno ali izhodiščno ceno v znesku, ki je nižji od polovice vrednosti premoženja, ocenjene na podlagi likvidacijske vrednosti, če s tem soglaša upniški odbor.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi za določitev cene pri prodajni pogodbi, ki se sklene na podlagi neposrednih pogajanj po četrtem odstavku 329. člena tega zakona.

334. člen
(javna dražba)

(1) Če sodišče s sklepom o prodaji odloči, da se prodaja premoženja opravi na podlagi javne dražbe, mora upravitelj v osmih dneh po pravomočnosti tega sklepa sodišču predložiti razpis javne dražbe zaradi javne objave po prvem odstavku 122. člena tega zakona, ki ga mora sodišče objaviti naslednji delovni dan po prejemu.

(2) Razpis javne dražbe mora vsebovati:

1. opis premoženja, ki se prodaja,
2. izklicno ceno in znesek, za katerega se ta cena v posameznem koraku dražbe zvišuje,
3. znesek varščine in številko transakcijskega računa stečajnega dolžnika, v dobro katerega mora dražitelj ta znesek plačati,
4. druge pogoje prodaje v skladu s 337. do 343. členom tega zakona,
5. dan, uro in mesto poteka dražbe,
6. mesto, na katerem si je mogoče ogledati premoženje, ki se prodaja, in čas, v katerem je mogoče opraviti ogled.

(3) Razpis javne dražbe mora biti objavljen najpozneje:

1. če je izklicna cena višja od 50.000 eurov: en mesec pred dnevom dražbe,
2. v drugih primerih: osem dni pred dnevom dražbe.

(4) Dražbo vodi upravitelj ali druga oseba po njegovem pooblastilu.

(5) O poteku dražbe se vodi zapisnik.

(6) Po koncu dražbe voditelj dražbe razglasi dražitelja, ki je na dražbi uspel, in ga obvesti o času sklenitve pisne pogodbe, ki ne sme biti pozneje kot tri delovne dni po koncu dražbe.

(7) Upravitelj mora pripraviti besedilo pogodbe, ki ga podpišeta upravitelj in dražitelj, ki je na

dražbi uspel, v prostorih stečajnega dolžnika ob času iz šestega odstavka tega člena, če se ne dogovorita za drugo mesto podpisa pogodbe.

(8) Če dražitelj, ki je uspel na dražbi, ob času iz šestega odstavka tega člena ne podpiše pogodbe, mora stečajnemu dolžniku plačati pogodbeno kazen za neizpolnitev obveznosti skleniti prodajno pogodbo v znesku, ki je enak znesku varščine.

(9) V primeru iz osmega odstavka tega člena plačilo varščine velja za plačilo pogodbene kazni in stečajni dolžnik obdrži plačani znesek varščine.

341. člen

(soglasje k sklenitvi prodajne pogodbe)

(1) Prodajna pogodba je sklenjena pod odložnim pogojem, da bo sodišče k njej dalo soglasje, in pod razveznim pogojem, ki se uresniči, če sodišče zavrne soglasje.

(2) Sodišče o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe odloči na predlog upravitelja.

(3) Upravitelj mora predlog za soglasje k prodajni pogodbi predložiti sodišču v treh delovnih dneh po sklenitvi prodajne pogodbe in mu priložiti besedilo pogodbe ter glede na način prodaje:

1. pri prodaji na podlagi javne dražbe: zapisnik dražbe,
2. pri prodaji na podlagi javnega zbiranja ponudb: poročilo o ponudbah, ki jih je prejel, s podatki o ponudnikih in ponujenih cenah,
3. pri neposredni prodaji: poročilo o ponudbah, ki jih je prejel na podlagi nezavezujočega zbiranja ponudb, in o poteku pogajanj s ponudniki.

(4) Če je bila pogodba sklenjena na podlagi neposrednih pogajanj po četrtem odstavku 329. člena tega zakona, sodišče odloči o soglasju k pogodbi:

1. če je prodajna cena nižja od polovice vrednosti premoženja, ocenjene po likvidacijski vrednosti: na podlagi soglasja upniškega odbora,
2. v drugih primerih: na podlagi mnenja upniškega odbora.

(5) Prvi do četrti odstavek tega člena se ne uporabljajo, če je ocenjena vrednost premoženja, ki je predmet prodajne pogodbe, nižja od 50.000 eurov.

(6) Sodišče da soglasje k pogodbi:

1. če je bila prodaja opravljena v skladu s pravnomočnim sklepom o prodaji,
2. če je vsebina prodajne pogodbe v skladu s 337. do 343. členom tega zakona in
3. v primeru iz 1. točke četrtega odstavka tega člena: če je upniški odbor dal soglasje k pogodbi.

345. člen

(posebna pravila o prodaji premoženja, ki je
predmet ločitvene pravice)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je ločitveni upnik pravočasno prijavil ločitveno pravico in je bila ta ločitvena pravica:

1. bodisi priznana

2. bodisi prerekana in do prodaje:

- če mora ločitveno pravico v pravdi uveljavljati ločitveni upnik: njegov zahtevek iz prvega odstavka 305. člena tega zakona ni bil pravnomočno zavržen in ločitvena pravica tudi ni prenehala po četrtem odstavku 305. člena ali tretjem odstavku 306. člena, ali

- če mora neobstoj ločitvene pravice uveljavljati tisti, ki je ločitveno pravico prekal: zahtevku iz drugega odstavka 307. člena ali drugega odstavka 308. člena ni pravnomočno ugodeno.

(2) Če kupnina po plačilu stroškov v zvezi s prodajo premoženja, ki je predmet ločitvene pravice iz prvega odstavka tega člena, ne zadošča za celotno plačilo terjatve, zavarovane s to ločitveno pravico, mora sodišče:

1. za sklep o prodaji poleg mnenja upniškega odbora po prvem odstavku 331. člena tega zakona ali soglasja po tretjem odstavku 332. člena tega zakona dobiti tudi mnenje ali soglasje ločitvenega upnika,

2. za sklep o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe iz četrtega odstavka 341. člena tega zakona poleg mnenja ali soglasja upniškega odbora dobiti tudi mnenje ali soglasje ločitvenega upnika.

(3) Za mnenje ali soglasje ločitvenega upnika iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo prvi do tretji odstavek 88. člena tega zakona.

(4) Če ločitveni upnik v osmih dneh po prejemu zahteve za mnenje sodišču svojega mnenja ne sporoči, velja, da je procesna predpostavka za odločitev sodišča v zvezi z mnenjem ločitvenega upnika iz tretjega odstavka tega člena izpolnjena.

(5) Če ločitveni upnik v osmih dneh po prejemu zahteve za soglasje sodišču ne sporoči, da zavrača to soglasje, velja, da je procesna predpostavka za odločitev sodišča v zvezi s soglasjem ločitvenega upnika iz tretjega odstavka tega člena izpolnjena.

(6) Na pravno posledico iz četrtega ali petega odstavka tega člena mora sodišče opozoriti ločitvenega upnika v zahtevi za mnenje ali soglasje.

(7) Če je premoženje predmet več ločitvenih pravic iz prvega odstavka tega člena, se drugi do šesti odstavek tega člena uporabljajo za mnenje ali soglasje:

1. ločitvenega upnika, katerega ločitvena pravica je bila pridobljena prva, in

2. ločitvenega upnika, katerega ločitvena pravica ima drugi ali poznejši vrstni red, če je skupni znesek terjatev, zavarovanih z ločitvenimi pravicami predhodnega vrstnega reda, manjši od vrednosti premoženja, ki se prodaja, ocenjene po likvidacijski vrednosti.

356. člen

(predračun stroškov stečajnega postopka)

(1) Sodišče določi predračun stroškov stečajnega postopka na predlog upravitelja iz 3. točke drugega odstavka 294. člena tega zakona in na podlagi mnenja upniškega odbora.

(2) Predračun stroškov stečajnega postopka mora vsebovati:

1. glede stroškov iz 2. točke drugega odstavka 355. člena tega zakona število oseb, potrebnih za izvedbo poslov, ki jih je treba v stečajnem postopku opraviti, in za vsako od njih:

- opis poslov, ki jih bo opravljala, in

- mesečni znesek stroškov za plačilo plače ali drugega nadomestila za opravljanje teh poslov,
- 2. glede stroškov iz 1., 3., 4., 7. in 8. točke drugega odstavka 355. člena tega zakona:
 - opis vrste teh stroškov in
 - mesečni znesek za vsako od vrst teh stroškov,
- 3. glede drugih stroškov:
 - opis vrste teh stroškov in
 - skupni znesek za vsako od vrst teh stroškov.

(3) Če se med stečajnim postopkom pokaže, da posamezne vrste stroškov iz 1. ali 2. točke drugega odstavka tega člena v obsegu, vključenem v predračun stroškov, niso več potrebne ali zadostne za izvedbo dejanj, ki jih je treba opraviti v stečajnem postopku, sodišče glede teh vrst stroškov spremeni predračun stroškov.

(4) Sodišče o spremembi predračuna stroškov odloči:

1. na predlog upravitelja in na podlagi mnenja upniškega odbora ali
2. na zahtevo upniškega odbora.

363. člen (načrt prve razdelitve)

(1) Upravitelj mora pred izdelavo načrta prve razdelitve posodobiti končni seznam preizkušenih terjatev v skladu z 72. členom tega zakona.

(2) Načrt prve razdelitve mora vsebovati:

1. znesek splošne razdelitvene mase, ki je predmet prve razdelitve,
2. skupni znesek terjatev, ki se upoštevajo pri prvi razdelitvi,
3. delež iz tretjega odstavka 359. člena tega zakona,
4. za vsako terjatev, ki se upošteva pri prvi razdelitvi:
 - zaporedno številko terjatve na končnem seznamu preizkušenih terjatev,
 - znesek terjatve, ki se upošteva pri prvi razdelitvi,
 - podatek, ali se terjatev ob prvi razdelitvi plača po prvem odstavku 362. člena tega zakona ali se za njeno plačilo rezervirajo sredstva po drugem odstavku 362. člena tega zakona,
 - znesek terjatve, ki se plača ali rezervirajo sredstva za njeno plačilo, ob prvi razdelitvi, izračunan na podlagi deleža iz tretjega odstavka 359. člena tega zakona.

(3) Upravitelj mora predložiti sodišču načrt prve razdelitve in posodobljen končni seznam preizkušenih terjatev iz prvega odstavka tega člena:

1. pri prvi prednostni razdelitvi: v osmih dneh po nastopu položaja iz prvega odstavka 361. člena tega zakona,
2. pri prvi splošni razdelitvi: v enem mesecu po nastopu položaja iz drugega odstavka 361. člena tega zakona.

(4) Sodišče mora objaviti načrt prve razdelitve in posodobljen končni seznam preizkušenih terjatev v treh delovnih dneh po prejemu.

374. člen (prenos premoženja, ki ga ni mogoče unovčiti)

(1) Če premoženja, ki sestavlja stečajno maso, ni mogoče unovčiti ali bi z njegovim unovčenjem nastali nesorazmerni stroški, se to premoženje razdeli:

1. v primeru iz drugega odstavka 373. člena tega zakona: družbenikom v sorazmerju z njihovimi deleži,
2. v drugih primerih: upnikom v sorazmerju z njihovimi deleži iz tretjega odstavka 359. člena tega zakona, če privolijo, da to premoženje prevzamejo.

(2) Če upniki ali družbeniki ne privolijo v prevzem premoženja iz prvega odstavka tega člena, se premoženje glede na vrsto prenese:

1. onesnažena nepremičnina ali odpadki, če stečajna masa ne zadošča za kritje stroškov ekološke sanacije, na Republiko Slovenijo,
2. druga nepremičnina na lokalno skupnost, na območju katere je ta nepremičnina,
3. drugo premoženje, razen nepremičnin ali denarnega dobroimetja, na Republiko Slovenijo, če privoli, da ga prevzame.

(3) Upravitelj mora poziv k privolitvi za prevzem premoženja iz 3. točke drugega odstavka tega člena poslati pristojnemu resornemu ministrstvu, in sicer, če so predmet tega premoženja premične stvari, ministrstvu, pristojnem za javno upravo, če je predmet tega premoženja finančno premoženje, ministrstvu, pristojnemu za finance, če so predmet tega premoženja druge premoženjske pravice, pa ministrstvu, pristojnemu za gospodarstvo. Če Republika Slovenija ne privoli v prevzem tega premoženja, se lahko prenese na dobrodelno organizacijo, če ta privoli, da ga prevzame.

(4) Če niti Republika Slovenija niti dobrodelna organizacija ne prevzame premoženja iz 3. točke drugega odstavka tega člena:

1. terjatve in druge premoženjske pravice, ki so predmet tega premoženja, prenehajo, in
2. upravitelj mora zagotoviti, da se stvari, ki so predmet tega premoženja, izročijo kot odpadni material.

(5) Republika Slovenija ali dobrodelna organizacija mora upravitelju sporočiti privolitev v prevzem premoženja v enem mesecu po prejemu upraviteljevega poziva k privolitvi, sicer velja, da je prevzem odklonila.

(6) Poziv upravitelja k privolitvi za prevzem premoženja mora za vsako vrsto premoženja, ki je predmet poziva, vsebovati:

1. opis premoženja,
2. njegovo ocenjeno vrednost in
3. razloge, zaradi katerih premoženja v stečajnem postopku ni bilo mogoče unovčiti ali bi z njegovim unovčenjem nastali nesorazmerni stroški.

(7) Republika Slovenija, lokalna skupnost ali dobrodelna organizacija v zvezi s prevzemom premoženja iz drugega ali tretjega odstavka tega člena ne odgovarja za obveznosti stečajnega dolžnika.

(8) O razdelitvi premoženja upnikom ali družbenikom po prvem odstavku ali o prenosu premoženja po drugem ali tretjem odstavku tega člena odloči sodišče s sklepom o končni razdelitvi.

(9) Če pri končni razdelitvi ostane denarno dobroimetje v tako majhnem znesku, da bi z njegovo razdelitvijo upnikom nastali nesorazmerni stroški, se to prenese v dobro proračuna Republike Slovenije. Za prenos iz prejšnjega stavka se smiselno uporabljata sedmi in osmi odstavek tega člena.

(10) Če se s sklepom o končni razdelitvi nepremičnina po 1. točki drugega odstavka tega člena prenese na Republiko Slovenijo, se sklep vroči Republiko Sloveniji, ki ima pravico do pritožbe proti temu sklepu.

(11) Če se s sklepom o končni razdelitvi nepremičnina po 2. točki drugega odstavka tega člena prenese na lokalno skupnost, se sklep vroči lokalni skupnosti, ki ima pravico do pritožbe proti temu sklepu.

391. člen

(posebna pravila o izpodbojnosti pravnih dejanj dolžnika)

(1) Obdobje izpodbojnosti iz 269. člena tega zakona je v postopku osebnega stečaja zadnja tri leta pred uvedbo postopka osebnega stečaja za:

1. pravne posle in druga pravna dejanja, ki jih je stečajni dolžnik sklenil ali izvedel v dobro osebe, ki ima v razmerju do njega položaj ožje povezane osebe, svojih polnoletnih otrok ali posvojencev, staršev ali posvojiteljev, bratov ali sester, ter
2. pravna dejanja iz drugega odstavka 271. člena tega zakona.

(2) Pravna dejanja iz 1. točke prvega odstavka tega člena so izpodbojna ne glede na to, ali je izpolnjen pogoj iz 2. točke prvega odstavka 271. člena tega zakona.

408. člen

(terjatve, za katere učinkuje odpust obveznosti)

(1) Odpust obveznosti učinkuje za vse terjatve upnikov do dolžnika, ki so nastale do začetka postopka osebnega stečaja, ne glede na to, ali je upnik to terjatev prijavil v postopku osebnega stečaja, če ni v drugem odstavku tega člena drugače določeno.

(2) Odpust obveznosti ne učinkuje za prednostne terjatve iz prvega odstavka 390. člena tega zakona in tudi ne za prednostne terjatve iz prvega odstavka 21. člena tega zakona.

413. člen

(evidenca sklepov o odpustu obveznosti)

(1) Evidenco sklepov o odpustu obveznosti vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(2) Evidenca mora za vsak sklep o odpustu obveznosti vsebovati:

1. identifikacijske podatke o dolžniku,
2. opravilno številko in datum izdaje sklepa o odpustu obveznosti ter sodišče, ki je izdalo sklep,
3. datum pravnomočnosti sklepa o odpustu obveznosti,
4. podatke o razveljavitvi odpusta obveznosti po 412. členu tega zakona.

(3) Sodišča morajo ministrstvo, pristojno za pravosodje, v treh delovnih dneh obvestiti o podatkih iz drugega odstavka tega člena.

(4) Rok iz tretjega odstavka tega člena teče:

1. glede podatkov iz 1. do 3. točke drugega odstavka tega člena:
 - če pritožba proti sklepu o odpustu obveznosti ni bila vložena: od poteka roka za pritožbo,
 - v drugih primerih: od dne, ko sodišče prejme odločbo sodišča druge stopnje o pritožbi,
2. glede podatkov iz 4. točke drugega odstavka tega člena: od pravnomočnosti sklepa o razveljavitvi odpusta obveznosti.

(5) Minister, pristojen za pravosodje, predpiše podrobnejša pravila o:

1. vodenju evidence sklepov o odpustu obveznosti in
2. vsebini ter načinu pošiljanja obvestil iz tretjega odstavka tega člena.

417. člen

(stranke glavnega postopka stečaja zapuščine)

(1) Stranke glavnega postopka stečaja zapuščine so:

1. zapustnikov dedič oziroma dedinja (v nadaljnjem besedilu: dedič), razen če se je odpovedala dediščini,
2. upnik, ki je v rokih, določenih s tem zakonom, opravil dejanja za uveljavitev terjatve v postopku stečaja zapuščine, in
3. upnik, ki je zamudil roke za izvedbo dejanj za uveljavitev terjatve v postopku stečaja zapuščine, če je njegova terjatev priznana.

(2) Če je bila zapuščina prenesena na Republiko Slovenijo po drugem odstavku 130. člena ZD, je Republika Slovenija stranka glavnega postopka stečaja zapuščine in se zanjo smiselno uporabljajo pravila, ki se uporabljajo za zapustnikove dediče.

418. člen

(posebna pravila o stečajni masi)

(1) V stečajno maso v postopku stečaja zapuščine poleg premoženja iz 2. točke drugega odstavka 224. člena tega zakona spadajo:

1. terjatve do dedičev na podlagi njihove odgovornosti za zapustnikove dolgove po 142. členu ZD in
2. premoženje, ki je bilo ločeno od dedičevega premoženja po 143. členu ZD.

(2) Upravitelj je upravičen za račun stečajne mase:

1. proti dedičem uveljaviti terjatve iz 1. točke prvega odstavka tega člena in
2. od dedičev ali skrbnika uveljaviti izročitev premoženja iz 2. točke prvega odstavka tega člena.

442. člen

(učinek izbrisa za pravice upnikov in delavcev)

(1) Izbris iz sodnega registra ne vpliva na pravico upnika izbrisane pravne osebe:

1. zahtevati plačilo njegove terjatve do te pravne osebe od osebno odgovornih družbenikov ali od drugih družbenikov na podlagi pravil o spregledu pravne osebnosti,

2. zahtevati povrnitev škode od članov posloводства ali organa nadzora izbrisane pravne osebe.

(2) Za odškodninski zahtevek iz 2. točke prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 42. in 43. člen ter prvi do četrty odstavka 44. člena tega zakona.

(3) Pri smiselni uporabi po drugem odstavku tega člena:

1. se v prvem odstavku 42. člena in prvem odstavku 43. člena tega zakona namesto pojma »v stečajnem postopku« uporablja pojem »zaradi izbrisa pravne osebe iz sodnega registra brez likvidacije«,
2. velja domneva vzročne zveze iz drugega odstavka 42. člena tega zakona za celoten znesek terjatve.

(4) Če so v izbrisani pravni osebi ob njenem prenehanju po 441. členu tega zakona zaposleni delavci, jim z dnem prenehanja pravne osebe preneha delovno razmerje.

(5) Delavci, ki jim preneha pravno razmerje po četrtem odstavku tega člena, imajo enake pravice kot delavci, ki jim preneha delovno razmerje zaradi začetka stečajnega postopka nad pravno osebo, vključno s pravicami po zakonu, ki ureja Jamstveni in preživninski sklad Republike Slovenije.

489. člen (prekrški upravitelja)

Z globo od 800 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje upravitelj, če:

1. v postopku zaradi insolventnosti:

- v roku iz prvega ali drugega odstavka 61. člena tega zakona ne predloži sodišču osnovnega seznama preizkušenih terjatev, sestavljenega v skladu z 61. členom tega zakona,
- v roku iz prvega odstavka 65. člena tega zakona sodišču ne predloži dopolnjenega seznama preizkušenih terjatev, sestavljenega v skladu s prvim in drugim odstavkom 65. člena tega zakona,
- v roku iz prvega odstavka 70. člena tega zakona sodišču ne predloži končnega seznama preizkušenih terjatev, sestavljenega v skladu s 70. členom tega zakona,
- ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 98. člena tega zakona,
- v roku iz prvega odstavka 100. člena tega zakona sodišču ne predloži izrednega poročila, sestavljenega v skladu s 100. členom tega zakona, ali
- da lažno izjavo, da ni ovir za njegovo imenovanje iz četrtega odstavka 115. člena tega zakona,
- v osmih dneh po prejemu sklepa o razrešitvi ne ravna v skladu z drugim odstavkom 120. člena tega zakona,

2. v postopku prisilne poravnave:

- v roku iz tretjega odstavka 99. člena sodišču ne predloži rednega poročila, sestavljenega v skladu z 99. členom tega zakona,
- v roku iz drugega odstavka 170. člena tega zakona ne da mnenja o poročilu insolventnega dolžnika,
- v roku iz prvega odstavka 197. člena tega zakona sodišču in insolventnemu dolžniku ne predloži poročila o vpisu in vplačilu novih delnic, sestavljenega v skladu z drugim odstavkom 197. člena tega zakona,
- v roku iz tretjega odstavka 206. člena tega zakona sodišču ne predloži poročila o izidu

glasovanja o sprejetju prisilne poravnave, sestavljenega v skladu s četrtem in petim odstavkom 206. člena tega zakona,

- v roku iz drugega odstavka 211. člena tega zakona sodišču ne predloži seznama terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, sestavljenega v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 211. člena tega zakona,

3. v stečajnem postopku:

- v roku iz tretjega odstavka 99. člena sodišču ne predloži rednega poročila, sestavljenega v skladu z 99. členom in z 295. členom tega zakona,

- v roku iz drugega odstavka 291. člena tega zakona po začetku stečajnega postopka ne izdela otvoritvene bilance v skladu z 291. členom tega zakona,

- v roku iz prvega odstavka 294. člena tega zakona sodišču ne predloži otvoritvenega poročila, sestavljenega v skladu z drugim odstavkom 294. člena tega zakona,

- sklepa pogodbe ali opravlja druge pravne posle ali dejanja v nasprotju s 315. členom tega zakona,

- opravi plačilo ali drugo izpolnitev v breme stečajne mase v nasprotju s 353. členom tega zakona,

- v roku iz tretjega odstavka 363. člena tega zakona sodišču ne predloži načrta prve ali poznejše razdelitve in posodobljenega končnega seznama preizkušenih terjatev, sestavljenega v skladu s prvim in drugim odstavkom 363. člena tega zakona,

- v roku iz 367. člena tega zakona sodišču ne predloži končnega načrta prve ali poznejše razdelitve,

- v roku iz 368. člena tega zakona upnikom ne plača zneskov na podlagi končnega načrta prve ali poznejše razdelitve,

- v roku iz osmega odstavka 371. člena tega zakona sodišču ne predloži načrta razdelitve posebne razdelitvene mase, sestavljenega v skladu z devetim odstavkom 371. člena tega zakona,

- v roku iz enajstega odstavka 371. člena tega zakona upnikom ne plača zneskov na podlagi načrta razdelitve posebne razdelitvene mase,

- v roku iz prvega odstavka 375. člena tega zakona sodišču ne predloži končnega poročila, sestavljenega v skladu z drugim odstavkom 375. člena tega zakona,

4. v postopku prisilne likvidacije, če v roku iz prvega odstavka 423. člena tega zakona ne vloži predloga za začetek stečajnega postopka.

492. člen (prekrškovni organ)

(1) Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških in izreka globe po tem zakonu, je ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(2) Če upravitelj pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti v postopku zaradi insolventnosti ugotovi, da obstaja utemeljen sum, da je bil storjen prekršek iz 489.a, 490. ali 491. člena tega zakona, mora o tem obvestiti ministrstvo, pristojno za pravosodje, in obvestilu priložiti dokaze, ki so podlaga za tako presojo.